

การสั่งการในการควบคุมฝูงชน นั้นจำเป็นที่จะต้องวางวิธีการไว้หลาย ๆ วิธี เช่น

๑. การสั่งการโดยใช้คำพูด เป็นคำสั่งที่จำเป็นจะต้องใช้เมื่อสามารถจะใช้ได้ ทั้งนี้ เพราะเป็นการสั่งการที่เข้าใจง่ายและไม่ค่อยผิดพลาด และจำเป็นที่จะต้องใช้ในระหว่างการฝึกเพื่อให้เข้าใจง่าย แต่ถ้าระยะไกลเกินไปหรือมีเสียงอื่นรบกวนก็อาจใช้ไม่ได้ผล

๒. สัญญาณนกหวีด ใช้เป่าเป็นจังหวะตามที่ได้ตกลงกันไว้หรือ เพื่อเรียกให้ผู้รับคำสั่งหันกลับมารับคำสั่งซึ่งอาจเป็นคำพูดหรือสัญญาณอื่น ๆ

๓. สัญญาณมือ ในระหว่างการปฏิบัติการในการควบคุมฝูงชนนั้นเสียงของฝูงชน จะทำให้การใช้คำสั่งเป็นคำพูดไม่ได้ยิน ในเมื่อไม่สามารถจะให้คำสั่งว่าจาได้ก็จะได้ออกคำสั่งได้โดยใช้สัญญาณมือแทน

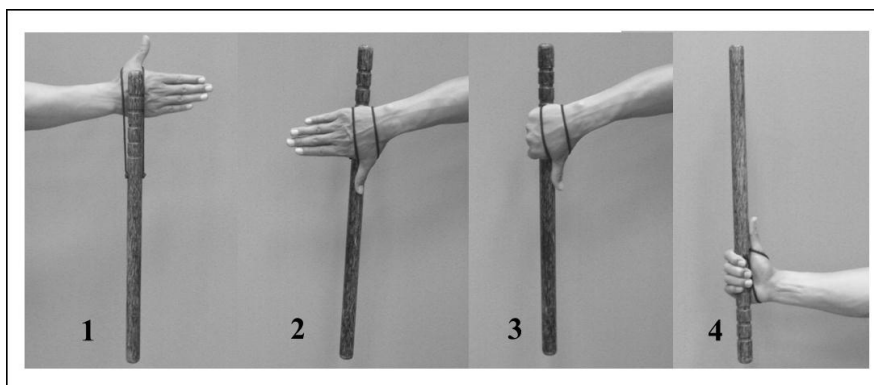
แนวทางการปฏิบัติ

๑. บุคคลประกอบกระบองและการใช้กระบอง Individual Drills & Tactical use of Baton

ลักษณะโดยทั่วไปกระบองทำด้วยไม้เนื้อแข็งเหนียว ไม่แตกหรือหักโดยง่ายเป็นรูปทรงกระบอกยาว 24 นิ้ว เส้นผ่านศูนย์กลาง 1 นิ้ว ปลายด้านหนึ่งทำเป็นร่องเพื่อกันลื่น และห่างจากปลายด้านที่มีร่องประมาณ 8 นิ้ว เจาะรูทะลุ และมีเชือกยาว 28 นิ้วร้อยไว้ในรูโดยเอาปลายสอดสวนทางกันและขมวดปลายเพื่อไม่ให้หลุดออก ความยาวของเชือกอาจจะกะตามความเหมาะสมของคนถือ คือเมื่อพันตามแบบแล้ว มือจะห่างจากด้ามประมาณ 1 นิ้ว

วิธีจับกระบองที่ถูกต้อง คือ ให้แบฝ่ามือตั้งนิ้วหัวแม่มือขึ้นแล้วยื่นแขนออกไปตรงหน้าให้ขนานกับพื้นดิน นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันคล้องปลายห่วงเชือกกับหัวแม่มือ โดยให้กระบองและสายอยู่ด้านหลังมือและอย่าให้เชือกไขว้กัน พลิกฝ่ามือกลับลงข้างล่างกำกระบองด้วยนิ้วทั้งสี่ ให้นิ้วหัวแม่มือวางทาบไปตามแนวกระบองโดยชี้ลงด้านล่าง พลิกปลายกระบองขึ้น ก็เป็นการจับกระบองที่ถูกต้อง การจับกระบองในบางท่าจำเป็นที่จะต้องใช้นิ้วมือทั้งห้านี้ว่าจำเป็นที่จะต้องวางทาบตามแนวกระบองเสมอไป ทั้งนี้ เพื่อช่วยในการจับกระบองให้มั่นคงยิ่งขึ้น

การจับกระบองวิธีนี้เป็นวิธีที่ดีที่สุด คือจะช่วยให้การจับกระบองแน่นขึ้นถ้าผู้ถือกำกระบองทับเชือกไว้ และถ้าผู้ถือต้องการที่จะปล่อยกระบองเมื่อใดก็เพียงแต่แบมือออกเท่านั้นกระบองก็จะหลุดจากมือ

รูปที่ ๔-๒ การจับกระบอง

๑.๑ ท่าบุคคลประกอบกระบอง (Individual Drills of Baton)

๑.๑.๑ ท่าตรง (Attention)

คำสั่ง “ แแถว – ตรง ”

การปฏิบัติ ยืนส้นเท้าชิดกัน ปลายเท้าแยกห่างจากกันประมาณ ๑ คืบ เข้าตรง สะโพกตรง ลำตัวตรง ห้อยแขนทั้งสองข้างตามแนวลำตัวและชิดกับลำตัว มือขวากำกระบองให้ปลายกระบองชี้ตรงไปข้างหน้า กดปลายกระบองลงทำมุมกับพื้นดิน ๔๕ องศา ศีรษะตั้งตรง ตามองไปข้างหน้า น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสอง

รูปที่ ๔-๓ ท่าตรง

๑.๑.๒ ท่าพัก (At Ease)

คำสั่ง “ พัก ” “ แแถว – ตรง ”

การปฏิบัติ ยืนเช่นเดียวกับท่าตรง เพียงหย่อนเข่าขวา โดยไม่เสียอาการยืนท่าตรง

รูปที่ ๔-๔ ท่าพัก

๑.๑.๓ ทำตามระเบียบพัก (Parade .. Rest)

คำสั่ง “ ตามระเบียบ - พัก ” “แถว – ตรง”

การปฏิบัติ ออกไปทำต่อจากท่าตรง ให้เท้าขวาเป็นหลัก แยกเท้าซ้ายทางซ้ายในแนวเดียวกัน ๑ ก้าว พร้อมกับตัวตบปลายกระบองส่งให้มือซ้ายในแนวสะโพกโดยให้มือทั้งสองคว่ำ แขนทั้งสองเหยียดตั้งให้กระบองพาดอยู่บนหน้าขา

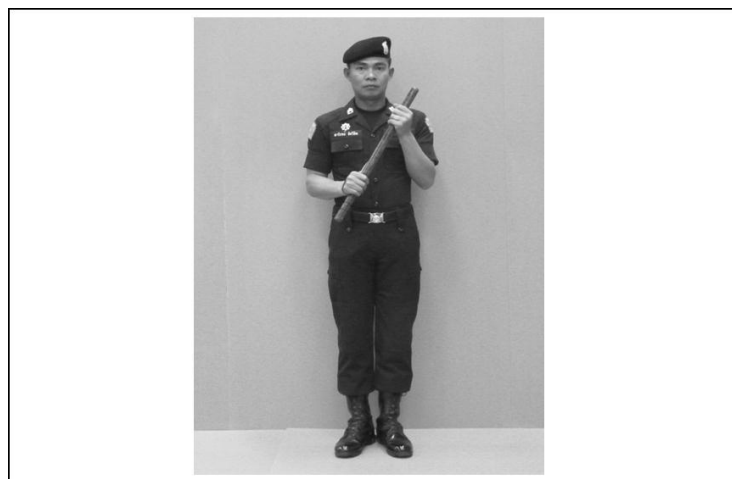

รูปที่ ๔-๕ ทำตามระเบียบพัก

๑.๑.๔ ท่าเฉียงอาวุธ (Port Arms)

คำสั่ง “ เฉียง - อาวุธ ” “ เรียบ - อาวุธ ”

การปฏิบัติ ให้ทำต่อจากท่าตรง โดยตัวตบปลายกระบองขึ้นมาข้างหน้าส่งให้มือซ้ายจับปลายกระบอง ในระดับไหล่ให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ข้างบน แขนท่อนบนข้างขวาอยู่ในแนวตั้งแนบกับลำตัว แขนท่อนล่างขวาอยู่ในแนวนอน จัดกระบองเฉียงกับลำตัวในแนวสะโพกข้างขวากับไหล่ซ้ายให้ห่างจากหน้าอก ๑ ฝ่ามือ โดยตลอด อย่าให้ด้ามกระบองหรือปลายกระบองชี้ออก

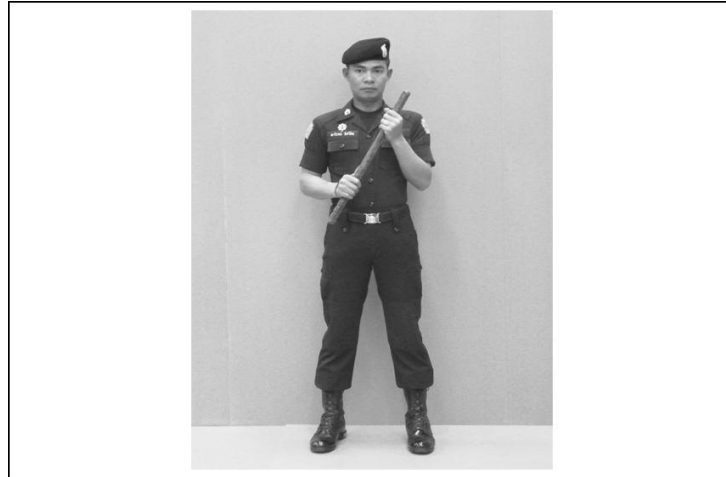

รูปที่ ๔-๖ ท่าเฉียงอาวุธ

๑.๑.๕ ท่าเฉียงอาวุธ-ตามระเบียบพัก (Port Arms .. Parade Rest)

คำสั่ง “ เฉียงอาวุธตามระเบียบ - พัก ” “แถว – ตรง”

การปฏิบัติ ทำต่อจากท่าเฉียงอาวุธ ให้เท้าขวาเป็นหลัก แยกเท้าซ้ายออกไปทางซ้ายในแนวเดียวกัน ๑ ก้าว ส่วนกระบองคงอยู่ในท่าเฉียงอาวุธ

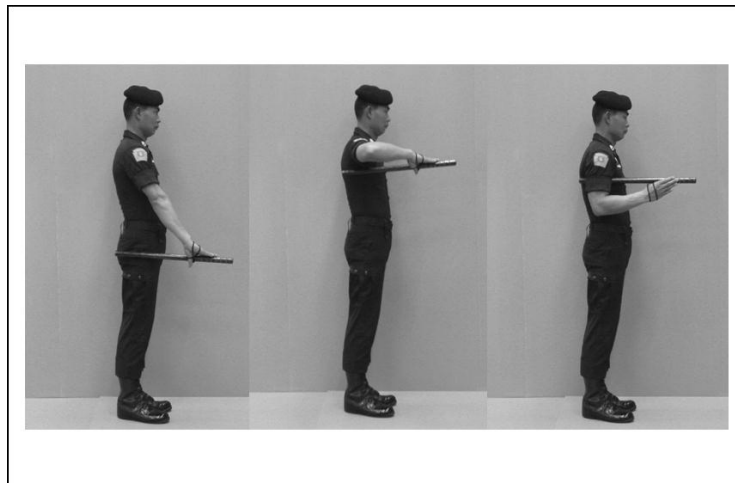

รูปที่ ๔-๗ ท่าเฉียงอาวุธ-ตามระเบียบพัก

๑.๑.๖ ท่าเหินบอาวุธ (Carry .. Arms)

คำสั่ง “ เหินบ - อาวุธ ” “ เรียบ - อาวุธ ”

การปฏิบัติ ทำต่อจากท่าตรง โดยพลิกปลายกระบองเข้าข้างขาด้านนอกให้ปลายกระบองชี้ไปทางด้านหลัง แล้วรูดกระบองขึ้นมาตามข้างลำตัว จนกระทั่งปลายกระบองเกือบจะชิดรักแร้ แล้วพับข้อศอกลงหนีบกระบองไว้ โดยให้แขนท่อนบนอยู่ในแนวตั้งชิดข้างลำตัว ปลายกระบองอยู่ระหว่างนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้ นิ้วที่เหลือทั้งสามเหยียดตรงแนบติดกับนิ้วชี้ และรักษาด้ามกระบองให้ขนานกับพื้นดิน

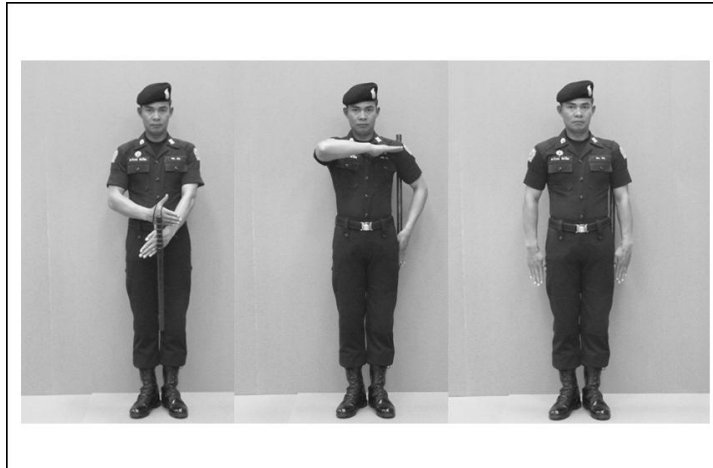

รูปที่ ๔-๘ ท่าเหินบอาวุธ

๑.๑.๗ ท่าสะพายอาวุธ (Sling .. Arms)

คำสั่ง “ สะพาย - อาวุธ ” “ เรียบ - อาวุธ ”

การปฏิบัติ ปลอยมือให้กระบอกหลุดจากมือโดยให้สายยังคล้องอยู่ที่นิ้วหัวแม่มือ เอามือซ้ายสอดเข้าไปในห่วงเชือกให้กระบอกอยู่ด้านหลังแขน รูดเชือกขึ้นไปจนกระบอกขึ้นไปอยู่บนหลังและเชือกคล้องอยู่บนไหล่ เสร็จแล้วสลับมือขวากลับมาอยู่ในท่าตรง

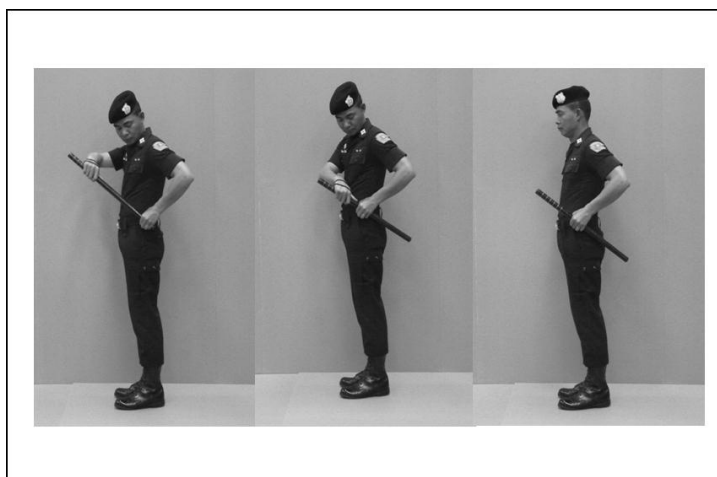

รูปที่ ๔-๙ ท่าสะพายอาวุธ

๑.๑.๘ ท่าซองอาวุธ (Holster)

คำสั่ง “ ซอง - อาวุธ ” “ ถือ - อาวุธ ”

การปฏิบัติ จากท่าตรง มือขวาที่จับกระบอกยกขึ้นนำปลายกระบอกสอดเข้าซอง โดยใช้มือซ้ายประคองซองให้อยู่นิ่ง แล้วสอดกระบอกไปจนสุด ปลอยมือกลับมาอยู่ในท่าตรง

รูปที่ ๔-๑๐ ท่าซองอาวุธ

๑.๒ การใช้กระบองทางยุทธวิธี (Tactical use of Baton)

การต่อสู้ด้วยกระบองนั้น อาจต่อสู้ได้โดยการจับกระบองเพียงมือเดียวหรือโดยการจับกระบองสองมือในท่าเฉียงอาวุธ แต่การต่อสู้โดยใช้กระบองเพียงมือเดียวนั้น เหมาะที่จะใช้ในการต่อสู้เป็นรายตัว หนึ่งต่อหนึ่ง หรือหนึ่งต่อสองเท่านั้น ถ้าเป็นการต่อสู้ที่มีคนหนาแน่นก็ไม่เหมาะสมไม่มีความคล่องตัว เนื่องจากการตีโดยการจับกระบองเพียงมือเดียวนั้น ทุกครั้งที่ตีจะต้องเงี้ยวทำให้วงการต่อสู้กว้าง ทำให้คู่ต่อสู้มีโอกาสดูแลกระบองได้ง่าย และในการปราบปรามจลาจลซึ่งมีคนหนาแน่น การต่อสู้โดยถือกระบองมือเดียวก็จะเป็นเหตุให้ถูกแย่งกระบองได้ง่าย และเมื่อตีไปแล้วก็อาจจะชักกระบองกลับมาไม่ได้เนื่องจากไปขัดแย้งกับฝูงชน จึงจำเป็น ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่ในการปราบปรามจลาจลจะต้องใช้วิธีการต่อสู้ด้วยกระบองสองมือในท่าเฉียงอาวุธ ซึ่งใช้วงการต่อสู้แคบและคู่ต่อสู้ก็จะแย่งกระบองได้โดยยาก และถ้าหากเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ที่ได้ผ่านการฝึกใช้กระบองสองมือ ก็จะสามารถใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว และได้ผล

๑.๒.๑ ท่าตีบนด้วยปลายกระบอง (High Strike – Long End)

คำสั่ง “ ตีบนด้วยปลายกระบอง - ตี ”

วิธีปฏิบัติ ทำต่อจากท่าเฉียงอาวุธ

จังหวะที่ ๑ ก้าวเท้าซ้ายพุ่งตัวออกไปข้างหน้าพร้อมกับใช้ปลายกระบองตีไปที่ร่างกายคู่ต่อสู้บริเวณไหล่บ่าหรือต้นแขน

จังหวะที่ ๒ ชักเท้ากลับและชักกระบองกลับมาอยู่ในท่าเฉียงอาวุธ

รูปที่ ๔-๑๑ ท่าตีบนด้วยปลายกระบอง

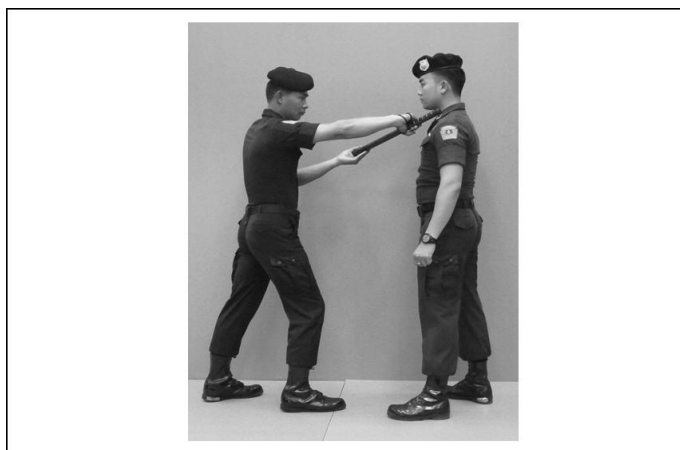
๑.๒.๒ ท่าตีบนด้วยด้ามกระบอง (High Strike – Grip End)

คำสั่ง “ ตีบนด้วยด้ามกระบอง - ตี ”

วิธีปฏิบัติ ให้ทำต่อจากท่าเฉียงอาวุธ

จังหวะที่ ๑ ก้าวเท้าขวาพุ่งตัวออกไปข้างหน้าพร้อมกับใช้ด้ามกระบองตีตัวไปยังบริเวณไหล่บ่าหรือหัวไหล่

จังหวะที่ ๒ ชักเท้าพร้อมกับชักกระบองกลับมาอยู่ในท่าเฉียงอาวุธ

รูปที่ ๔-๑๒ ท่าตีบนด้วยด้ามกระบอง

๑.๒.๓ ท่าตีล่างด้วยปลายกระบอง ((Low Strike – Long End)

คำสั่ง “ ตีล่างด้วยปลายกระบอง - ตี ”

วิธีปฏิบัติ ทำต่อจากท่าเฉียงอาวุธ

จังหวะที่ 1 ก้าวเท้าซ้ายพุ่งตัวออกไปข้างหน้าพร้อมกับใช้ปลายกระบองตีวัดไปยังบริเวณชาย

โครงของคู่ต่อสู้

จังหวะที่ 2 ชักเท้ากลับและชักกระบองกลับมาอยู่ในท่าเฉียงอาวุธ

รูปที่๔-๑๓ ท่าตีล่างด้วยปลายกระบอง

๑.๒.๔ ท่าตีล่างด้วยด้ามกระบอง (Low Strike – Grip End)

คำสั่ง “ ตีล่างด้วยด้ามกระบอง - ตี ”

วิธีปฏิบัติ ให้ทำต่อจากท่าเฉียงอาวุธ

จังหวะที่ 1 ก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าพร้อมกับพุ่งตัวออก และใช้ด้ามกระบองตีไปยังบริเวณชาย

โครงด้านซ้ายของคู่ต่อสู้

จังหวะที่ 2 ชักเท้าและกระบองกลับมาอยู่ในท่าเฉียงอาวุธ

รูปที่ ๔-๑๔ ท่าดีลางด้วยด้ามกระบอง

๑.๒.๕ ท่าแทงด้วยปลายกระบอง (Jab - Long End)

คำสั่ง “ แทงด้วยปลายกระบอง - แทง ”

วิธีปฏิบัติ ให้ทำต่อจากท่าเฉียงอาวุธ

จังหวะที่ 1 ให้ลดปลายกระบองลงไปข้างหน้า ให้แขนซ้ายตั้งจัดกระบองให้ขนานกับพื้นดิน โดยไม่ต้องขยับมือทั้งสองข้าง ก้าวเท้าซ้ายพร้อมกับพุ่งปลายกระบองออกไปกะที่หมายกลางหน้าอกของคู่ต่อสู้

จังหวะที่ 2 ชักเท้ากลับมาอยู่ในท่าเฉียงอาวุธตามเดิม

รูปที่ ๔-๑๕ ท่าแทงด้วยปลายกระบอง

๑.๒.๖ ท่าแทงด้วยด้ามกระบอง (Jab - Grip End)

คำสั่ง “ แทงด้วยด้ามกระบอง - แทง ”

วิธีปฏิบัติ ให้ทำต่อจากท่าเฉียงอาวุธ

- จังหวะที่ 1 ให้ยกด้ามกระบองโดยยื่นมือขวาออกไปข้างหน้า และจัดให้กระบองขนานกับพื้นดิน
ในระดับไหล่โดยไม่ต้องขยับมือทั้งสองข้าง ก้าวเท้าขวาพร้อมกับพุ่งด้ามกระบองออกไปหมายกลางหน้าอก
- จังหวะที่ 2 ชักเท้ากลับมาอยู่ในท่าเฉียงอาวุธตามเดิม

รูปที่ ๔-๑๖ ท่าทางด้วยด้ามกระบอง

๑.๒.๗ ท่ากระแทกด้วยกระบอง (Push)

คำสั่ง “ กระแทก - ทำ ”

วิธีปฏิบัติ ให้ทำต่อจากท่าเฉียงอาวุธ

จังหวะที่ 1 ขวางกระบองให้อยู่ในแนวขนานกับพื้นดิน ให้มือทั้งสองอยู่ในแนวไหล่

จังหวะที่ 2 ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าพร้อมกับกระแทกกระบองออกไปจนสุดแขน กะที่บริเวณ
หน้าอกหรือคาง

จังหวะที่ 3 ชักเท้ากลับมาอยู่ในท่าเฉียงอาวุธตามเดิม

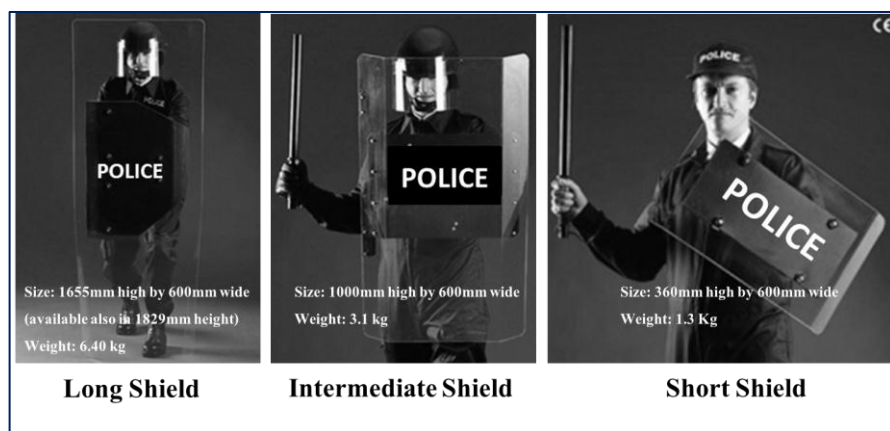
รูปที่ ๔-๑๗ ท่ากระแทกด้วยกระบอง

๒. บุคคลประกอบโล่และการใช้โล่ (Individual Drills & Tactical use of Shield)

โล่ คืออุปกรณ์ที่ออกแบบขึ้นเพื่อใช้ในการกำบังเมื่อถูกโจมตีจากอาวุธอาจจะเป็นดาบ หอก หรือ ธนู การรบในสมัยโบราณนิยมกันมาก และในปัจจุบันก็มีการนำเอาโล่มาใช้เป็นที่กำบังสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการควบคุมฝูงชน ทั้งนี้เมื่อเจ้าหน้าที่จะต้องเข้าไปประจันยับยั้ง ก็ย่อมจะทำให้ประชาชนโกรธแค้น และเมื่อประชาชนรวมตัวกันเป็นจำนวนมาก ก็มีความกล้าพอที่จะทำอันตรายเจ้าหน้าที่ได้ ทั้งนี้เนื่องจากเชื่อว่าเมื่อมีพวกมาก พวกก็จะเป็นที่กำบังไม่ให้ถูกเจ้าหน้าที่จับกุมได้

ฉะนั้นเมื่อมีการก่อความวุ่นวายเกิดขึ้นไม่ว่าครั้งไหนก็ตาม ถ้าถึงขั้นปะทะกัน ฝูงชนก็มักจะต่อสู้ ด้วยวิธีการเอาก้อนอิฐ ก้อนหิน ซึ่งเป็นสิ่งที่หาง่ายกว่าสิ่งอื่น ขว้างปาเข้าใส่เจ้าหน้าที่ จากประสบการณ์ที่ แล้ว ๆ มาทำให้เจ้าหน้าที่คำนึงถึงเรื่องการถูกขว้างปานี้จึงได้นำเอาโล่ ซึ่งเป็นอาวุธในสมัยโบราณกลับเข้ามา ใช้ในการควบคุมฝูงชน แต่โล่ก็มีทั้งประโยชน์และโทษควบคู่กันไป ฉะนั้นการใช้โล่จึงควรใช้ให้ถูกวิธีด้วย โล่ นั้นจะใช้ประโยชน์เฉพาะเมื่อกำลังของเจ้าหน้าที่อยู่ห่างไกลกับฝูงชนเท่านั้น เมื่ออยู่ระยะประชิดแล้ว โล่จะเป็นภาระอย่างมาก ถ้าเข้าไปใกล้ติดกับฝูงชนแล้ว เจ้าหน้าที่จะเสียเปรียบมาก เนื่องจากมือจะต้องติดอยู่กับ โล่และกระบังทั้งสองข้างเพียงแต่ประชาชนจับโล่เอาไว้เท่านั้น เจ้าหน้าที่ก็จะทำอะไรไม่ได้เลย และถ้า ประชาชนจับโล่ได้ หรือกระชากยื้อแย่งก็ยิ่งจะสร้างความเจ็บปวด หรืออาจทำให้แขนหักได้

โล่ ทำด้วยวัสดุที่คงทนแข็งแรง แต่ไม่สามารถป้องกันหรือเป็นเกราะกันกระสุนปืนได้ เป็นเพียง เครื่องป้องกันร่างกายของเจ้าหน้าที่ ตั้งแต่หน้าแข้งขึ้นไปจนถึงใบหน้า จากสิ่งที่ขว้างปาเข้าใส่ ซึ่งสามารถใช้ถือ ได้ทั้งมือซ้าย และมือขวา เหมาะที่จะใช้ในการป้องกันการทำอันตรายโดยแกว่งหน้าของรูปขบวนเจ้าหน้าที่ ควบคุมฝูงชนที่เผชิญหน้ากับฝูงชนเท่านั้น ส่วนทางด้านข้างนั้น จะไม่สามารถป้องกันได้ทั้งหมด ซึ่งรูปแบบ ของโล่ควบคุมฝูงชนนี้มีหลายขนาด ตามแต่ชนิด บางกรณีอาจจัดหาเป็นโล่ ที่สามารถป้องกันกระสุนปืนได้ ถ้าได้มีการจัดทำโดยวัสดุกันกระสุนปืน

รูปที่ ๔-๑๘ ภาพโล่ขนาดต่างๆ

๒.๑ ทำถือโล่ (Carry Shield)

คำบอกคำสั่ง ถือโล่ (ออกคำสั่งจากท่าตรง)

การปฏิบัติ จังหวะที่ ๑ นำมือขวาพร้อมกระบังจับขอบโล่ด้านบนให้มือขวาสูงกว่าศีรษะ

จังหวะที่ ๒ นำมือซ้ายสอดหว่างเข้าที่จับที่จับโล่ โดยให้โล่สูงกว่าศีรษะเล็กน้อยแล้วลดมือขวาลงในท่าตรง

รูปที่ ๔-๑๙ ท่าถือโล่

๒.๒ ท่าพักโล่ (At Ease)

คำสั่ง “ พักโล่ ”

วิธีปฏิบัติ ใช้มือขวาจับขอบบนของโล่ ละมือซ้ายปล่อยโล่ให้ขอบล่างของโล่วางกับพื้นในลักษณะตั้งฉากห่างจากปลายเท้า ๑ ฝ่ามือ มือที่จับทั้งสองข้างห่างกัน ๑ ช่วงไหล่ และเว้นห่างจากขอบโล่เท่า ๆ กัน ถ้ามีกระบังขณะก็นำมือขวามาจับให้วางกระบังบนขอบโล่ และใช้มือซ้าย-มือขวาจับของโล่และกระบังด้วย แยกเท้าประมาณช่วงไหล่

รูปที่ ๔-๒๐ ท่าพักโล่

๒.๓ ท่าวางโล่ (Ground Shield) มี ๓ รูปแบบ คือ

๒.๓.๑ วางโล่ด้านหน้า

คำสั่ง “วางโล่” “หยิบโล่”

การปฏิบัติ ปฏิบัติต่อจากท่าตรง

- จังหวะที่ ๑ นำมือซ้ายจับกึ่งกลางขอบโล่ด้านบน ยกโล่ขึ้นประมาณ ๑ ฝ่ามือ
- จังหวะที่ ๒ ใช้เท้าขวาเตะขอบโล่ด้านล่างเฉียงไปทางซ้าย พร้อมกับพลิกหลังมือไปทางซ้าย
- จังหวะที่ ๓ ก้มตัวลงวางโล่ให้วางไปทางขวาโดยให้เท้าอยู่บริเวณกึ่งกลางโล่และกลับมายืน

ในท่าตรง

รูปที่ ๔-๒๑ ท่าวางโล่ด้านหน้า

๒.๓.๒ วางโล่ด้านข้าง

คำสั่ง “วางโล่ด้านข้าง.....วางโล่” “หยิบโล่”

การปฏิบัติ ปฏิบัติต่อจากท่าตรง

จังหวะที่ ๑ มือซ้ายจับกึ่งกลางขอบโล่ด้านบน ยกโล่ขึ้นประมาณ ๑ ฝ่ามือ

จังหวะที่ ๒ ใช้เท้าซ้ายเตะขอบโล่ด้านล่างไปข้างหน้าเฉียงทางซ้ายเล็กน้อย

จังหวะที่ ๓ ก้มตัวลงวางโล่ทางด้านซ้ายมือโดยให้เท้าอยู่บริเวณกึ่งกลางโล่และกลับมายืนใน

ท่าตรง

รูปที่ ๔-๒๒ ท่าวางโล่ด้านข้าง

๒.๓.๓ วางโล่ด้านข้าง -ทางขวา

คำสั่ง “ วางโล่ด้านข้าง ทางขวาวางโล่” “หยิบโล่”

การปฏิบัติ ปฏิบัติต่อจากท่าตรง

จังหวะที่ ๑ ใช้มือขวาจับแท่นมือซ้ายบริเวณกึ่งกลางขอบโล่ด้านบน ยกโล่ขึ้นประมาณ ๑ ฝ่ามือ

จังหวะที่ ๒ ใช้เท้าขวาเตะขอบโล่ด้านล่างไปข้างหน้าเอียงทางขวาเล็กน้อย

จังหวะที่ ๓ ก้มตัวลงวางโล่ ทางด้านขวามือโดยให้เท้าอยู่บริเวณกึ่งกลางโล่และกลับมาอยู่ในท่าตรง

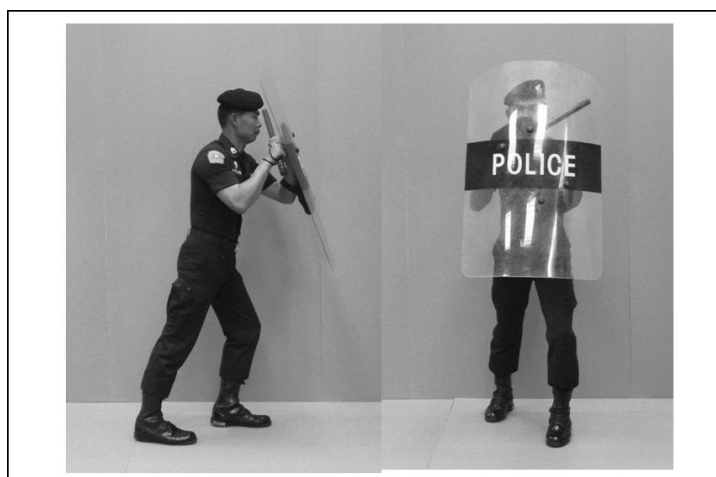

รูปที่ ๔-๒๓ ท่าวางโล่ด้านข้าง ทางขวา

๒.๕ ทำใช้โล่ (On Guard)

คำสั่ง “ ใช้โล่ ” (เป็นการปฏิบัติต่อจากท่าถือโล่) “ ถือโล่ ”

วิธีปฏิบัติ เมื่อสิ้นสุดคำสั่ง ให้ยกโล่ขึ้นบังในลักษณะเฉียง ก้าวเท้าขวาถอยหลังมาครึ่งก้าว พร้อมกับย่อเข่าลง

รูปที่ ๔-๒๔ ท่าการใช้โล่

๒.๖ ทำใช้โล่ทางยุทธวิธี (Tactical On Guard)

คำสั่ง “ ใช้โล่ทางยุทธวิธีชั้น – ปฏิบัติ ” (เป็นการปฏิบัติต่อจากท่าถือโล่) “เลิกปฏิบัติ ”

วิธีปฏิบัติ ให้แถวหน้านั่งคุกเข่า ตั้งโล่กับพื้น แถวหลังนำโล่มาต่อต้านบนให้ขอบโล่ตรงเหลี่ยม ออกมาด้านนอกประมาณ ๑ ฝ่ามือ ซ้อนเป็นชั้นตามจำนวนที่ระบุ

รูปที่ ๔-๒๕ ทำการใช้โล่ ทางยุทธวิธี ๑ ชั้น

รูปที่ ๔-๒๖ ทำการใช้โล่ ทางยุทธวิธี ๒ ชั้น

การใช้โล่ เป็นเครื่องป้องกันการขว้างปาสิ่งของใส่ อาจรองรับการทุบตีได้ในระดับหนึ่งเท่านั้น ถ้าหลีกเลี่ยงได้ การใช้โล่จึงควรใช้ในระยะห่างและจำนวนชั้นที่ซ้อนกัน ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สั่ง ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ และจำนวนแถวที่ซ้อนกันอยู่

๓. การประกอบกำลังเป็นกองร้อย (Public Order Formation-Company)

การเข้าแถวระดับหมู่ และรูปขบวนระดับหมวด ให้นำรูปแบบตามยุทธวิธีพื้นฐานการควบคุมฝูงชนในบทที่ ๒ มาประกอบกำลังเป็นรูปขบวนระดับกองร้อย มี ๕ รูปแบบ คือ

๓.๑ รูปขบวนแถวตอน (Column Formation)

คำสั่ง “ กองร้อยที่ รูปขบวนแถวตอน – ประจำที่ ”

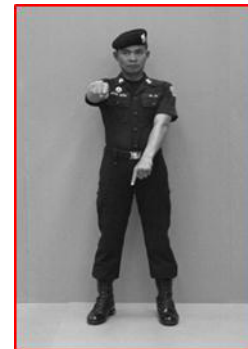
วิธีปฏิบัติ มี ๒ ส่วน

- สำหรับ ผบ.ร้อย ให้ปฏิบัติ ๓ ขั้นตอน ดังนี้

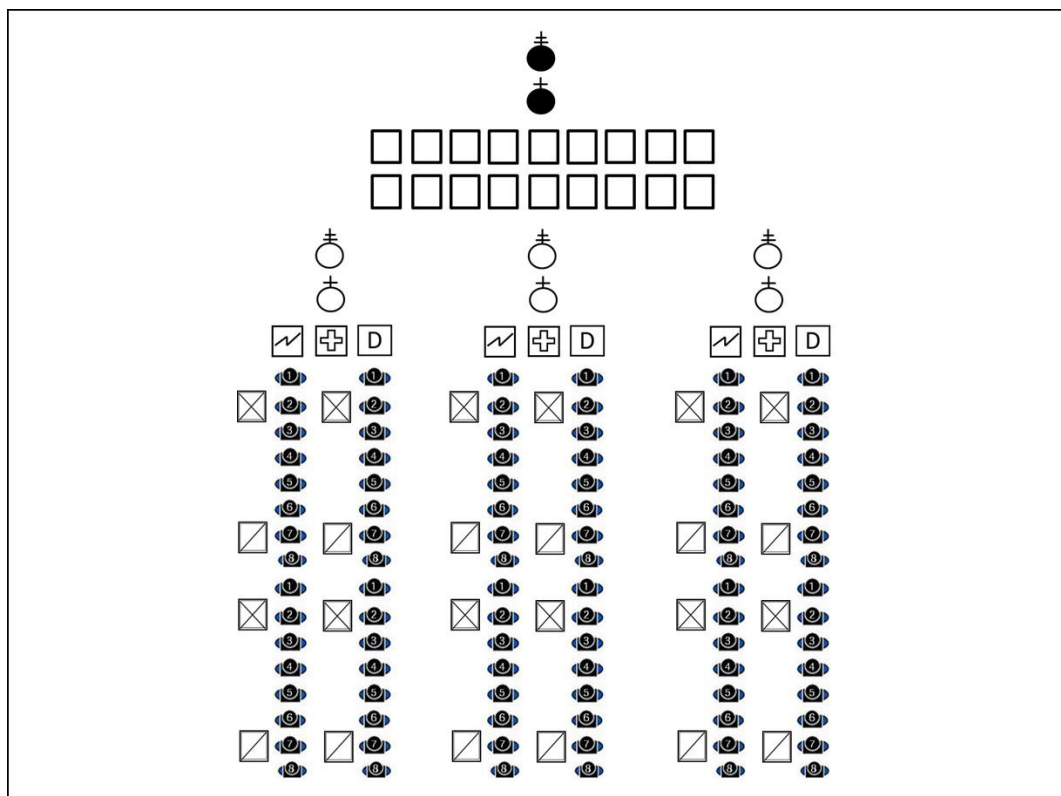
๑. ขั้นตอนแรก ยืนตรง หันไปทิศทางที่ต้องการให้แถวเข้า

๒. ขั้นตอนที่สอง ยืนเตรียม แยกเท้าเสมอช่วงไหล่กำมือ

๓. ขั้นตอนที่สาม แสดงท่าสัญญาณด้วยมือขวา แล้วออกคำสั่ง ใช้มือซ้ายชี้ลงตรงหน้า

- สำหรับผู้ปฏิบัติ เมื่อสิ้นสุดคำสั่งของ ผบ.ร้อย ให้ทุกคนตบเท้าซ้ายเปล่งเสียงพร้อมกัน แล้ววิ่งเข้าในทิศทางที่ใกล้ที่สุด เว้นแต่อยู่ทางด้านหลังของผู้เรียกให้เข้าทางด้านขวามือของผู้เรียก โดยเข้าเป็นขบวนแถวตอนระดับหมวด โดยเรียงลำดับจากขวาไปซ้าย คือหมวด ๑ อยู่ทางขวามือ หมวด ๒ อยู่กลาง และหมวด ๓ อยู่ทางซ้ายมือของแถว ตามรูป

รูปที่ ๔-๒๗ รูปขบวนแถวตอน ระดับกองร้อย

๓.๒ รูปขบวนหน้ากระดาน (Line Formation)

คำสั่ง “กองร้อยที่ รูปขบวนหน้ากระดาน ประจำที่”

วิธีปฏิบัติ มี ๒ ส่วน

- สำหรับ ผบ.ร้อย ให้ปฏิบัติ ๓ ขั้นตอน ดังนี้

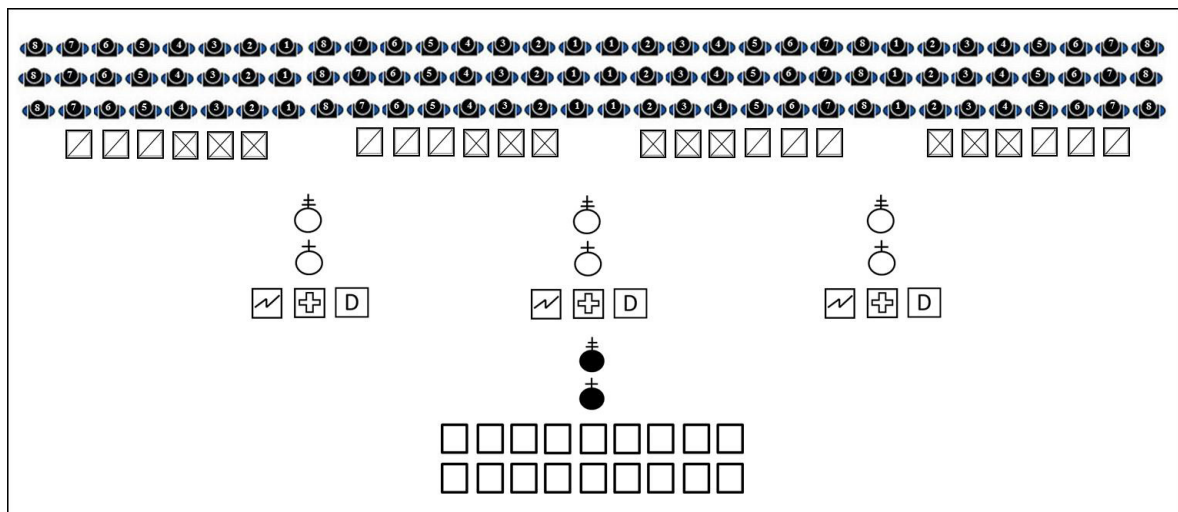
๑. ขั้นตอนแรก ยืนตรง หันไปทิศทางที่ต้องการเคลื่อนที่

๒. ขั้นตอนที่สอง ยืนเตรียม แยกเท้าเสมอช่วงไหล่กำมือ

๓. ขั้นตอนที่สาม แสดงท่าสัญญาณด้วยสองมือ แล้วออกคำสั่ง ใช้มือซ้ายชี้ลงตรงหน้า

- สำหรับผู้ปฏิบัติ เมื่อสิ้นสุดคำสั่งของ ผบ.ร้อย ให้ทุกคนตอบเท้าซ้ายเปลี่ยนเสียงพร้อมกัน แล้ววิ่งเข้าทางสัญญาณมือ เป็นรูปขบวนหน้ากระดานระดับหมวด ซ้อนกัน ๓ หมวด โดยหมวด ๑ อยู่หน้า หมวด ๒ อยู่กลาง และหมวด ๓ ซ้อนอยู่ด้านหลัง ตามรูป

รูปที่ ๔-๒๘ รูปขบวนหน้ากระดาน ระดับกองร้อย

ผบ.หมู่ และรอง ผบ.หมู่ จะเป็นแถวที่ สี่ โดยตำแหน่งการยืน ให้ใช้ หมวดที่อยู่ด้านหน้าเป็นหลัก คือ ผบ.หมู่ ของหมวดที่อยู่หน้า ให้อยู่หลังคนที่ สองจากหัวแถว ของหมู่ตัวเอง และ รอง ผบ.หมู่ อยู่หลังคนที่ สองจากท้ายแถว ผบ.หมู่ ของหมวดที่อยู่กลาง ให้อยู่หลังคนที่ สามจากหัวแถว ของหมู่ตัวเอง และ รอง ผบ.หมู่ อยู่หลังคนที่ สามจากท้ายแถว ผบ.หมู่ ของหมวดที่อยู่ด้านหลัง ให้อยู่หลังคนที่ สี่จากหัวแถว ของหมู่ตัวเอง และ รอง ผบ.หมู่ อยู่หลังคนที่ สี่ จากท้ายแถว ด้วย

๓.๓ รูปขบวนบันไดขวา (Echelon Right Formation)

คำสั่ง “กองร้อยที่ รูปขบวนบันไดขวา ประจำที่”

วิธีปฏิบัติ มี ๒ ส่วน

- สำหรับ ผบ.ร้อย ให้ปฏิบัติ ๓ ขั้นตอน ดังนี้

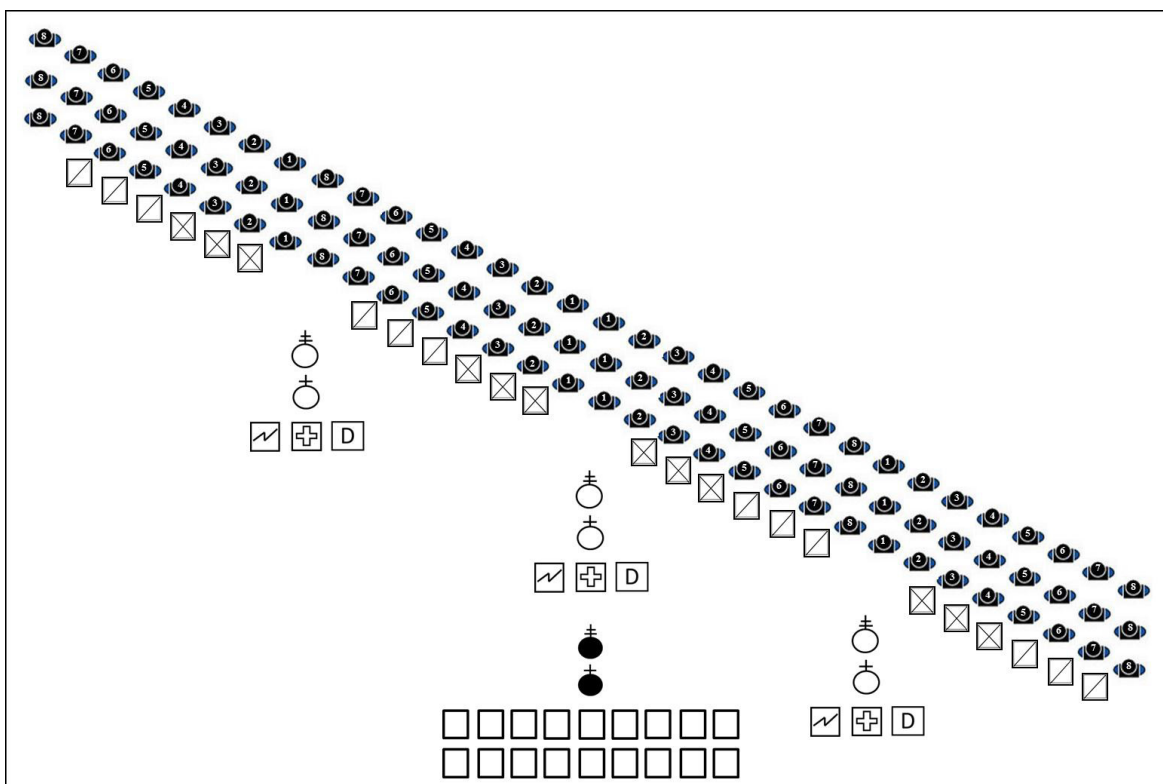
๑. ขั้นตอนแรก ยืนตรง หันไปทิศทางที่ต้องการเคลื่อนที่

๒. ขั้นตอนที่สอง ยืนเตรียม แยกเท้าเสมอช่วงไหล่กำมือ

๓. ขั้นตอนที่สาม แสดงท่าสัญญาณด้วยสองมือ แล้วออกคำสั่ง ใช้มือซ้ายชี้ลงตรงหน้า

- สำหรับผู้ปฏิบัติ เมื่อสิ้นสุดคำสั่งของ ผบ.ร้อย ให้ทุกคนบดเท้าซ้ายเปลี่ยนเสียงพร้อมกัน แล้ววิ่งเข้าทางสัญญาณมือ เป็นรูปขบวนบันไดขวาระดับหมวด ซ้อนกัน ๓ หมวด โดยหมวด ๑ อยู่หน้า หมวด ๒ อยู่กลาง และหมวด ๓ ซ้อนอยู่ด้านหลัง ตามรูป

รูปที่ ๔-๒๙ รูปขบวนบันไดขวา ระดับกองร้อย

บก.มว.๑ ให้อยู่ทางขวามือ ของ บก.ร้อย บก.มว.๒ อยู่ตรงกลาง ด้านหน้า บก.ร้อยและ บก.มว.๓ จะอยู่ด้านซ้าย ของ บก.ร้อย

๓.๔ รูปขบวนบันไดซ้าย (Echelon Left Formation)

คำสั่ง “กองร้อยที่ รูปขบวนบันไดซ้าย ประจำที่”

วิธีปฏิบัติ มี ๒ ส่วน

- สำหรับ ผบ.ร้อย ให้ปฏิบัติ ๓ ขั้นตอน ดังนี้

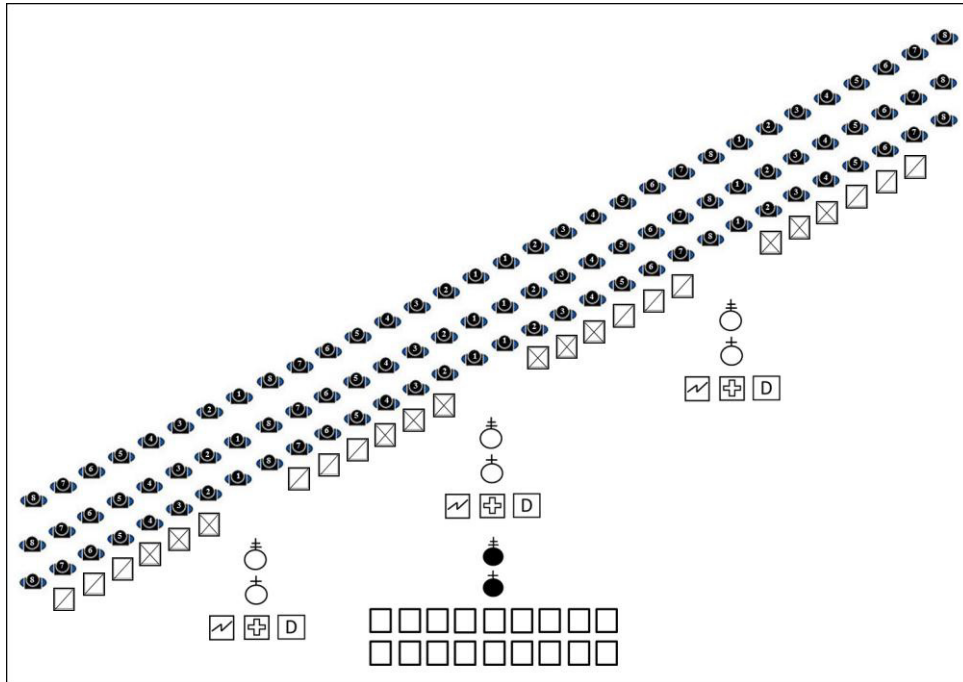
๑. ขั้นตอนแรก ยืนตรง หันไปทิศทางที่ต้องการเคลื่อนที่

๒. ขั้นตอนที่สอง ยืนเตรียม แยกเท้าเสมอช่วงไหล่กำมือ

๓. ขั้นตอนที่สาม แสดงท่าสัญญาณด้วยสองมือ แล้วออกคำสั่ง ใช้มือซ้ายชี้ลงตรงหน้า

- สำหรับผู้ปฏิบัติ เมื่อสิ้นสุดคำสั่งของ ผบ.ร้อย ให้ทุกคนบดเท้าซ้ายเปล่งเสียงพร้อมกัน แล้ววิ่งเข้าทางสัญญาณมือ เป็นรูปขบวนบันไดซ้ายระดับหมวด ซ้อนกัน ๓ หมวด โดยหมวด ๑ อยู่หน้า หมวด ๒ อยู่กลาง และหมวด ๓ ซ้อนอยู่ด้านหลัง ตามรูป

รูปที่ ๔-๒๙ รูปขบวนบันไดซ้าย ระดับกองร้อย

ผบ.มว. จะอยู่ห่างจากแถว ประมาณ ๓ ก้าว ผบ.ร้อย ก็จะอยู่ห่างจาก ผบ.มว.ที่อยู่ตรงหน้า ประมาณ ๓ ก้าว ฉะนั้น คนแรก ของหมวดที่อยู่หน้าสุด ต้องมาตั้งแถวอยู่ห่างจาก ผบ.ร้อย ซึ่งเป็นผู้เรียกรูปขบวนระดับกองร้อย ประมาณ ๙ ก้าว แต่เวลาฝึก มักใช้คำว่า ห่าง ๘ – ๑๐ ก้าว

๓.๕ รูปขบวนลิ้ม (Wedge Formation)

คำสั่ง “กองร้อยที่ รูปขบวนลิ้ม ประจำที่”

วิธีปฏิบัติ มี ๒ ส่วน

- สำหรับ ผบ.ร้อย ให้ปฏิบัติ ๓ ขั้นตอน ดังนี้

๑. ขั้นตอนแรก ยืนตรง หันไปทิศทางที่ต้องการเคลื่อนที่

๒. ขั้นตอนที่สอง ยืนเตรียม แยกเท้าเสมอช่วงไหล่กำมือ

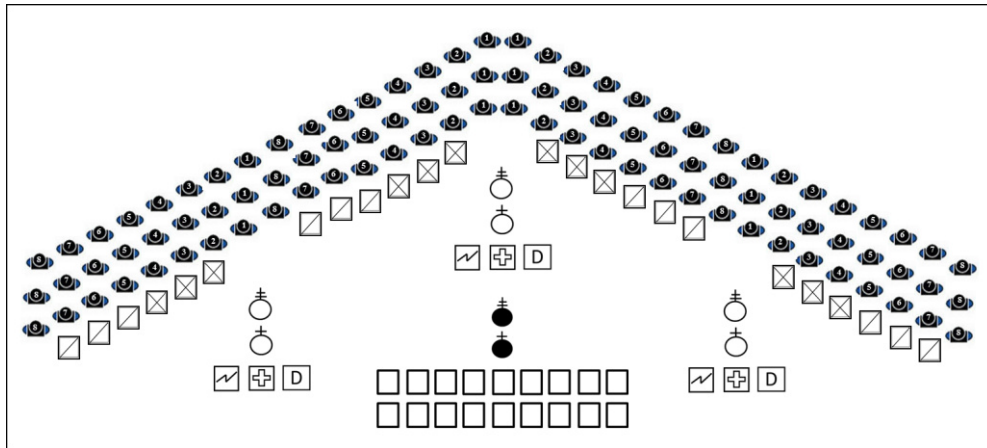
๓. ขั้นตอนที่สาม แสดงท่าสัญญาณด้วยสองมือ แล้วออกคำสั่ง ใช้มือซ้ายชี้ลงตรงหน้า

- สำหรับผู้ปฏิบัติ คล้ายกับรูปขบวนน้ำกระดาน ต่างกันที่ตั้งแถวเรียงลงมาประมาณ ๓๐-๔๕

องศา เป็นรูปลิ้มโดยคนแรกของหมู่ที่ ๒ และ ๓ เป็นหัวลิ้ม ซ้อนกัน ๓ หมวด

เมื่อคนแรกยืนตรงหน้า ให้ ผบ.ร้อย กลับมาอยู่ท่าตรง ตามรูป

รูปที่ ๔-๒๙ รูปขบวนลิ้ม ระดับกองร้อย

๔. การเคลื่อนที่และการแปรรูปขบวน (Movement & Convert Formation)

๔.๑ การเคลื่อนที่ (Movement) ในการควบคุมฝูงชน แบ่งเป็น ๒ แบบ คือ

- การเดินปกติ (Marching) คือ การเคลื่อนที่ไปกับฝูงชนหรือการเคลื่อนที่เข้าหาฝูงชนเน้นการแสดงศักยภาพกำลังพล จึงใช้วิธีเดินแบบ กึ่งสวนสนาม โดยใช้คำบอกคำสั่งว่า “หน้า - เดิน” เมื่อต้องการให้แถวหยุด จะสั่งว่า “แถว - หยุด”

- การเดินปิดจังหวะ (Close-step Marching) คือ การเข้าผลักดันฝูงชน ในขณะที่ต้องประชิดกับฝูงชน จึงจำเป็นต้อง ใช้เท้าซ้าย สืบไปข้างหน้า หากยกเท้าซ้ายสูงอาจทำให้เสียหลักถูกผลักเสียหลักได้ ใช้เท้าขวาตามหลังเป็นการยันไม่ให้เสียหลัก เข้าซ้ายต้องงอเล็กน้อยเพื่อป้องกันการกระแทก โดยใช้คำบอกคำสั่งว่า “เปิดจังหวะ หน้า - เดิน” เมื่อต้องการให้แถวหยุด จะสั่งว่า “แถว - หยุด” โดยแถวจะหยุดค้างในท่าพร้อม คือ เท้าซ้าย อยู่หน้าหย่อหน้าเล็กน้อย เท้าขวาอยู่หลัง เข่าตึงยันเอาไว้ หากต้องการผลักดันต่อ ก็จะสั่งปิดจังหวะหน้าเดินใหม่ หรือต้องการเลิกผลักดัน ก็จะสั่ง “แถว - ตรง” ให้ทุกคนเอาเท้าขวาที่อยู่ด้านหลังมาชิดเท้าซ้ายที่อยู่ด้านหน้า

ทุกครั้งที่สั่งขณะเคลื่อนที่ ให้คำบอกคำสั่ง สิ้นสุดเมื่อเท้าขวาตกถึงพื้น

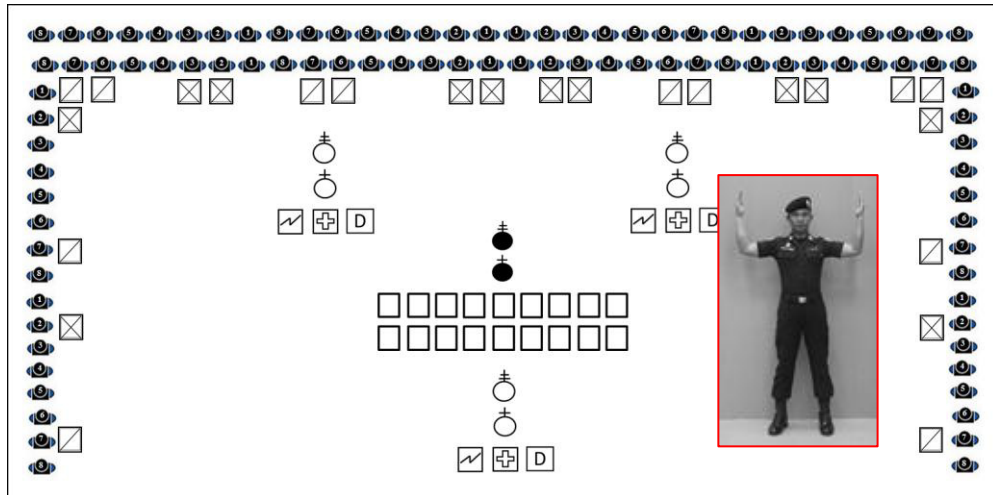
๔.๒ การแปรรูปขบวน (Convert Formation) สามารถแปรได้ทั้งอยู่กับที่และเคลื่อนที่ มี ๔ รูปแบบ คือ

(๑) หนุนตอนนอก (Outer Support)

คำสั่ง “หมวด หนุนตอนนอก ประจำที่ (ขณะอยู่กับที่)”

“หมวด หนุนตอนนอก ปฏิบัติ (ขณะเคลื่อนที่)”

การปฏิบัติ เมื่อสิ้นสุดคำบอกคำสั่ง ให้หมวดที่ได้รับคำสั่ง ซึ่งปกติจะเข้าอยู่ด้านหลัง แบ่งด้านละ ๒ หมู่ ไปเข้าแถวตอนอยู่ด้านนอก โดยหัวแถว ต่อคนสุดท้ายของหมวดที่อยู่ด้านหน้า ตามรูป

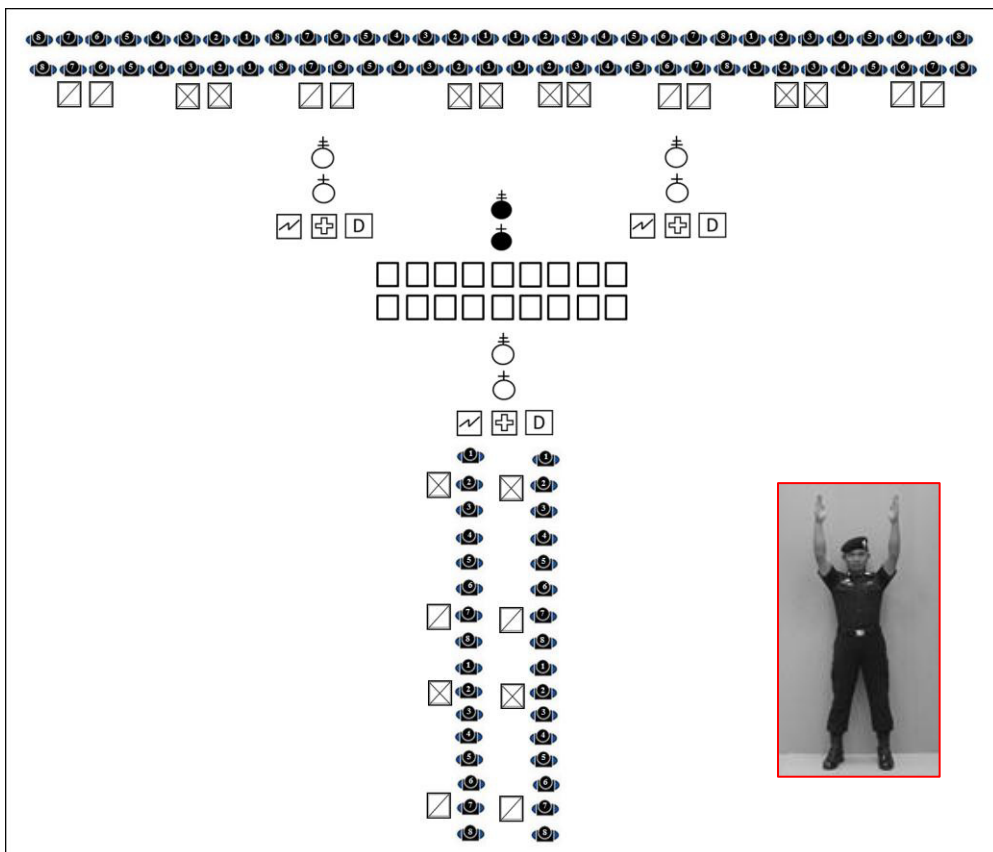
รูปที่ ๔-๓๐ รูปขบวนหน้ากระดานหนุ่ตอนนอก ระดับกองร้อย

(๒) หนุ่ตอนใน (Inner Support)

คำสั่ง “หมวด หนุ่ตอนใน ประจำที่ (ขณะอยู่กับที่)”

“หมวด หนุ่ตอนใน ปฏิบัติ (ขณะเคลื่อนที่)”

การปฏิบัติ เมื่อสิ้นสุดคำบอกคำสั่ง ให้หมวดที่ได้รับคำสั่ง ซึ่งปกติจะเข้าอยู่ด้านหลัง ไปเข้ารูปขบวนแถวตอนระดับหมวด ด้านหลัง บก.ร้อย ตามรูป

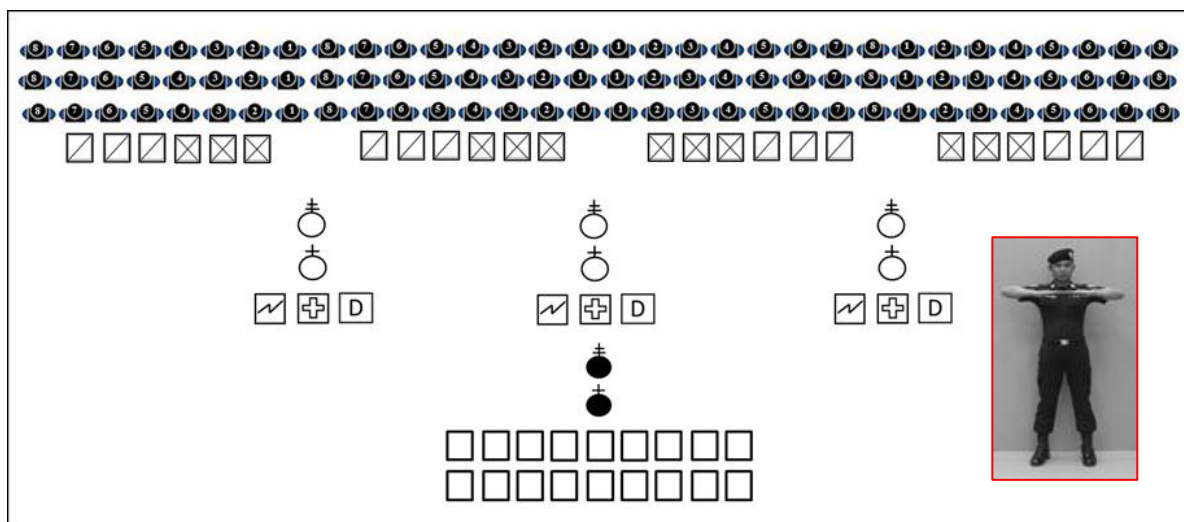
รูปที่ ๔-๓๑ รูปขบวนหน้ากระดานหนุ่ตอนใน ระดับกองร้อย

(๓) หนุนซ้อน (Direct Support)

คำสั่ง “หมวด หนุนซ้อน ประจำที่ (ขณะอยู่กับที่)”

“หมวด หนุนซ้อน ปฏิบัติ (ขณะเคลื่อนที่)”

การปฏิบัติ เมื่อสิ้นสุดคำบอกคำสั่ง ให้หมวดที่ได้รับคำสั่ง ซึ่งปกติจะเป็นหมวดที่ไปทำหน้าที่ หนุนตอนนอกหรือหนุนตอนใน กลับมาเข้าซ้อนหลัง ใน แบบรูปขบวนหน้ากระดาน ตามรูป

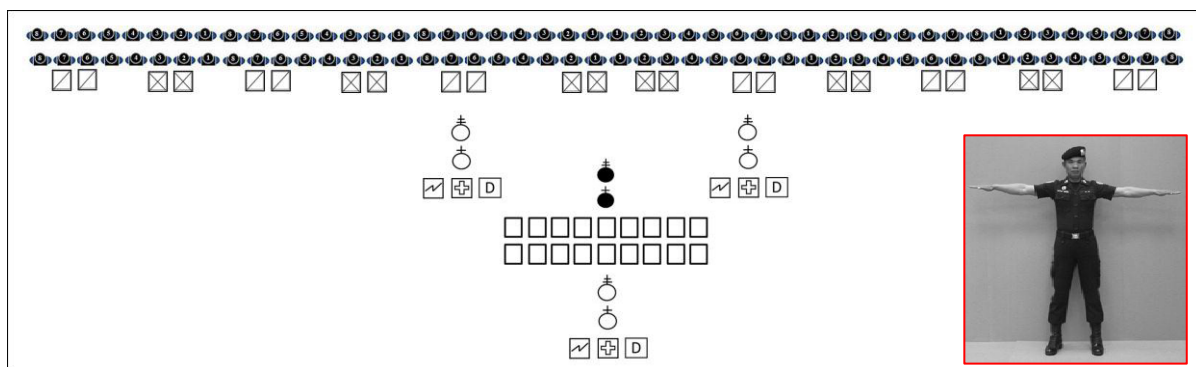
รูปที่ ๔-๓๒ รูปขบวนหน้ากระดานหนุนซ้อน ระดับกองร้อย

(๔) ขยายปีก (Wing Extension)

คำสั่ง “หมวด ขยายปีก ประจำที่ (ขณะอยู่กับที่)”

“หมวด ขยายปีก ปฏิบัติ (ขณะเคลื่อนที่)”

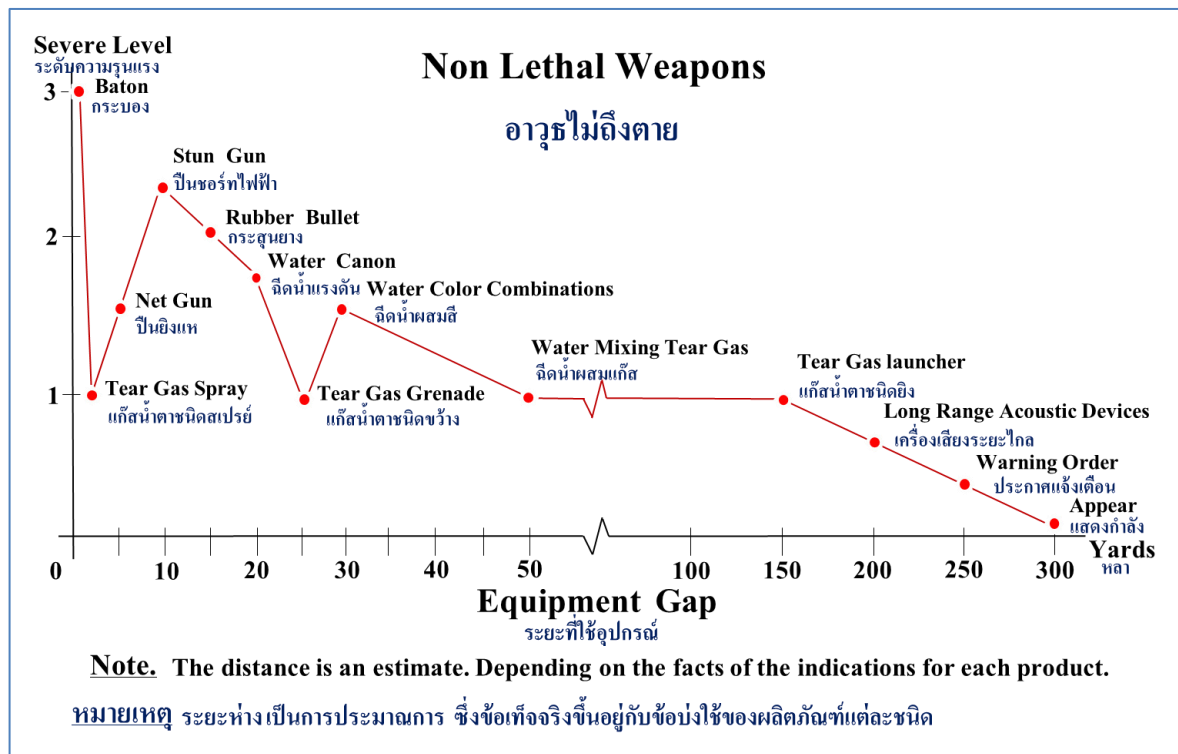
การปฏิบัติ เมื่อสิ้นสุดคำบอกคำสั่ง ให้หมวดที่ได้รับคำสั่ง ซึ่งปกติจะเป็นหมวดที่ไปทำหน้าที่ หนุนตอนนอก หนุนตอนใน หรือหนุนซ้อน ไปขยายต่อด้านข้าง ตามรูป

รูปที่ ๔-๓๓ รูปขบวนหน้ากระดานขยายปีก จากหนุนตอนใน ระดับกองร้อย

๕. การใช้อุปกรณ์พิเศษ (Tactical Use of Special Equipment)

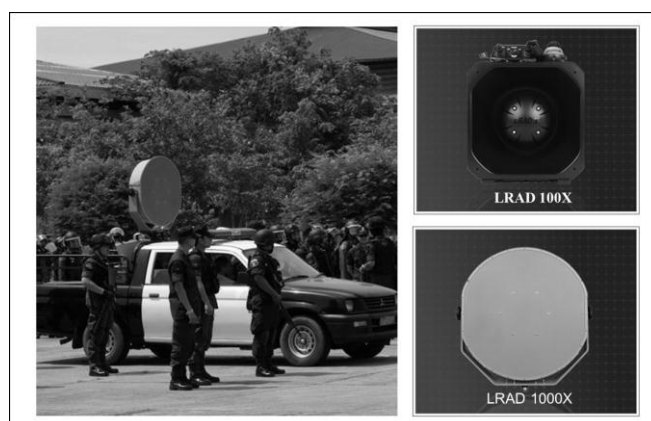
ในบทนี้ อุปกรณ์พิเศษ หมายถึง อาวุธที่ไม่เป็นอันตรายถึงตาย (Non Lethal Weapons) เท่าที่มี
ประจำการตามวิวัฒนาการ ของอาวุธ โดยยึดกรอบ ตามปณิญาสาของสหประชาชาติ ว่าด้วยหลักการ
พื้นฐานการใช้กำลังและอาวุธของผู้บังคับใช้กฎหมาย (UN Basic Principles on the Use of Forces and
Firearms by Law Enforcement Officials)

รูปที่ ๔-๓๔ ตัวอย่างการกำหนดระยะกับความรุนแรงของอุปกรณ์

๕.๑ เครื่องเสียงระยะไกล (Long Range Acoustic Device)

- อุปกรณ์ส่งเสียงพูดเสียงที่บันทึกเป็น MP3 /WMA
- ขนาดเล็กแบบสะพายและขนาดใหญ่ติดรถยนต์

รูปที่ ๔-๓๕ รูป เครื่องเสียงระยะไกล

๕.๒ แก๊สน้ำตา (Tear Gas)

- ชนิดยิง (Tear gas launcher)
- ชนิดขว้าง (Tear gas grenade)
- ชนิดสเปรย์ (Tear gas Spray)

รูปที่ ๔-๓๖ รูป แก๊สน้ำตา ชนิดต่างๆ

แก๊สน้ำตาในประเทศไทยนั้น เป็นสารเคมีที่ทำมาจาก ๓ ตัวหลักก็คือ

(๑) สาร CN (Chloroacetophenone) ซึ่งมีปฏิกิริยากับร่างกายคือเมื่อผู้คนถูกสารนี้แล้ว จะเกิดการระคายเคือง เกิดอาการคือถ้าเข้าทางจมูก ทำให้เกิดการระคายเคืองในช่องจมูก ทำให้น้ำมูกไหล แสบจมูก และทำอันตรายต่อประสาทตา ทำให้เคืองตา แสบตา และทำให้น้ำตาไหลถึงขั้นปิดตา

(๒) สาร CS (Orthochlorbenzalmalononitrile) มีความรุนแรงกว่าสาร CN เล็กน้อย คือเมื่อผู้คนถูกสารชนิดนี้แล้ว จะมีอาการแสบตามาก น้ำตาออกมาก ตาแสบจนจะปิด ไอ และแน่นหน้าอก ระคายจมูก รู้สึกร้อนเหมือนอาการไฟไหม้บริเวณใบหน้าและผิวหนัง

(๓) สาร OC (Oleoresin Capicum) เป็นสารเคมีที่สกัดจากพืช หรือจากธรรมชาติ แบบเดียวกับที่ใช้ในสเปรย์พริกไทย จะมีความรุนแรงต่อร่างกายน้อยกว่า ทั้งสารทั้งสองชนิดที่กล่าวมาข้างต้น เมื่อคนถูกสารนี้แล้ว จะมีอาการปวดแสบปวดร้อน น้ำมูกไหล ระคายเคือง แต่อาการจะรุนแรงน้อยกว่า สารทั้งสองชนิดข้างต้น และจะเกิดอาการประมาณ ๓๐ ถึง ๔๐ นาที อาการก็จะหายไปเอง

ด้วยที่สาร OC เป็นสารที่ได้จากธรรมชาติ ได้จากการสกัดจากพืช และมีความรุนแรงน้อยกว่าสารเคมีทั้งสองตัวดังกล่าวข้างต้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติในปัจจุบัน จึงได้มีนโยบายในการจัดหาแก๊สน้ำตาในมาใช้ประจำการในปัจจุบันเฉพาะใช้สาร OC ไม่ว่าในรูปของ ระเบิดขว้าง กระสุนยิงจากปืนลูกซอง กระสุนยิงจากเครื่องยิงลูกระเบิด สเปรย์แบบกระป๋อง หรือแบบถัง หรือรูปแบบการบรรจุที่เหมาะสมแบบใดก็ตาม

ในการใช้แก๊สน้ำตา รูปแบบการนำส่ง หรือการกระจายในการใช้ในภารกิจควบคุมฝูงชนแบบใดก็ตาม ควรจะต้องคำนึงในเรื่องต่อไปนี้

- ก. เจ้าหน้าที่ที่จะเป็นผู้ใช้ ต้องเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกอบรม และทบทวนตามวงรอบเวลาเสมอ
- ข. เจ้าหน้าที่ ต้องปรากฏตัวอย่างเป็นระเบียบ และแสดงตัวให้เห็นว่าเป็นเจ้าหน้าที่
- ค. ถ้ามีใช้เป็นเรื่องป้องกันตัวจากภัยอันตรายที่ถึงแก่บาดเจ็บสาหัสในขณะนั้นจะต้องมีหรือผู้บังคับบัญชา ระดับผู้บังคับกองร้อย หรือตามที่กฎการใช้กำลัง ได้กำหนดไว้เป็นผู้สั่งใช้
- ง. เจ้าหน้าที่ที่ต้องอยู่เหนือลม
- จ. เจ้าหน้าที่ต้องสวมหน้ากากป้องกันแก๊ส (ถ้าทำได้)

- ฉ. จัดให้มีทางหนีสำหรับฝูงชนที่จะถูกแก๊ส
- ซ. ประกาศเตือนให้ฝูงชนและผู้อยู่ใกล้เคียงว่าจะใช้แก๊สน้ำตา และให้เวลาสมควรให้ออกจากสถานที่นั้น
- ซ. จัดให้มีรถพยาบาล เพื่อดูแลผู้บาดเจ็บ และรถดับเพลิง เพื่อป้องกันเพลิงไหม้ ก่อนที่จะใช้แก๊สน้ำตา
- ณ. เพิ่มปริมาณแก๊สจนกว่าฝูงชนจะกระจาย
- ญ. ไม่ควรใช้ระเบิดขว้างแก๊สน้ำตา หรือเครื่องยิงแก๊สน้ำตา ให้กระสุนหรือระเบิดไปถูกตัวคนโดยตรง
- ฎ. อย่างน้อยระยะยิง หรือระยะขว้างต้องไม่ต่ำกว่า ๒๕ เมตร
- ฏ. โดยปกติการใช้แก๊สน้ำตาในการควบคุมฝูงชนมักจะใช้ในที่โล่ง หากใช้แก๊สน้ำตาในพื้นที่อับเช่นหุบเขา ซอกตึก ตรอกเล็ก หรือในอาคาร ให้ระมัดระวังจะทำให้เกิดไฟไหม้หรือมีผู้วางเพลิงได้ง่าย เช่นที่เคยเกิดที่เมือง WACO มลรัฐ เท็กซัส เมื่อปี ค.ศ.๑๙๙๓

๕.๓ น้ำฉีด จากยานยนต์ (Water Canon Vehicle)

- น้ำผสมแก๊สน้ำตา (Water mixing tear gas)
- น้ำผสมสี (Water color combinations)
- แรดดันน้ำ (Water Canon)

รูปที่ ๔-๓๗ รูป การใช้น้ำฉีดจากยานยนต์

๕.๔ กระสุนยาง (Rubber Bullet)

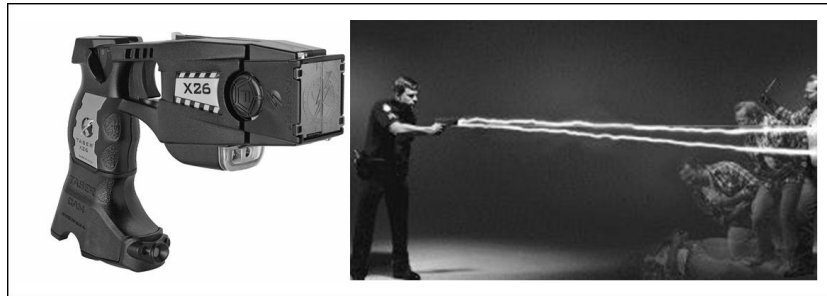
- จากปืนลูกซอง (Shotgun)
- จากอุปกรณ์ อื่นๆ

รูปที่ ๔-๓๘ รูป การใช้กระสุนยาง จากปืนลูกซอง

๕.๕ ปืนช็อตไฟฟ้า (Stun Gun)

- ระยะประมาณ ๑๒ หลา
- ปลดปล่อยแรงดันไฟฟ้า ๕๐,๐๐๐-๑๐๐,๐๐๐ โวลต์

รูปที่ ๔-๓๙ รูป การใช้กระสุนยาง จากปืนลูกซอง

๕.๖ แท้ยิงจากปืน (Net gun)

- ระยะประมาณ ๖ หลา
- เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๕ หลา

รูปที่ ๔-๔๐ รูป การใช้ปืนยิงแห

๕.๗ กระบอง (Baton)

- ความยาวประมาณ ๒๔ นิ้ว
- เส้นผ่าศูนย์กลาง ๑ นิ้ว

๖. การจับกุมขนาดใหญ่ (Mass Arrest)

เป็นการจับกุมขณะผลักดันฝูงชนหรืออาจล้อมจับกลุ่มผู้ชุมนุมที่มีปริมาณมากเป็นรูปแบบยุทธวิธี ณ พื้นที่การชุมนุม ในส่วนกระบวนการนอกจากนี้ ดูที่ ผนวก ค การจับกุมขนาดใหญ่

สรุป คำบอกคำสั่ง บทที่ ๔

รูปขบวนในระดับกองร้อย	คำบอกคำสั่ง
รูปขบวนแถวตอน	กองร้อย...รูปขบวนแถวตอน - ประจำที่
รูปขบวนหน้ากระดาน	กองร้อย...รูปขบวนหน้ากระดาน - ประจำที่
รูปขบวนหน้ากระดานหมุนตอนนอก(ใน)	กองร้อย...รูปขบวนหน้ากระดาน หมุนตอน - ประจำที่
รูปขบวนบันไดขวา	กองร้อย... รูปขบวนบันไดขวา - ประจำที่
รูปขบวนบันไดขวา หมุนตอนนอก(ใน)	กองร้อย... รูปขบวนบันไดขวา หมุนตอน - ประจำที่
รูปขบวนบันไดซ้าย	กองร้อย... รูปขบวนบันไดซ้าย - ประจำที่
รูปขบวนบันไดซ้าย หมุนตอนนอก(ใน)	กองร้อย... รูปขบวนบันไดซ้าย หมุนตอน - ประจำที่
รูปขบวนลิ้ม	กองร้อย... รูปขบวนลิ้ม - ประจำที่
รูปขบวนลิ้ม หมุนตอนนอก(ใน)	กองร้อย... รูปขบวนลิ้ม หมุนตอน - ประจำที่
การขยายปีกขวาซ้าย	หมวด... ขยายปีกขวา(ซ้าย,ขวา-ซ้าย) - ประจำที่
การหมุนซ้อน(หลังจากขยายปีก)	หมวด... หมุนซ้อน - ประจำที่

หมายเหตุ การสั่งแถวในขณะเคลื่อนที่ จาก ประจำที่ เปลี่ยนเป็น ปฏิบัติ

บทที่ ๕

ชุด ควบคุมฝูงชนเคลื่อนที่เร็ว

ในปัจจุบันการชุมนุมเรียกร้องหรือการชุมนุมในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การชกกีฬา หรือเมื่อมีการจัดงานสำคัญ เช่น การประชุมนานาชาติ การประชุมสุดยอดอาเซียน หรือการประชุมในระดับประเทศ มักจะมีการชุมนุมที่มีการเคลื่อนขบวนไปยังสถานที่ต่างๆ กลุ่มผู้ชุมนุมมักใช้ รถยนต์ และ รถจักรยานยนต์ ประกอบการเดินทางไปก่อเหตุที่รุนแรงตามสถานที่ต่างๆ หรือไปปิดล้อมสาธารณูปโภคสำคัญ เช่น สนามบิน สถานีโทรทัศน์หรือ โรงไฟฟ้าจึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดกำลังหน่วยควบคุมฝูงชน ประกอบเข้ากับรถยนต์ให้มีขีดความสามารถในการเคลื่อนที่ ในการเข้าไปประจันเหตุหรือป้องกันเหตุ การกระทำที่ผิดกฎหมายของกลุ่มผู้ชุมนุม ซึ่งเป็นบางส่วนที่ก่อเหตุรุนแรงขึ้น

ชุดเคลื่อนที่เร็ว (Mobile Field Force = MFF)

เป็นหน่วยเคลื่อนที่เร็วระดับหมวด มีลักษณะเป็นชุดปฏิบัติการอเนกประสงค์ในการแก้ปัญหาในการก่อความไม่สงบในเมือง ซึ่งหน่วยตำรวจในรัฐแคลิฟอร์เนีย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการว่าด้วยมาตรฐานการจัดการเหตุวิกฤติโดยผู้บังคับใช้กฎหมายได้ให้ความเห็นชอบและจัดตั้งหน่วยนี้ขึ้นเป็นครั้งแรกตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๙๗ โดยการสนธิกำลังจากตำรวจหน่วยต่างๆ จัดเป็นชุดดังกล่าวนี้ขึ้น และใช้ในการกิจต่อการก่อความไม่สงบหรือการชุมนุมประท้วง เหตุภัยพิบัติและเหตุฉุกเฉินต่างๆ ในเมือง ในสถานการณ์เมื่อระบบการรักษาความสงบเรียบร้อยของตำรวจ โดยเฉพาะตำรวจท้องที่กระทำไม่ได้เต็มที่ หรือมีขีดจำกัดในเหตุการณ์ฉุกเฉินนั้น การบริการหรือการปฏิบัติงานของตำรวจไม่สามารถทำได้เต็มที่ เช่น แผ่นดินไหว ไฟฟ้าดับ หรือสถานที่สำคัญถูกเผา หรือปิดล้อม

วัตถุประสงค์การใช้หน่วย

- เป็นชุดที่ใช้การเคลื่อนที่ด้วยยานพาหนะที่รวดเร็วในการเข้าถึงที่เกิดเหตุได้อย่างรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์และในขณะเดียวกันก็เป็นการแสดงกำลังของเจ้าหน้าที่ด้วย
- มีขีดความสามารถในการป้องกันตัวเองและสามารถเคลื่อนที่เข้าไปยังที่เกิดเหตุได้อย่างปลอดภัยและรวดเร็ว
- เป็นการแสดงกำลังของเจ้าหน้าที่เพื่อเพิ่มความมั่นใจในการปฏิบัติหน้าที่

ข้อจำกัด/ขีดความสามารถ

๑. เป็นรถสายตรวจ ๙ คัน โดย ๑ คันเป็นรถ หน.ชุด และรอง หน.ชุด ส่วนอีก ๘ คัน ประกอบกำลัง ๕ นาย/คัน เป็นสายตรวจรักษาความสงบในพื้นที่ก่อเหตุรุนแรง
๒. เป็นจุดอำนวยการและควบคุมจราจรได้ประมาณ ๘ จุดพร้อมกัน
๓. ตั้งจุดตรวจได้ ๘ จุดพร้อมกันในพื้นที่ที่ก่อเหตุรุนแรง
๔. รักษาความปลอดภัยและระวังป้องกันพื้นที่หรือ สาธารณูปโภคสำคัญ

๕. จัดรูปขบวนควบคุมฝูงชนได้ ๔ หมู่ ดำเนินกลยุทธ์ควบคุมฝูงชนแต่ไม่สามารถรักษาความปลอดภัยชุดตัวเองได้

๖. จัดรูปขบวน ๓ หมู่และ ๑ หมู่ใช้อาวุธพิเศษควบคุมฝูงชนพร้อมทั้งรักษาความปลอดภัยชุดตนเองได้

๗. เคลื่อนที่เร็วแก้ปัญหาก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่

๘. ดำเนินการจับกุมขนาดใหญ่ได้ ซึ่งสามารถจับกุมแกนนำและผู้ชุมนุมพร้อมกันได้จำนวนหนึ่ง

๙. มีขีดความสามารถต่อต้านชุดคัมกันสูงข่มได้

๑๐. มีความสามารถในการปฐมพยาบาลหรือส่งกลับสายการแพทย์

การจัดเฉพาะกิจ ๑ หมวด

กำลังพล ๔๕ นาย(ส.๑ + ป. ๔๔)		อุปกรณ์มาตรฐานขั้นต่ำ	
๑. ผบ.ชุด (ส.)	๑ นาย	๑. รถยนต์สายตรวจ ๔ ประตู	๙ คัน
๒. รองหัวหน้าชุด (ป.)	๑ นาย	๒. รถควบคุมผู้ต้องหา	๑ คัน
๓. ผู้บังคับรถ (ป.)	๑๐ นาย	๓. ปืนพก ขนาด ๙ มม.	๔๕ กระบอก
๔. พลขับ (ป.)	๑๐ นาย	๔. ปืนเล็กยาว	๒๐ กระบอก
๕. บันทึกวิดีโอ (ป.)	๑ นาย	๕. ปืนลูกซอง	๑๐ กระบอก
๖. จนท.คัมกันจุดสูงข่ม(ป.)	๒ นาย	๖. อุปกรณ์ฉุกเฉิน	
๗. ประจำชุด(ป.)	๒๐ นาย	๗. อุปกรณ์ทางยุทธวิธี	

อุปกรณ์ฉุกเฉิน (Emergency Equipment)

(๑) ถังดับเพลิงแบบยกได้	๑๐ ถัง
(๒) ชุดปฐมพยาบาล	๑ ชุด
(๓) กระบองไฟเรืองแสงให้สัญญาณ	๔๕ ชุด
(๔) ผ้าห่มใช้ดับไฟ	๒๐ ผืน
(๕) ไฟฉาย	๔๕ กระบอก

อุปกรณ์ทางยุทธวิธี (Tactical Equipment)

(๑) หมวกกันกระสุน เสื้อเกราะ	๔๕ ชุด
(๒) กระบองหรือด้าม	๔๐ ชุด
(๓) หน้ากากป้องกันแก๊สและแก๊สน้ำตา	๔๕ อัน
(๔) แก๊สน้ำชนิดขว้าง	๓๐ ลูก
(๕) ระเบิดแสง เสียง ค้อน	๑๘ ลูก
(๖) ปืนยิงแก๊ส	๘ กระบอง/กระสุน ๑๙๒ นัด
(๗) สเปรย์พริกไทย	๔๕ อัน

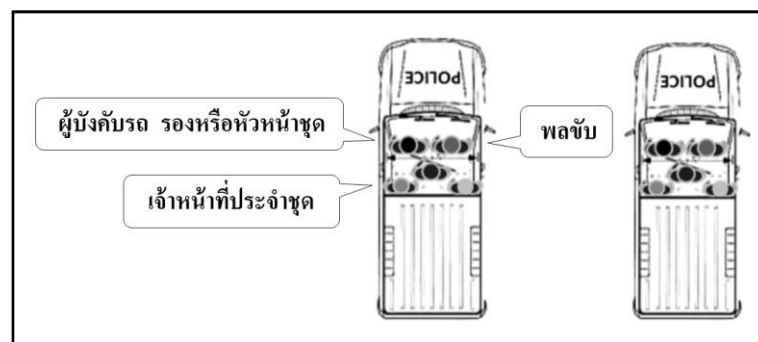
(๘) สายรัดข้อมือผู้ถูกควบคุม	๒๗๐ เส้น
(๙) ชุดบันทึกภาพ/เสียง พร้อมถ่านสำรอง	๑ ชุด
(๑๐) กล้องส่องทางไกล	๒ อัน
(๑๑) เครื่องแปลงเสียง(ไม่รวมติดรถ)	๑ ชุด
(๑๒) สายกันที่เกิดเหตุ (Police Line)	๑ ชุด
(๑๓) โล่กันกระสุนจำนวน	๔ อัน

ระยะเวลาที่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่

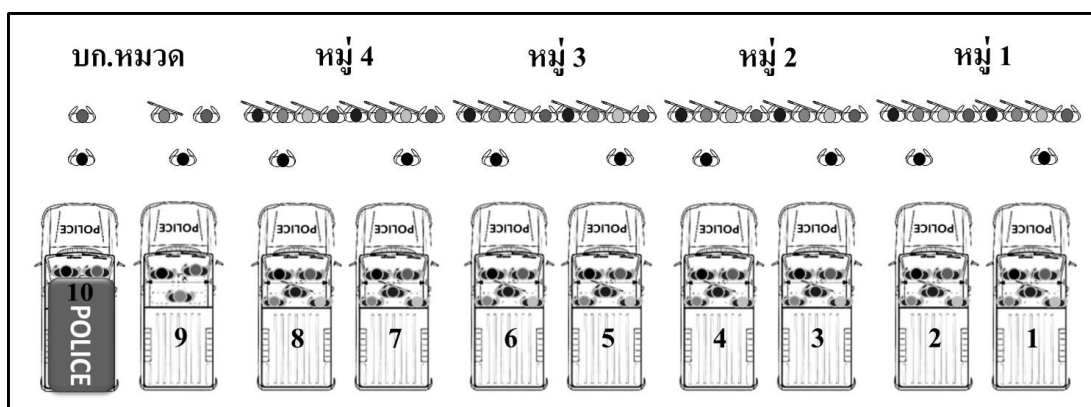
สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ๑๒ ชั่วโมง รวมถึงเวลาเดินทางจากที่ตั้งถึงที่ปฏิบัติงาน หรือเตรียมพร้อม
ควรมีเวลาพักหรือเตรียมการอย่างน้อย ๑๒ ชั่วโมง/ผลัด

การจัดกำลัง-อาวุธและอุปกรณ์

ฝั่งการนั่งในรถแต่ละคัน ๑ หมู่อุปกรณ์ ๒ คัน

รูปที่ ๕-๑ ฝั่งการนั่งของกำลังพล

รูปที่ ๕-๒ ฝั่งการจัดชุดควบคุมฝูงชนเคลื่อนที่เร็ว

แนวทางการปฏิบัติ

เป็นการใช้รูปแบบควบคุมฝูงชนมาประกอบกับรถยนต์ ซึ่งสามารถเพิ่มความคล่องแคล่วรวดเร็ว
ในการเคลื่อนที่เข้าไปแก้ไขปัญหาผู้ชุมนุมที่เข้าไปก่อเหตุจลาจลตามสถานที่ต่างๆ ซึ่งอาจมีการใช้ยานพาหนะ

เช่น รถจักรยานยนต์เคลื่อนขบวนไปตามสถานที่ต่างๆแล้วไปก่อเหตุ หรือกระทำความผิดกฎหมาย เช่นไปฉกชิงสิ่งของตามร้านค้าหรือก่อเหตุวางเพลิง หรือทำการปิดถนนตามทางร่วม ทางแยกสำคัญ การใช้รถยนต์ประกอบรูปขบวนในการควบคุมฝูงชน จะเกิดผลดี ดังนี้

๑. ผลทางจิตวิทยาต่อฝูงชน เพราะฝูงชนเห็นรถยนต์ตำรวจทำให้ฝูงชนเกรงกลัวไม่กล้าทำความผิดกฎหมาย
๒. ปกป้องเจ้าหน้าที่ตำรวจ ที่อยู่ในรถหรือใช้รถเป็นกำบัง จากการ ถูกขว้างปาสิ่งของจากผู้ชุมนุม
๓. เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความผ่อนคลายมากกว่าขบวนเดินเท้า
๔. การเคลื่อนย้ายขบวนไปป้องกันหรือระงับเหตุทำได้ง่ายคล่องแคล่วว่องไว สามารถรับมือกับฝูงชนที่มีการจัดตั้งและสื่อสารกันในหมู่แกนนำด้วยวิทยุมือถือหรือโทรศัพท์มือถือ
๕. สร้างความประหลาดใจให้กลับกลุ่มผู้ชุมนุมในกรณีที่เจ้าหน้าที่สามารถจัดการกับเหตุวุ่นวายได้อย่างรวดเร็ว ทำให้ง่ายต่อการจัดการเหตุ

ข้อเสียของชุดเคลื่อนที่เร็ว

๑. การจราจรที่ติดขัดจะเป็นอุปสรรคสำคัญในการทำภารกิจให้ประสบผลสำเร็จ
๒. รูปขบวนและการจัดลำดับที่นั่งอาจสับสนได้ง่าย
๓. การสื่อสารระหว่างรถต่อรถหรือระหว่างคนจะสื่อสารทางวิทยุเท่านั้นในบางกรณีอาจจะเกิดปัญหาจึงต้องมีการทวนคำสั่งทาง ว. เสมอ
๔. ทักษะวิสัยในการตรวจการณ์ของผู้บังคับบัญชาที่อยู่ในรถมีข้อจำกัดกว่าการเดินเท้า
๕. การขึ้นหรือการลงจากรถของตัวเจ้าหน้าที่ พร้อมอุปกรณ์อาจจะขึ้นลงลำบากและติดขัด
๖. การจัดเก็บอุปกรณ์ต่างๆต้องพร้อมใช้และมิดชิดและแน่นหนาพอสมควร

ข้อควรพิจารณาในการใช้ชุดเคลื่อนที่เร็ว

๑. รถยนต์ต้องติดเครื่องหมายแสดงว่าเป็นรถตำรวจ เพื่อแสดงว่าเป็นเจ้าพนักงาน หากเป็นไปได้รถยนต์ควรมีหมายเลขที่สปร่างอย่างชัดเจน
๒. พลขับต้องรู้เส้นทางเป็นอย่างดี

รูปแบบคำสั่ง

๑. คำสั่งการใช้คำสั่งพูดในการสั่งการตามที่ปรากฏในแต่ละยุทธวิธี ผ่านทางวิทยุสื่อสาร
๒. ใช้การบีบแตรให้สัญญาณ โดยพลขับในรถที่ผู้บังคับบัญชาสูงสุดในขบวนนั่งอยู่ รับคำสั่งจากผู้บังคับหมวดหรือหัวหน้าชุด ซึ่งอาจจะใช้การเคาะหลังคารถหรือบีบที่โหล่ของพลขับ คือ
 - ๒.๑ บีบแตร ๑ ครั้งเพื่อให้ขบวนรถเดินหน้า
 - ๒.๒ บีบแตร ๒ ครั้งเพื่อให้ขบวนรถหยุดหลัง
๓. โดยปกติรถทุกคันในขบวนจะเปิดสัญญาณไฟวิบวาบและสัญญาณไซเรนตลอดและเปิดไฟหน้ารถ

แถวตอน ระดับหมู่

คำสั่ง “หมู่ แถวตอน - ปฏิบัติ”

ใช้เพื่อ ในกรณีการประกอบกำลังระดับหมู่ การใช้กำลังพล ๑๐ นาย ใช้รถยนต์ ๒ คันในการเข้าปฏิบัติหน้าที่ ก็สามารถใช้อยู่วิธีต่างๆได้

รูปที่ ๕-๓ แแถวตอน

การจัดรูปขบวนแถวตอน

คำสั่ง “รูปขบวนแถวตอน.....ปฏิบัติ”

ใช้เพื่อ การแสดงกำลังหรือการเคลื่อนย้ายชุดเคลื่อนที่เร็วไปยังที่เกิดเหตุ สถานที่วางกำลังหรือจุดรวมพล รูปขบวนนี้จะใช้ในการตรวจสอบกำลังพลของรถทุกคันเรียงกันตั้งแต่รถคันที่ ๑-๑๐ หรือการเคลื่อนที่เข้าจุดรวมพลเท่านั้น

รูปที่ ๕-๔ รูปขบวนแถวตอน

แถวกระดานระดับหมู่

คำสั่ง “หมู่.....แถวหน้ากระดาน...ปฏิบัติ”

ใช้เพื่อ ในกรณีการประกอบกำลังระดับหมู่ การใช้กำลังพล ๑๐ นาย ใช้รถยนต์ ๒ คันในการเข้าปฏิบัติหน้าที่ ก็สามารถใช้อยู่วิธีต่างๆได้

รูปที่ ๕-๕ แถวหน้ากระดาน

การจัดรูปขบวนหน้ากระดาน

คำสั่ง “รูปขบวนหน้ากระดาน....ปฏิบัติ”

ใช้เพื่อ ทำแนวในการระวังป้องกันพื้นที่หรือการแสดงกำลังในการรักษาพื้นที่

รูปที่ ๕-๖ รูปขบวนแถวหน้ากระดาน

การใช้อาวุธ

- อาวุธปืนพก (Pistol)
- อาวุธปืนเล็กยาว (Assault Rifle)
- อาวุธปืนลูกซอง (Shotgun)

การใช้อาวุธปืนพก

๑. ลักษณะทั่วไปของปืนพก

๑.๑ ประเภทของอาวุธปืนพก

๒. ขนาดน้ำหนักและวิธีขึ้นวิธี

๒.๑ ขนาดน้ำหนักและวิธีขึ้นวิธีของอาวุธปืนแต่ละประเภท

๓. การทำงานของกลไกของอาวุธปืนพกและการแก้ไขเหตุติดขัด

๔. หลักการยิงอาวุธปืนพก

๔.๑ การจับการถืออาวุธปืนพก

๔.๒ ท่ายิง, ท่ายืนยิง, ทางขวา, ทางซ้าย, ข้างหลัง, การยิงปืนหลังที่กำบัง

๔.๓ การเคลื่อนที่เข้าหาเป้าหมาย, การเคลื่อนที่ออกจากเป้าหมาย

๔.๔ การยิงปืนแบบฉับพลัน, การยิงแบบดับเบิลแท๊ป

๔.๕ การตอบโต้การถูกข่มขู่โจมตี

๕. ฝึกปฏิบัติหาความชำนาญในสนาม

การใช้อาวุธปืนเล็กยาว

๑. ลักษณะทั่วไปของอาวุธปืนเล็กยาว

๒. ขนาดน้ำหนักวิธีขึ้นวิธี

๓. ชิ้นส่วนสำคัญและการถอดประกอบ

๔. การทำงานของกลไกของอาวุธปืนเล็กยาวและการแก้ไขเหตุติดขัด

๕. หลักการยิงปืนเล็กยาว

- ๕.๑ ทำยิง,ด้านหน้า,ทางซ้าย,ทางขวา,ด้านหลัง,การยิงหลังที่กำบัง
- ๕.๒ การเคลื่อนที่เข้าหาเป้าหมาย,การเคลื่อนที่ออกจากเป้าหมาย
- ๕.๓ การยิงปืนแบบฉับพลัน,การยิงดับเบิลแท๊ป
- ๕.๔ การตอบโต้การถูกข่มขู่โจมตี
๖. การฝึกปฏิบัติหาความชำนาญในสนาม

การใช้อาวุธปืนลูกซอง

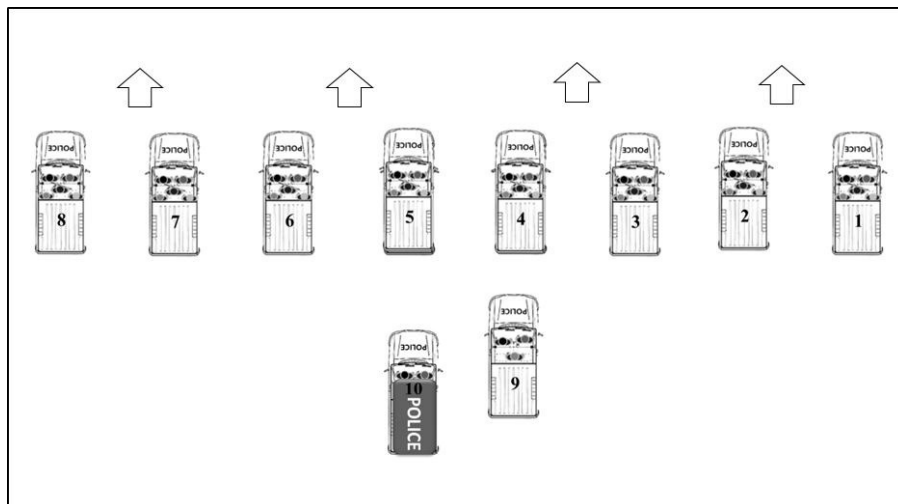
๑. ลักษณะทั่วไปของปืนลูกซอง
๒. ขนาดน้ำหนัก ขีปนาวุธของปืนลูกซอง
๓. ชิ้นส่วนสำคัญและการถอดประกอบ
๔. การทำงานของกลไกและการแก้ไขเหตุขัดข้องของปืนลูกซอง
๕. หลักการยิงปืนลูกซอง
 - ๕.๑ ทำยิง,ควิกควิ,ควิกพอยท์,ทำฮิบ,พลิกเข้า,พลิกเข้าควิกควิ,พลิกเข้าควิกพอยท์, พลิกเข้า ฮิบ, นอนยิง
 - ๕.๒ การยิงหลังที่กำบัง,การเคลื่อนที่เข้าหาเป้าหมาย,การเคลื่อนที่ออกจากเป้าหมาย
๖. การฝึกปฏิบัติหาความชำนาญในสนาม

รูปขบวนและยุทธวิธีประกอบรบยนต์

๑. รูปขบวนหน้ากระดานเข้าปะทะ (On Line Mobile Skirmish Line Formation)

คำสั่ง “รูปขบวนหน้ากระดานเข้าปะทะ - ปฏิบัติ”

ใช้เพื่อ เข้ารุก กดดัน ผลักดันฝูงชนหรือรถยนต์พาหนะ ให้ถอยออกไป แต่จะไม่มีเจตนาในการใช้รถฟ่งชนกลุ่มผู้ชุมนุมให้ได้รับอันตราย ใช้เพียงเพื่อกดดันให้ กลุ่มก่อความรุนแรงหยุดการกระทำแล้วออกจากพื้นที่

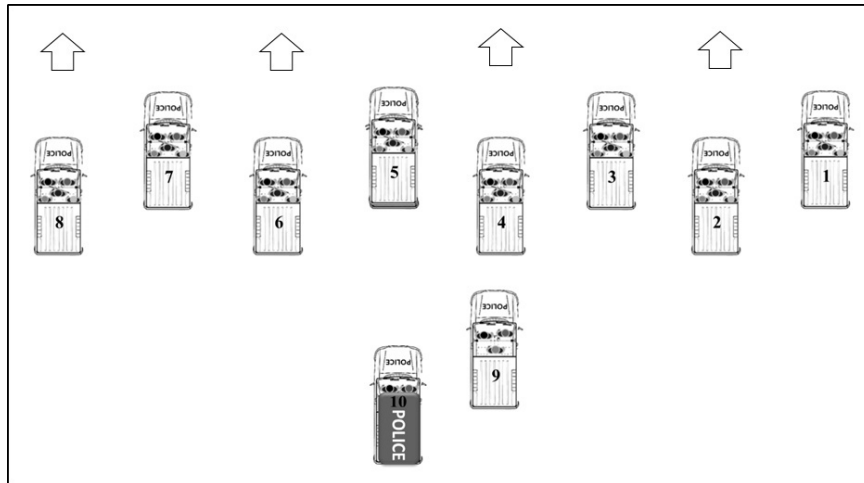

รูปที่ ๕-๗ รูปขบวนหน้ากระดานเข้าปะทะ

๒. การแปรจากหน้ากระดานเป็นรูปขบวนหน้ากระดานสลับแนวปะทะ (The Bump Formation)

คำสั่ง “รูปขบวนหน้ากระดานสลับแนวปะทะ - ปฏิบัติ”

การปฏิบัติ แปรรูปขบวนแบบต่อเนื่องเป็น รถหมายเลข ๑, ๓, ๕, ๗ สลับแนวปะทะ พุ่งรอกออกไปให้แนว
คนขับหันหน้ารถ หมายเลข ๒, ๔, ๖, ๘ แล้วเบรกแบบกะทันหัน เปลี่ยนให้ หมายเลข ๒, ๔, ๖, ๘ ขึ้นสลับกัน
ไป โดยรุก กินพื้นที่ไปเรื่อยๆ จนได้พื้นที่ที่ต้องการ

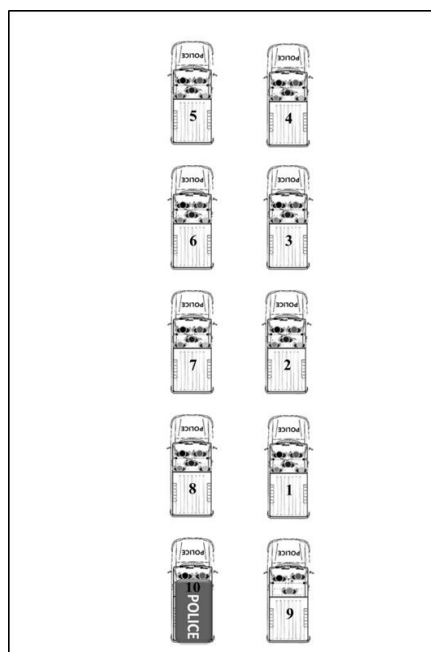

รูปที่ ๕-๘ รูปขบวนหน้ากระดานสลับแนวปะทะ

๓. การแปรรูปขบวนหน้ากระดานเป็นรูปขบวนแถวตอน (Column Formation)

คำสั่ง “รูปขบวนแถวตอน ... ปฏิบัติ”

การปฏิบัติ ให้รถหมายเลข ๔, ๕ เป็นรถนำพุ่งออกไป ตามด้วย รถหมายเลข ๓, ๖ ตามด้วยหมายเลข ๒, ๗
ตามด้วยหมายเลข ๑, ๘ และหมายเลข ๙, ๑๐ ปิดท้าย

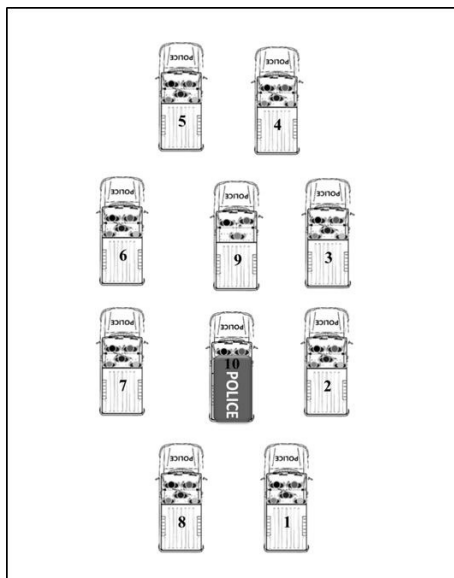

รูปที่ ๕-๙ รูปขบวนแถวตอน

๔. การแปรรูปขบวนแถวตอนเป็นรูปขบวนคุ่มกัน

คำสั่ง “รูปขบวนคุ่มกัน - ปฏิบัติ”

การปฏิบัติ ในกรณีที่มีการจับแกนนำหรือผู้ชุมนุมไว้ในรถควบคุมผู้ต้องหา ขบวนรถจำเป็นต้องผ่านพื้นที่มีอันตราย จึงต้องสั่งปรับแนว นำรถหัวหน้าชุด หมายเลข ๙ และรถควบคุมผู้ต้องหา หมายเลข ๑๐ อยู่กลางขบวน

รูปที่ ๕-๑๐ รูปขบวนคุ่มกัน

๕. รูปขบวนหน้ากระดานด้านหน้ารถ

คำสั่ง “รูปขบวนหน้ากระดานด้านหน้ารถ - ปฏิบัติ”

ใช้เพื่อ ให้กำลังพลทุกนายที่อยู่บนรถยกเว้นพลขับ เปิดประตูลงมายืนด้านหน้ารถในกรณีใดกรณีหนึ่งโดยให้ยืนในท่าเฉียงอาวุธตามระเบียบพัก หัวหน้าชุดและรองหัวหน้าชุดยืนตรงกลางรถให้กำลังพลยืนเป็นแถวที่สองขยายแถวให้เต็มพื้นที่เป็นหน้ากระดาน ส่วน ผบ.หมวดยืนบนรถเพื่อดูความเรียบร้อยของกำลังพล

๖. การนำกำลังพลขึ้นรถ

คำสั่ง ใช้การบิ๊บนั้ตร ๓ ครั้ง

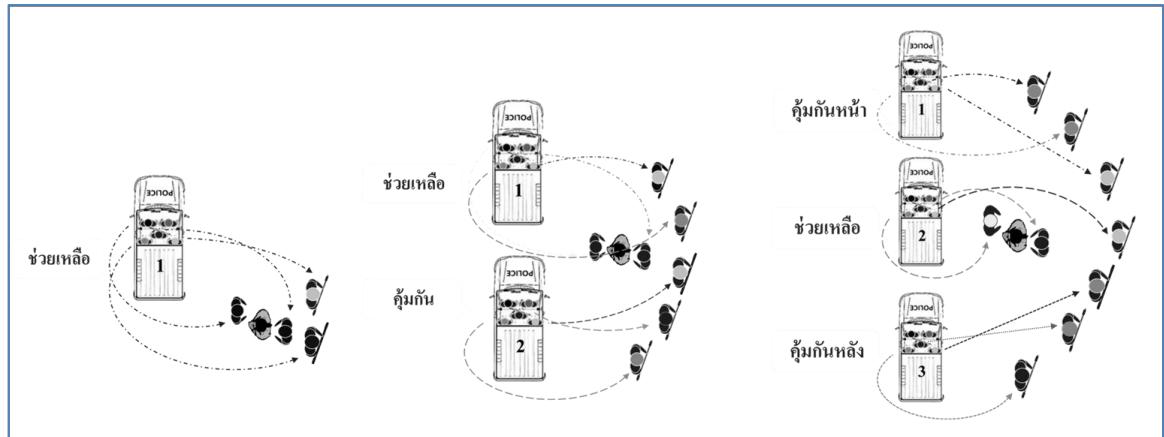
ใช้เพื่อ เมื่อ ผบ.หมวดต้องการที่จะให้กำลังพลขึ้นรถให้ ผบ.หมวดใช้มือทุบหลังคารถ ๑ ครั้งเพื่อเป็นสัญญาณให้กับพลขับเมื่อพลขับได้ยินเสียงทุบหลังคาให้บิ๊บนั้ตรยาวๆ ๓ ครั้งเพื่อให้สัญญาณแก่กำลังพล กำลังพลเมื่อแตรครั้งสุดท้ายสิ้นสุดให้ถอยหลังมาที่รถใดกรณีนั้นแล้วขึ้นรถ หัวหน้าชุดและรองหัวหน้าชุดจะเป็นคนขึ้นรถคนสุดท้ายพร้อมกับ ผบ.หมวด

๗. การช่วยเหลือเจ้าหน้าที่บาดเจ็บ (Officer Down Rescue)

คำสั่ง “รถคันที่.....ช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ - ปฏิบัติ” (อาจจะระบุสถานที่ก็ได้หรือระบุรายละเอียดให้มากที่สุดก็ได้)

การปฏิบัติ ในการช่วยเหลือผู้บาดเจ็บสิ่งสำคัญที่สุดคือการคุ่มกันผู้บาดเจ็บให้ปลอดภัยจากการถูกทำร้ายก่อนแล้วถึงเข้าช่วยเหลือ จะใช้กำลัง ๑ หมู่(รถ ๒ คันหรืออาจจะมากกว่านั้นก็ได้ตามสถานการณ์)ให้ผู้บาดเจ็บ

อยู่ตรงรถคันที่ ๒ กำลังพลทุกคนยกเว้น หัวหน้าชุดและพลขับ ลงจากรถเจ้าหน้าที่ที่ใกล้ผู้บาดเจ็บเข้าคุ้มกัน คนถัดมาเข้าช่วยเหลือและเปิดท้ายกระบะรถส่วนคนที่เหลือเข้ามาคุ้มกันชุดช่วยเหลือ หัวหน้าชุดเมื่อเห็นว่าการช่วยเหลือเรียบร้อยแล้วให้ทุบหลังคารถ พลขับปีบแดร ๓ ครั้ง นำผู้บาดเจ็บไว้ที่กระบะรถอยู่พร้อมกับผู้ช่วยเหลือ ๑ คน กำลังพลที่เหลือกลับไปขึ้นรถโครมมัน หัวหน้าชุดพิจารณาว่าเส้นทางสามารถเดินทางหน้าหรือถอยหลังใช้การส่งโดยการปีบแดร ๑ ครั้งให้เดินทาง ปีบแดร ๒ ครั้งถอยหลัง

รูปที่ ๕-๑๑ การช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ ๑ คัน ๒ คัน และ ๓ คัน

๘. การจับกุมบุคคล

คำสั่ง “รถคันที่....จับกุมผู้ต้องสงสัย - ปฏิบัติ” (อาจจะระบุนายละเอียดให้มากที่สุดก็ได้)

การปฏิบัติ ในการเข้าจับกุมบุคคลสิ่งสำคัญที่สุดที่ต้องนึกถึงคือ การเข้าจับกุมบุคคลให้ได้ก่อนแล้วจึงเข้าทำการคุ้มกันเพื่อป้องกันการหลบหนีและการแย่งชิงผู้ต้องสงสัย ใช้กำลัง ๑ หมู่ (รถ ๒ คัน หรือตามสถานการณ์) ให้บุคคลที่ต้องการจะจับอยู่ตรงกับรถคันที่ ๒ กำลังพลทุกคน ยกเว้น หัวหน้าชุดและพลขับ ลงจากรถเจ้าหน้าที่ที่ใกล้บุคคลที่ต้องการจับเข้าจับกุมให้ได้ก่อน ส่วนเจ้าหน้าที่ที่เหลือเข้าคุ้มกันการแย่งชิง หัวหน้าชุดเมื่อเห็นว่าการจับกุมเรียบร้อยแล้วให้ทุบหลังคารถ ๑ ครั้ง พลขับปีบแดร ๓ ครั้ง กำลังพลทุกคนขึ้นรถพร้อมกับผู้ต้องสงสัย โดยให้ผู้ต้องสังสัยนั่งตรงกลาง เจ้าหน้าที่ต้องควบคุมให้ดี ส่วนเจ้าหน้าที่ที่เหลือในรถคันที่ ๒ ขึ้นนั่งกระบะหลัง หัวหน้าชุดพิจารณาว่าเส้นทางข้างหน้าจะเดินทางหน้าหรือถอยหลังโดยการปีบแดร ๑ ครั้งเดินทาง ปีบแดร ๒ ครั้งถอยหลัง

ข้อควรระวัง

ต้องระมัดระวัง ป้องกันมิให้ผู้ชุมนุมเข้ามาแย่งชิงหรือทำร้ายเจ้าหน้าที่ ด้วยการจัดแนวระวังป้องกันตามสถานการณ์

ท้ายบท

- ✓ ไม่ว่าตำแหน่งใดๆให้คิดถึงปัจจัยทางยุทธวิธีเป็นหลัก รูปแบบแล้วแต่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร
- ✓ เอาขีดความสามารถของกำลังพลเป็นหลัก ก่อนการจัดกำลังพล

สรุป คำบอกคำสั่ง บทที่ ๕

รูปขบวนในระดับกองร้อย	คำบอกคำสั่ง
รูปขบวนแถวตอน	รูปขบวนแถวตอน - ปฏิบัติ
รูปขบวนหน้ากระดาน	รูปขบวนหน้ากระดาน - ปฏิบัติ
รูปขบวนคุ่มกัน	รูปขบวนคุ่มกัน - ปฏิบัติ
รูปขบวนสลับแนวปะทะ	รูปขบวนรณรงค์ที่... (ให้ระบุหมายเลขรถ เช่น ๑,๓,๕,๗) สลับแนวปะทะ - ปฏิบัติ
รูปขบวนหน้ารถ	จัดรูปขบวนหน้ากระดานด้านหน้ารถ - ปฏิบัติ
รูปขบวนผลักดันฝูงชน	แทงด้วยปลายกระบอง ปิดจิ้งหะ หน้า - เดิน
รูปขบวนกลับขึ้นรถ	ไม่มีการบอกคำสั่ง ปีบแตร์ 3 ครั้ง

ผนวก ก

การซักซ้อม

หลังจากผู้บังคับหน่วยควบคุมฝูงชนได้รับคำสั่งเตือนหรือคำสั่งปฏิบัติการจากผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยเหนือแล้ว ผู้บังคับหน่วยควบคุมฝูงชน เช่น ผู้บังคับกองร้อย ผู้บังคับหมวด จะต้องดำเนินการตามระเบียบการนำหน่วยเพื่อนำภารกิจหรือคำสั่งดังกล่าวไปสั่งการแก่ผู้บังคับบัญชา โดยต้องผ่านกระบวนการปรับภารกิจให้เข้ากับปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่จะทำให้ภารกิจสำเร็จ เช่น ปัจจัย METT-TC (M=ภารกิจ, E=ภัยคุกคามหรือฝ่ายตรงข้ามหรือความเสี่ยง, T=กำลังฝ่ายเรา, T=เวลาที่เหลือก่อนปฏิบัติการ, T=ภูมิประเทศหรือสภาพแวดล้อมทางสังคมจิตวิทยาในที่ปฏิบัติการที่อาจก่อเหตุหรือเป็นปฏิปักษ์ต่อการปฏิบัติการ และ C=การยอมรับได้ของสังคมและกฎหมาย) และทำเป็นแผนของหน่วยตนเองแล้วจึงทำการซักซ้อมตามขั้นตอนที่ ๘ ของการนำหน่วย คือการกำกับดูแลและการซักซ้อม

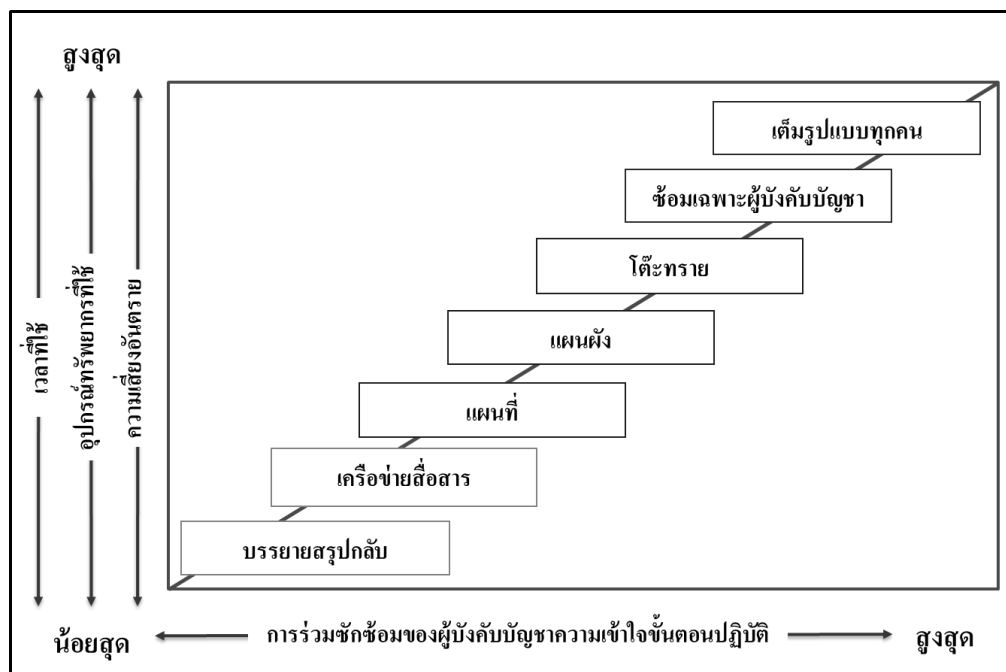
ความหมายของการซักซ้อม

คือ การที่หน่วยควบคุมฝูงชนนำหนทางปฏิบัติหรือข้อตกลงใจหรือคำสั่งปฏิบัติการของหน่วยไปทำการซักซ้อมตามขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อให้หน่วยคุ้นเคยกับขั้นตอนการปฏิบัติหรือแปลงเจตนารมณ์ในคำสั่งปฏิบัติการไปสู่การปฏิบัติตามสภาพของเวลาที่เหลืออยู่ ความปลอดภัย หรือภาวะแวดล้อมของภารกิจจะอำนวยให้และหากทำการซักซ้อมแล้วอาจนำไปสู่การปรับแผนหรือคำสั่งปฏิบัติการ หรือแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้ภารกิจสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

แบบของการซักซ้อมของหน่วยควบคุมฝูงชน

แต่ละแบบวิธีจะมีปัจจัยและความเหมาะสมในการซักซ้อมแตกต่างกันตามแบบดังนี้

๑. การบรรยายสรุปกลับ (Back brief) ใช้เมื่อไม่มีเวลาเหลือพอและไม่มีโอกาสอื่น และอาจใช้เป็นการซักซ้อมเบื้องต้นสำหรับการซักซ้อมตามแบบวิธีอื่นต่อไป
๒. การซักซ้อมเต็มรูปแบบ (Combined arms rehearsal)
๓. การซักซ้อมพร้อมหน่วยสนับสนุน (Support rehearsal)
๔. การซักซ้อมแบบรูปขบวนประจำหรือระเบียบปฏิบัติประจำ (Battle drill or SOP rehearsal)

รูปเทคนิคการซักซ้อม, ที่มา ดัดแปลงจาก คู่มือราชการสนามของกองทัพบกสหรัฐ ๕-๐ (FM ๕-๐)

การซักซ้อมเติมรูปแบบ (Combined arms rehearsals)

มีลำดับขั้นตอนในการเตรียมการ ดังนี้

๑. ศึกษาภารกิจของหน่วยจากข้อ ๒ ในแผน หรือคำสั่งปฏิบัติการที่หน่วยได้รับ และศึกษา รายละเอียดการปฏิบัติที่หน่วยได้รับมอบ ในข้อ ๓ การปฏิบัติ
๒. แล้วตรวจสอบกับกฎการใช้กำลัง และระดับการใช้กำลังที่คาดว่าจะผู้ชุมนุมจะก่อเหตุ แล้วแจกแจงรายละเอียดเป็นขั้นตอนปฏิบัติ ให้หน่วยที่ต้องปฏิบัติได้รับทราบทำความเข้าใจ
๓. แจ้งให้ผู้บังคับหน่วยไปซักซ้อมการปฏิบัติในรายละเอียด ณ ที่หมายสำคัญ หรือสถานที่ที่เป็นจุดศูนย์ถ่วง (Centre Of Gravity) เช่น แนวเจรจาขั้นสุดท้ายที่จะไม่ให้ผู้ชุมนุมผ่านจะต้องปฏิบัติอย่างไร
๔. จัดคนร้าย หรือผู้ชุมนุมสมมติ และซักซ้อมบทบาทให้มีการปฏิบัติตรงกับการข่าวที่คาดว่าจะผู้ชุมนุมจะก่อเหตุ เช่น ผู้ชุมนุมอาจใช้ยางรถยนต์จุดไฟเผาเพื่อพราง หรือก่อเหตุรุนแรง หรือผู้ชุมนุมเมื่อถูกสลายแล้วก็จะไปวางเพลิงอาคารรอบข้าง เป็นต้น
๕. ดำเนินการซักซ้อมตามลำดับเหตุการณ์โดยใช้กำลังทั้งหมดให้คล้ายกับสถานการณ์จริง โดยถ้าเป็นไปได้ให้ใช้พื้นที่จริง หรือพื้นที่จำลองที่ใกล้เคียงกับสถานที่จริง
๖. การซักซ้อมอาจมีการปิดจังหวะ หรือหยุดเหตุการณ์เพื่อปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติให้ถูกต้อง โดยการฝึกการซักซ้อมต้องมีการใช้อุปกรณ์ และเครื่องมือสื่อสารจริง
๗. สรุป ทบทวนปรับแก้ผลการซักซ้อม

การซักซ้อมเฉพาะผู้บังคับบัญชา (Reduced Force Rehearsals)

ในกรณีที่ หากนำกำลังพลจำนวนทั้งหมดไปซักซ้อมยังสถานที่ที่จะต้องปฏิบัติงานจริง เช่น สถานที่ที่จะมีการชุมนุมเรียกร้อง ไม่สามารถกระทำได้ เพราะอาจเกิดการขัดขวางการประกอบธุรกิจ หรืออาจทำให้เกิดความแตกตื่น กลัว จึงมีความที่จะใช้กำลังส่วนน้อยเข้าไปซักซ้อมในภูมิประเทศ หรือสถานที่จริง จะเป็นผลดีกว่าการไปซักซ้อมในสถานที่อื่น จึงควรกำหนดให้เฉพาะผู้บังคับบัญชา เช่น ผู้บังคับหมู่ ผู้บังคับหมวด ผู้บังคับกองร้อย เจ้าหน้าที่สื่อสาร เจ้าหน้าที่ควบคุม หรือใช้อาวุธพิเศษ หรือแก๊สน้ำตา เข้าไปซักซ้อมดำเนินเช่นเดียวกับการซักซ้อมแบบเต็มรูปแบบข้างต้น จะใช้กำลังเฉพาะผู้บังคับบัญชาดังกล่าวโดยกำลังพลไม่ต้องไปซักซ้อม

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ซักซ้อมและปรับแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นแล้ว จึงนำกำลังของตนเองไปซักซ้อมในรายละเอียด ในพื้นที่อื่นให้มีความชำนาญ

การซักซ้อมบนโต๊ะทราย (Terrain Model Rehearsals หรือ Table Top Exercise)

เป็นการซักซ้อมผู้บังคับบัญชา และฝ่ายอำนวยการในพื้นที่จำลอง ในห้องยุทธการ โดยมักจะเป็นการซักซ้อมลำดับขั้นตอนของการปฏิบัติจากที่ได้มีการกำหนดไว้ในแผน หรือคำสั่งยุทธการ เพื่อให้มีการสอดประสานกันว่าหน่วยใด หรือส่วนใด จะต้องปฏิบัติเมื่อใด

การซักซ้อมบนแผนผัง (Sketch-Map Rehearsals)

เป็นการซักซ้อมผู้บังคับบัญชา และฝ่ายอำนวยการโดยใช้แผนผังของพื้นที่ปฏิบัติการ เช่น บริเวณที่จัดการชุมนุมเรียกร้อง เป็นแผนผังแล้วแสดงตำแหน่งการจัดวางกำลังของหน่วย และการดำเนินกลยุทธ์ตามที่กำหนดไว้ในคำสั่งหรือแผนปฏิบัติการ หรือตามที่กำหนดการปฏิบัติไว้ในระดับกำลัง ตามสถานการณ์ที่คาดว่าจะผู้ชุมนุมจะก่อเหตุ

การซักซ้อมบนแผนที่ (Map Rehearsals)

เช่นเดียวกับการซักซ้อมบนแผนผัง แต่มีการใช้แผนที่ซึ่งจะมีความเที่ยงตรงในการกำหนดระยะทาง และสภาพภูมิประเทศตามที่ปรากฏในแผนที่มาตรฐาน เช่น ระบุว่า ๑ ต่อ ๒๕๐,๐๐๐ หรือระบุว่า ๑ ต่อ ๕๐,๐๐๐

การซักซ้อมทางสายสื่อสาร (Network Rehearsals)

เป็นการกำหนดให้มีการจัดเครือข่ายการสื่อสารตามการจัดเฉพาะกิจที่ได้กำหนดไว้ในแผนหรือคำสั่งปฏิบัติการ แล้วหน่วยเหนือ ซึ่งจะมีศูนย์สื่อสาร ทำหน้าที่เป็นแม่ข่าย หรือสถานีบังคับข่าย แจ้งข่าวสาร ตามสถานการณ์สมมติที่คาดว่าจะเกิดขึ้น แล้วให้หน่วยปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในแผนหรือคำสั่งปฏิบัติการหรือระดับกำลังที่จะใช้ตามที่ผู้ชุมนุมจะก่อเหตุ ตอบโต้ หรือแจ้งข่าวกลับไป ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะเฝ้าฟังและตรวจสอบการสื่อสารตอบโต้ ตามสถานการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจริง และให้คำแนะนำแก้ไขแนวทางการปฏิบัติ

ขั้นตอนการซักซ้อมตามแบบต่างๆโดยทั่วไป

การซักซ้อมที่กล่าวมาข้างต้น หากมีเวลาควรจะต้องดำเนินการตามลำดับดังนี้

๑. จัดทำคำแนะนำและกฎ
๒. กำหนดลำดับขั้นตอนของเหตุการณ์หลักในการซักซ้อม

(Master Scenario Events List : MSEL)

๓. การดำเนินการตามขั้นตอน

- ๓.๑ ขั้นตอนที่ ๑ ขั้นการเผชิญเหตุหรือเข้าปฏิบัติการ
- ๓.๒ ขั้นตอนที่ ๒ ขั้นการวางกำลังของฝ่ายเรา
- ๓.๓ ขั้นตอนที่ ๓ ขั้นการเริ่มปฏิบัติตามขั้นตอน
- ๓.๔ ขั้นตอนที่ ๔ ขั้นการตัดสินใจ/จุดแตกหัก หรือจุดศูนย์ดุล
- ๓.๕ ขั้นตอนที่ ๕ ขั้นการบรรลุเป้าหมาย
- ๓.๖ ขั้นตอนที่ ๖ ขั้นแก้ไขจุดบกพร่องและซักซ้อมใหม่

หลังการฝึกซ้อมเสร็จสิ้น

หลังจากการซักซ้อมเสร็จสิ้นผู้บังคับหน่วยควบคุมฝูงชนจะนำไปสู่การทบทวนหลังการปฏิบัติโดยจะสรุปทบทวนและแก้ไขคำสั่งปฏิบัติการ ซึ่งจะเป็นการแก้ไขในส่วนที่สำคัญไม่มากนัก หากคำสั่งปฏิบัติการหรือภารกิจไม่สามารถบรรลุผลของภารกิจได้จากปัจจัยที่มีอยู่ขณะนั้น เช่น หลังจากได้รับการฝึกแล้วมีฝูงชนเข้ามาเพิ่มเติมเป็นจำนวนมากหลายเท่าหรือฝูงชนมีการจัดนำอาวุธเข้ามา แต่ภารกิจที่หน่วยรับมาตั้งแต่ต้นคือการจับกุมแกนนำซึ่งตามสภาพเช่นนี้ถือว่าปัจจัยแห่งความสำเร็จของภารกิจได้เปลี่ยนไป จึงต้องพิจารณาปัจจัย METT-TC ใหม่แทนที่จะเข้าดำเนินการตามภารกิจ

ในกรณีที่การซักซ้อมตามขั้นตอนในระดับการใช้กำลังที่คาดว่าจะผู้ชุมนุมจะก่อเหตุหรือตามคำสั่งปฏิบัติการ ปฏิบัติได้ไม่ประสบความสำเร็จตามมาตรฐาน เช่น การเตรียมการเพื่อผลักดันฝูงชนโดยใช้แก๊สน้ำตาแบบขว้าง จากผลการซักซ้อมการปฏิบัติเมื่อได้รับคำสั่งจากผู้บังคับกองร้อยว่าจะใช้แก๊สน้ำตา ผู้บังคับกองร้อยจึงสั่งให้กำลังพลทุกคนสวมหน้ากากป้องกันแก๊สในขณะที่อยู่ในรูปขบวนแถวหน้ากระดาน แต่ละหมวดใช้เวลาในการใส่เกินกว่า ๑ นาที และเมื่อสั่งให้เคลื่อนขบวนเดินหน้าเข้าผลักดันฝูงชนหรือเข้าจับกุมผู้ที่ไม่ยอมเคลื่อนตัวออกจากพื้นที่ ปรากฏว่าหลายนายไม่สามารถเคลื่อนตามรูปขบวนได้เนื่องจากใส่หน้ากากหลวม ดังนั้นจึงต้องไปทำการซักซ้อมด้วยการฝึกเพื่อแก้ปัญหาแต่ละเรื่อง ในปัญหานี้ก็คือ ต้องไปฝึกทบทวนการใส่หน้ากากป้องกันแก๊สน้ำตา

ข้อควรระวัง

ถ้าไม่มีการซักซ้อมใดๆเลย โอกาสที่จะล้มเหลว ย่อมมากกว่าโอกาสที่จะประสบความสำเร็จ เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์จริง

การข่าวเกี่ยวกับกลุ่มผู้ชุมนุม เพื่อเป็นข้อพิจารณาใช้ยุทธวิธีควบคุมฝูงชน

ลำดับ	รายการปฏิบัติ	การตรวจสอบ (ปฏิบัติแล้วอย่างไร)
		สรุปผลการปฏิบัติ
๑.	ผู้ชุมนุมเป็นใคร มีการจัดโครงสร้างการควบคุมสั่งการอย่างไร	
	แหล่งที่มาของเงินทุนสนับสนุน	
๒.	เป้าหมายของผู้ชุมนุมคืออะไร เป้าหมายเปลี่ยนไปได้หรือไม่	
๓.	ผู้มาร่วมชุมนุม มีการจัดองค์กรอย่างไร และที่มาชุมนุมมีกี่กลุ่ม	
	กลุ่มละจำนวนเท่าใด ใครเป็นหัวหน้าและแกนนำ สัญลักษณ์	
๔.	ผู้ร่วมชุมนุมมีขีดความสามารถก่อเหตุอะไรบ้าง	
	แผนประทุษกรรมที่ผ่านมาของแต่ละกลุ่ม	
๕.	แบบธรรมเนียมพฤติกรรมที่ปฏิบัติของกลุ่มผู้ชุมนุม หรือ การแสดง	
	ออกบ่อยๆของกลุ่ม เมื่อมีการชุมนุม เช่น มีการฉกชิงของจากร้านค้า	
๖.	จะชุมนุมที่ใด เมื่อใด	
๗.	กลุ่มผู้ชุมนุมจะเคลื่อนขบวนไปที่ใด ระหว่างทางมีสถานที่เสี่ยง เช่น	
	ปั้มน้ำมัน ร้านทอง ร้านขายปืน หรือไม่	
๘.	เป้าหมายที่อาจเสี่ยงต่อการก่อเหตุจากผู้ชุมนุม เช่น ตู้ยามตำรวจ	
๙.	ลักษณะของเหตุรุนแรงที่สุดที่อาจเกิดขึ้นได้จากผู้ชุมนุม	
๑๐.	เมื่อใดและที่ใดที่กลุ่มผู้ชุมนุมจะสลายตัว	
๑๑.	กลุ่มผู้ชุมนุมจะรวมตัวอีกเมื่อใด	

ผนวก ข

ระเบียบการนำหน่วย

หัวหน้าหน่วยกำลังที่จะต้องเข้าปฏิบัติภารกิจทางยุทธวิธี เช่นการจัดการเหตุชุมนุมเรียกร้อง การควบคุมฝูงชน หรือไปรักษาความสงบเรียบร้อย รักษาความปลอดภัยสถานที่สำคัญ เช่น ไปตั้งจุดตรวจ จุดสกัด การไปรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ หรือในการปฏิบัติภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการใช้กำลังเป็นจำนวนมาก คือ ตั้งแต่หนึ่งหมื่นขึ้นไปนั้น หน่วยงานตำรวจหรือหน่วยกำลังต่าง ๆ ทั่วโลก ได้นำระบบการจัดการของผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้าหน่วยทางทหารมาประยุกต์ใช้ เพื่อการเตรียมการและเข้าปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภารกิจทางทหารหรือไม่ใช่ภารกิจทางทหาร เช่น การรักษาสันติภาพ ภารกิจบรรเทาทุกข์ เป็นต้น ซึ่งเรียกระบบการจัดการนี้ว่า “ระเบียบการนำหน่วย”(Troops Leading Procedures ย่อว่า TLPs)

ซึ่งระเบียบการนำหน่วยนี้ จะเป็นระบบการจัดการที่เป็นเครื่องช่วยให้หัวหน้า หรือผู้บังคับบัญชาหน่วยกำลังแต่ละระดับ ได้ใช้เป็นเครื่องมือจัดการเพื่อเตรียมการและเข้าปฏิบัติภารกิจได้ครบวงจร ไม่หลงลืมและมีการจัดการที่เป็นระบบ เป็นขั้นตอนชัดเจน ตั้งแต่เริ่มต้นรู้ว่าจะต้องไปปฏิบัติภารกิจ ขณะเข้าปฏิบัติการ จนถึงเมื่อปฏิบัติการเสร็จสิ้น อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือ ที่ช่วยให้ผู้บังคับบัญชาระดับเหนือขึ้นไปที่เป็นผู้มอบภารกิจ ได้ใช้เป็นเครื่องมือหรือตัวชี้วัดเพื่อตรวจสอบ (Checklists) การเตรียมการและการเข้าปฏิบัติภารกิจของหัวหน้าหน่วยรอง หรือผู้ใต้บังคับบัญชาระดับหัวหน้าหน่วยแต่ละระดับ

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติของ ผู้บังคับบัญชาที่ควบคุมกำลังตำรวจในการปฏิบัติภารกิจ การจัดการเหตุชุมนุมเรียกร้องหรือควบคุมฝูงชน ทุกระดับตั้งแต่ ผู้บังคับหมู่ ผู้บังคับหมวด ผู้บังคับกองร้อย ผู้บัญชาการกองกำลังควบคุมฝูงชน ผู้บัญชาการเหตุการณ์ ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายอำนวยการศูนย์ปฏิบัติการส่วนหน้า ศูนย์ปฏิบัติการหลัก ศูนย์ปฏิบัติการส่วนหลัง ได้มีระบบการจัดการกับกำลังพลที่มาร่วมปฏิบัติการในการจัดการเหตุชุมนุมเรียกร้อง หรือมีเครื่องมือที่เป็นระบบ เป็นขั้นตอน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความเข้าใจตรงกัน และเป็นระบบสากลที่หลายหน่วยงานนำไปประยุกต์ใช้ จึงสมควรนำระเบียบการนำหน่วยมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเหตุชุมนุมเรียกร้องให้เหมาะสมกับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น ภารกิจ (Mission=M) ภัยคุกคาม ความเสี่ยง หรือภัยอันตรายจากการชุมนุมเรียกร้อง (Enemies &Threat=E) การยอมรับได้ของสังคมภายใต้กรอบกฎหมาย (Civil Consideration=C) กำลังพลและอุปกรณ์ (Troops=T) เวลาที่เหลือก่อนเริ่มภารกิจ (Time=T) สภาพพื้นที่และสังคมที่เอื้อหรือเป็นอุปสรรคต่อการทำภารกิจนี้โดยตำรวจ (Terrain=T)

ตามสมการความสำเร็จของภารกิจขึ้นกับปัจจัยดังนี้ $M=E-C(T+T+T)$ ซึ่งจะเห็นได้จากสมการนี้ว่าการยอมรับได้ของสังคมภายใต้กรอบของกฎหมายจะเป็นตัวกำหนดที่สำคัญในความสำเร็จของภารกิจ หากการปฏิบัติของตำรวจในการจัดการเหตุชุมนุมเรียกร้อง ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะใช้กำลัง อุปกรณ์มากเท่าใด เวลา หรือสถานที่เอื้ออำนวยให้ภารกิจสำเร็จได้ง่ายเท่าใด ก็จะไม่ทำให้ภารกิจสำเร็จ หรือเป็นบวกได้ ในทางตรงกันข้าม อาจเป็นการขยายโอกาส หรือเป็นการส่งเสริมความชอบธรรมหรือ

ความสำเร็จของการก่อความไม่สงบโดยกลุ่มผู้ชุมนุมที่อาจมีบางกลุ่มมีเจตนาพิเศษให้เกิดความรุนแรง ความไม่สงบในพื้นที่ เพื่อใช้เป็นเงื่อนไขตามยุทธศาสตร์ที่วางไว้ก่อนแล้วก็ได้

ขั้นตอนการปฏิบัติของผู้บังคับหน่วยการจัดการเหตุชุมนุมเรียกร้องตามหลักการระบียบการนำหน่วย

ขั้นที่ ๑ รับภารกิจ

เมื่อได้รับภารกิจหรือคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาแล้ว หัวหน้าหน่วยกำลังทุกระดับ ตั้งแต่ผู้บังคับหมู่ขึ้นไป จะเริ่มต้นเตรียมการดังนี้

๑.๑ วิเคราะห์ภารกิจ หากกิจเฉพาะและกิจแฝง แล้วสรุปเป็นภารกิจที่หน่วยต้องปฏิบัติ โดยคำนึงถึงปัจจัยความสำเร็จของภารกิจการจัดการเหตุชุมนุมเรียกร้อง ($M=E-C(T+T+T)$)

๑.๒ วางแผนการใช้เวลาที่เหลืออยู่ก่อนเคลื่อนย้ายหน่วย หรือเริ่มปฏิบัติการกิจให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยหลักการแล้วหัวหน้าหน่วยจะใช้เวลาที่เหลืออยู่ประมาณ ๑ ส่วน ส่วนอีก ๒ ส่วนที่เหลือ จะเหลือให้กำลังพลไปเตรียมการในส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น เตรียมเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ประจำตัว ยา

๑.๓ รวบรวมข่าวสารและประสานงานกับหน่วยเหนือ, หน่วยรอง, หน่วยข้างเคียง และหน่วยสนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งข่าวสารจากศูนย์ปฏิบัติการหลัก ที่รับผิดชอบจัดการเหตุชุมนุมเรียกร้องนี้

ขั้นที่ ๒ ออกคำสั่งเตือน

เพื่อให้หน่วยรองและกำลังพลที่จะไปปฏิบัติการกิจ ได้เตรียมการตั้งแต่ต้น สารคือ

๒.๑ สถานการณ์โดยสรุป

๒.๒ ภารกิจ

๒.๓ เวลาที่จะต้องปฏิบัติการกิจ (ถ้ามีห้วงเวลานาน จะต้องเตรียมเสื้อผ้าไปด้วย)

๒.๔ คำแนะนำพิเศษอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งกำลังบำรุง หรือการขนส่ง สถานที่พัก อาหาร น้ำดื่ม อุปกรณ์อะไรที่ต้องเตรียมไปบ้าง อุปกรณ์จะจ่ายที่ใด เวลาใด

๒.๕ เวลาและสถานที่ที่จะให้คำสั่งหรือมารวมพลขึ้นต้น(จุดรวมพลขึ้นต้น)

ขั้นที่ ๓ วางแผนขั้นต้น

๓.๑ ประเมินสถานการณ์ขั้นต่อไป โดยอาศัยปัจจัย $M=E-C(T+T+T)$

๓.๒ ศึกษาและวิเคราะห์สถานที่จัดการชุมนุมจากแผนที่ พร้อมทั้งกำหนดหนทางการปฏิบัติในขั้นต้นว่าหน่วยจะไปทำภารกิจอะไร และมีโอกาสที่จะพบกับเหตุอะไรบ้าง (คล้ายกับการวาดภาพการรบ)

๓.๓ พบปะฝ่ายอำนาจการเพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสาร

๓.๔ ให้แนวทางการวางแผน กับเจ้าหน้าที่ บก.ร้อยควบคุมฝูงชน เกี่ยวกับ

๓.๔.๑ กล่าวย้าภารกิจ (บ่งถึงกิจเฉพาะที่จะต้องทำให้สำเร็จ)

๓.๔.๒ ข้อพิจารณาทางยุทธวิธี (กฎการใช้กำลัง ระดับการใช้กำลังตามข่าวที่ผู้ชุมนุมจะก่อเหตุ แบบของการดำเนินการปฏิบัติ เช่นไปตั้งจุดสกัด ไปรักษาความปลอดภัยสถานีไฟฟ้า หรือเข้าไปเป็นแนวเจรจาขั้นสุดท้ายไม่ให้อำนาจผู้ชุมนุมผ่าน หรือไปสลายการชุมนุม ขั้นตอนการปฏิบัติ ฯลฯ)

๓.๔.๓ ข้อพิจารณาเกี่ยวกับหนทางปฏิบัติโดยทั่วไป หลักกฎหมายที่รองรับ การประชาสัมพันธ์ หรือการรักษาภาพลักษณ์ของหน่วย

๓.๔.๔ ปัญหาของสถานการณ์ เช่น ข้อจำกัดของการสื่อสารทางยุทธศาสตร์ที่ไม่สามารถหยุดยั้งการออกอากาศของสถานีโทรทัศน์ที่ปลุกปั่นให้ผู้คนทำผิดกฎหมายได้, การกำหนดวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมกับกฎการใช้กำลัง, หัวข้อข่าวสารสำคัญ (หขส.), การปฏิบัติ, ขั้นตอนการปฏิบัติ การจัดการวิเคราะห์ความเสี่ยง ความน่าจะเป็นเกิดเหตุรุนแรงในการชุมนุม (ความเสี่ยง = ผลกระทบ X ภัยคุกคาม X จุดอ่อน หรือ Risk (R) = Impact (I) X Threat (T) X Vulnerability (V))

ขั้นที่ ๔ เริ่มการเคลื่อนย้ายที่จำเป็น

เริ่มต้นเคลื่อนย้ายหน่วยที่จำเป็นไปข้างหน้า หรือเข้าที่รวมพล เพื่อเตรียมการปฏิบัติการเช่น กำลังพลในกองร้อยควบคุมฝูงชนอยู่หมู่ละ ๑ สก. ซึ่ง สก.ที่ไกลสุดห่างจากที่รวมพลขั้นต้น ที่ ภ.จว.เป็นระยะทางกว่า ๑๐๐ กม.และกำลังพลส่วนใหญ่เข้าเวรสายตรวจรถจักรยานยนต์อยู่ขณะนี้ ดังนั้น ควรต้องใช้เวลา โดยการออกคำสั่งเตือน แจ้งเวลารวมพล การตรวจความพร้อม ตั้งแต่เริ่มรับคำสั่งให้เร็วที่สุด

ขั้นที่ ๕ การลาดตระเวนตรวจภูมิประเทศ

ลาดตระเวนตรวจภูมิประเทศอย่างละเอียดถ้ามีเวลา ถ้าไม่มีเวลาพอก็ต้องไปดูสำรวจภูมิประเทศจริง หรือไม่เป็นการยั่วเย้า หรือเป็นอันตรายระหว่างการตรวจภูมิประเทศ เพื่อปรับแผนให้เหมาะสม และควรไปตรวจภูมิประเทศในเวลาที่ต้องปฏิบัติการจริง เช่น เวลากลางคืน สภาพการจราจร และแสงไฟอาจแตกต่างจากวันทำงาน และในเวลากลางวัน โดยควรนำผู้บังคับหมู่ ผู้บังคับหมวด ไปตรวจพื้นที่ด้วย

ขั้นที่ ๖ ทำแผนให้สมบูรณ์ อนุมัติแผน

๖.๑ รับข้อเสนอแนะจากฝ่ายอำนวยการ หรือจาก ศูนย์ปฏิบัติการ และนำคำวิเคราะห์ความเสี่ยง มาทำประมาณสถานการณ์ (พิจารณาปัจจัยที่มีความเสี่ยงสูงก่อน)

๖.๒ ประมาณสถานการณ์ (ใช้สมการ $M=E-C(T+T+T)$) โดยยึดกรอบกฎหมาย และการยอมรับได้ของสังคมไทย และประชาคมโลกด้วย แล้วประกาศข้อตกลงใจและแนวความคิดในการปฏิบัติ

๖.๓ กำกับดูแลและเตรียมการเกี่ยวกับ แผน/คำสั่ง

๖.๔ นำแผนไปบรรยายให้ ผู้บัญชาการเหตุการณ์ อนุมัติ หรือปรับแก้ เมื่อได้รับการอนุมัติ แล้วให้ประสานแผน/คำสั่ง กับหน่วยเหนือ, หน่วยรอง, หน่วยข้างเคียง และหน่วยสนับสนุน

ขั้นที่ ๗ การสั่งการ

๗.๑ เรียกประชุม ผู้บังคับหมู่ ผู้บังคับหมวด ส่วนที่เกี่ยวข้อง หรือกำลังทั้งหมด มีแผนที่ หรือ ภูมิประเทศจำลอง ของสถานที่ชุมนุม หรือพื้นที่ที่จะปฏิบัติหน้าที่ เพื่อใช้ประกอบการสั่งการ

๗.๒ ในระดับกองร้อยควบคุมฝูงชน ควรสั่งการด้วยวาจาเท่านั้น และอาจแจกจ่ายคำสั่ง ปฏิบัติการเป็นส่วนๆ เป็นลายลักษณ์อักษรภายหลัง (ถ้ามี) หัวข้อคำสั่งปฏิบัติการเป็นส่วนๆ คือ ๑.สถานการณ์ ๒.ภารกิจ ๓.การปฏิบัติแต่ละหน่วย กฎการใช้กำลัง ระดับการใช้กำลังตามข่าวที่กลุ่มผู้ชุมนุมจะก่อเหตุ ๔. การส่งกำลังบำรุง การจ่ายอาหาร น้ำ การขนส่ง ๕.การสื่อสารและการบังคับบัญชา โดย อาจแจกจ่าย แยกกัน หรือแจกจ่ายที่เป็นลายลักษณ์อักษรเฉพาะหัวข้อที่จำเป็น คือข้อ ๓ การปฏิบัติของแต่ละหน่วยเท่านั้น แล้ว ให้ผู้บังคับหน่วยแต่ละหน่วย บรรยายสรุปกลับ (Brief-back) ว่าแต่ละหน่วย ต้องไปทำอะไร เพื่ออะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร

ขั้นที่ ๘ การกำกับดูแล

๘.๑ การปฏิบัติเพื่อสนับสนุนคำสั่งให้ได้ผล โดยกำกับดูแลแก้ไข การฝึกซ้อมของแต่ละหน่วย ตามระดับการใช้กำลังตามข่าวที่ผู้ชุมนุมจะก่อเหตุ การปฏิบัติของหน่วย ณ แนวเจรจาขั้นสุดท้าย หรือการปฏิบัติ ของหน่วย ณ ที่หมาย(สถานที่ชุมนุม) ตามภารกิจที่ได้รับมอบและสั่งการแล้ว โดยอาจซักซ้อมการวางกำลัง ขั้นตอนการปฏิบัติ เฉพาะตัวหัวหน้าหน่วย (ผบ.หมู่, ผบ.หมวด และผบ.ร้อย) ก่อน (คือแบบการฝึกยุทธวิธี เฉพาะผู้บังคับบัญชาโดยไม่ใช้กำลังพล (Tactical Exercise Without Troops ย่อว่า TEWT)) เพื่อ ประหยัดเวลา ป้องกันปัญหาการกล่าวหาจากกลุ่มผู้ชุมนุมว่าใช้กำลังมาข่มขู่ และลดปัญหาความสับสนวุ่นวาย จากการใช้กำลังพลจำนวนมากมาฝึกซ้อม

๘.๒ ให้ฝ่ายอำนวยการหรือเจ้าหน้าที่ บก.ร้อยควบคุมฝูงชน ,รองผู้บังคับหน่วย เช่น รองผู้บังคับ หมวด รองผู้บังคับกองร้อยหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง กำกับดูแล เพื่อให้บังเกิดผลของการปฏิบัติในเรื่องการ ตรวจสอบอุปกรณ์ประจำตัว เช่น กระบอง โล่ เครื่องแต่งกายป้องกันตัว ตรวจอาวุธที่อาจเป็นอันตราย และ ฝึกซ้อมการใช้อุปกรณ์ต่างๆ และตรวจยอดกำลังพล สรุปข่าวหรือสถานการณ์ที่ได้รับล่าสุด

๘.๓ ดำรงการติดต่อข่าวสารกับหน่วยเหนือ, หน่วยรอง, หน่วยข้างเคียง และหน่วยสนับสนุน ว่า เหตุหรือสถานการณ์เปลี่ยนไปเช่นไร เช่น กลุ่มผู้ชุมนุมอาจมีระเบิดปิงปองให้ระมัดระวัง หรือกลุ่มผู้ชุมนุมมีอาวุธ ปืน ให้ผู้ปะทะแถวหน้าสวมเสื้อเกราะป้องกันกระสุนปืน

๘.๔ ปรับปรุงและแก้ไขแผนให้เหมาะสมได้ตามต้องการ และผู้บังคับหน่วยมากล่าวย้ำ ภารกิจ โดยพิจารณาจากปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือ $M = E - C (T+T+T)$ และซักซ้อมครั้งสุดท้าย เรื่องระดับการใช้ กำลังตามข่าวที่ผู้ชุมนุมจะก่อเหตุ กฎการใช้กำลัง การสั่งเริ่มหรือ เลิกปฏิบัติ จุดนัดพบ หลังการจัด ระเบียบใหม่ เมื่อการปฏิบัติ ณ ที่หมายเสร็จแล้ว หรือมีการแตกขบวน พลัดหลง การรักษาพยาบาล สัญญา บอกฝ่าย เป็นต้น

๘.๕ ปฏิบัติภารกิจและบรรจุมารกิจอย่างสมบูรณ์ โดยการตรวจการปฏิบัติ ณ จุดรวมพล ขั้นสุดท้าย และเมื่อจะเลิกภารกิจ หัวหน้าหน่วย ต้องมีการตรวจยอดกำลังพล ณ จุดนัดพบ ซึ่งอาจเป็นที่ เดียวกับจุดรวมพล เพื่อสำรวจความเสียหาย ดูแลผู้บาดเจ็บ ส่งมอบพื้นที่หรือผู้ต้องหา ของกลาง ให้ฝ่าย

สืบสวนสอบสวน หรือศูนย์ปฏิบัติการส่วนหน้า หรือส่งมอบภารกิจให้กับกองร้อยควบคุมฝูงชนที่มาสับเปลี่ยนภารกิจต่อไป

๘.๖ การรายงานหลังการปฏิบัติ เมื่อปฏิบัติภารกิจเสร็จแล้ว กลับไปที่ที่ตั้งตามปกติแล้ว จะต้องรายงานผลการปฏิบัติ ที่เรียกว่า “รายงานหลังการปฏิบัติ” (After Action Report ย่อว่า AAR) โดยมีสาระสำคัญดังนี้

๘.๖.๑ ลำดับเหตุการณ์ตามระเบียบการนำหน่วยนี้ และผลการปฏิบัติของหน่วยตามเหตุการณ์โดยลำดับ

๘.๖.๒ ข้อที่หน่วยปฏิบัติได้ดี หรือการที่หน่วยเหนือ หน่วยข้างเคียง หน่วยรอง หรือ ศูนย์ปฏิบัติการ ปฏิบัติการได้ดี หรือเป็นสิ่งที่ ควรจะต้องดำเนินการต่อไปในการปฏิบัติ ภารกิจภายนอกหน้า

๘.๖.๓ ข้อขัดข้อง สิ่งที่ต้องปรับปรุงพัฒนาของหน่วยตนเอง หน่วยเหนือ หน่วยรอง หน่วยข้างเคียงที่เกี่ยวข้อง

๘.๖.๔ ข้อเสนอแนะทั่วไป และประเด็นปัญหาที่อาจเป็นผลต่อเนื่องจากการปฏิบัติภารกิจ

- ๑) การขึ้นศาล หรือการส่งมอบพยานหลักฐาน รูปภาพ ที่หน่วยไปปฏิบัติหน้าที่
- ๒) การพัฒนาอุปกรณ์เครื่องมือ วิธีปฏิบัติงานระเบียบ คำสั่งและกฎหมาย
- ๓) ข้อเสนอแนะทางด้านการฝึกอบรม ความจำเป็นในการฝึกอบรม (Training Needs)
- ๔) ข้อเสนอแนะด้านขวัญและกำลังใจ และการส่งกำลังบำรุง เบี้ยเลี้ยง

ข้อควรระวัง

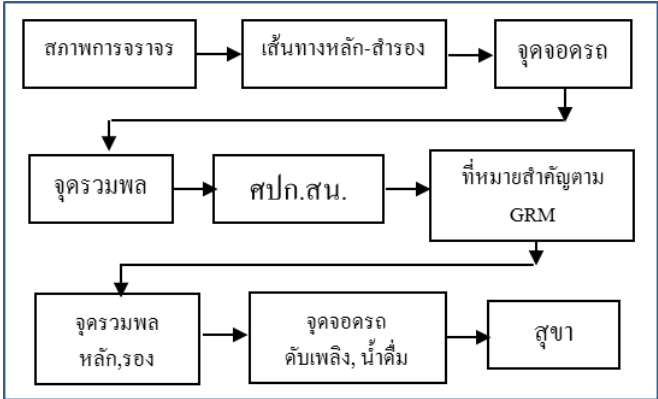
การมิได้วางแผนอย่างใดในการทำงาน
คือการวางแผนที่จะทำให้ภารกิจล้มเหลว
“ FAIL TO PLAN
PLAN TO FAIL ”

แบบรายการตรวจสอบ ของผู้บังคับกองร้อยควบคุมฝูงชน

ภารกิจจัดการเหตุชุมนุมเรียกร้อง (ชน-301)

ลำดับ	งานหรือการปฏิบัติ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
๑	ขั้นรับภารกิจ (Receive the Mission)		
๑.๑	วิเคราะห์ภารกิจ และหากิจเฉพาะและกิจแฝงว่ากองร้อยควบคุมฝูงชนต้องปฏิบัติอะไร ที่ใด เมื่อใด		
๑.๒	นำปัจจัยความสำเร็จของภารกิจที่ได้รับมอบดังกล่าว เช่น ให้ไปควบคุมฝูงชนการชุมนุมปราศรัยทางการเมือง ให้นำปัจจัย $M=E-C(T+T+T)$ มาเป็นหลักในการวิเคราะห์การปฏิบัติ		
๑.๓	วางแผนการใช้เวลาที่เหลืออยู่ก่อนถึงเวลาปฏิบัติภารกิจ เช่น รับคำสั่งเมื่อเวลา 14.00 น. ให้นำกำลังไปควบคุมฝูงชน การชุมนุมฝึกไฟทางการเมืองในเวลา ๑๘.๐๐ น. ของวันรุ่งขึ้น ดังนั้น จะเหลือเวลา ๒๘ ชั่วโมง ผู้บังคับกองร้อยต้องใช้เวลา ๑ ใน ๓ ส่วนเพื่อการเตรียมการในส่วนของตนเอง ดังนั้นจึงต้องออกคำสั่งปฏิบัติการแก่ผู้บังคับหมวดในกองร้อยควบคุมก่อนเวลา ๒๓.๐๐ น. เพื่อให้กำลังในกองร้อยควบคุมฝูงชนมีเวลาเตรียมการอีก 19 ชั่วโมง เพื่อเตรียมเครื่องแต่งกาย อาวุธ สิ่งจำเป็นในภารกิจ		
๑.๔	ผ.ร้อย รวบรวมข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัย $M=E-C(T+T+T)$ ให้มีความเพียงพอ ชัดเจนต่อการวางแผนปฏิบัติทางยุทธวิธีโดยเฉพาะอย่างยิ่งภัยคุกคามหรือการปฏิบัติของฝ่ายตรงข้าม		
๒	ขั้นออกคำสั่งเตือน (Warning order)		
๒.๑	แจ้งเป็นวิทยุหรือคำสั่งด้วยวาจาให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาโดยเร็วที่สุด เช่น “๑๘.๐๐ น.ของวันที่ ๒๙ พ.ย.๕๓ กองร้อยควบคุมฝูงชนจังหวัดสารขึ้นไปขึ้นควบคุมการปฏิบัติกับผบก.ภ.จว.นครปฐม รักษาความสงบเรียบร้อยและควบคุมฝูงชนที่ตลาดนัดหน้าทางเข้าอำเภอสามพราน การแสดงดนตรีและการปราศรัยทางการเมืองของกลุ่มคนเสื้อสีแดงให้กำลังพลทุกคนนำอุปกรณ์ประจำกายมารับฟังคำสั่งปฏิบัติการ ณ ที่รวมพลขั้นต้น ที่คลังพลาธิการ ภ.จว.สารขึ้น เวลา ๑๒.๐๐ น. ของวันที่ ๒๙ พ.ย. ๕๓”		
๓	ขั้นวางแผนขั้นต้น (Make Tentative Plan)		
๓.๑	คิดประมาณการปัจจัย $M=E-C(T+T+T)$ เพื่อคิดหาวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมของกองร้อยควบคุมฝูงชน		
๓.๒	วิเคราะห์ภารกิจให้ชัดเจนว่าต้องไปทำหน้าที่อะไร โดยหน้าที่อาจแปรเปลี่ยนไปตามสถานการณ์หรือที่ได้รับคำสั่งเพิ่มเติม เช่น มีผู้ชุมนุมไม่มากอาจรับภารกิจไปตั้งจุดตรวจค้นอาวุธผู้ที่เดินทางเข้ามาที่ชุมนุม		
	เมื่อผู้ชุมนุมบ้าคลั่งเพราะถูกปลุกระดม กองร้อยได้รับคำสั่งให้ทำการยิงกระสุนยางเพื่อป้องกันที่ว่าการอำเภอฟุ้งชนจะบุกกรุกเข้าไปจุดไฟเผา “ภารกิจของกองร้อยควบคุมฝูงชนได้มาจากคำสั่งปฏิบัติการแผนปฏิบัติการของหน่วยเหนือหรือหน่วยที่ไปขึ้นควบคุมการปฏิบัติหรืออาจเป็นการสั่งการด้วยวาจาจากนี้หากมีการจัดตั้ง ศปก.สน. ให้ขอรับ		

ลำดับ	งานหรือการปฏิบัติ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	แบบระดับการใช้กำลังที่คาดว่าผู้ชุมนุมจะก่อเหตุ (Graduated Response Matrix (GRM)) ซึ่งจะเป็นตารางอธิบายการปฏิบัติของกองร้อยควบคุมฝูงชนตามแผนที่คาดว่าผู้ชุมนุมจะก่อเหตุหรือตามการข่าวหรือสถานการณ์ที่จะแปรเปลี่ยนไป”		
๓.๓	พิจารณาปัจจัยจำนวนผู้ชุมนุมและภัยคุกคาม (E) โดยอาจใช้หลักการจัดการวิเคราะห์ความเสี่ยง (Analytical Risk Management (ARM)) ซึ่งมีปัจจัย ๑. ขนาดของเหตุการณ์ ๒. ภัยคุกคามรวมถึงภัยที่อาจรู้ล่วงหน้า ๓. ความสำคัญของเหตุการณ์หรืองานที่จัด ๔. ช่วงระยะเวลาเหตุการณ์ ๕. สถานที่ ๖. ผู้เข้าร่วมงาน ๗. การประชาสัมพันธ์หรือความสนใจของสื่อ ๘. ความสำคัญของบุคคลสำคัญที่มาร่วมงาน		
๓.๔	พิจารณาอำนาจตามกฎหมายและการยอมรับได้ของประชาชน (C) ที่กองร้อยควบคุมฝูงชนต้องปฏิบัติว่าเมื่อผลลัพธ์หลังการปฏิบัติปรากฏแล้วชอบด้วยกฎหมายและสังคมยอมรับได้หรือไม่ผู้บังคับกองร้อยและกำลังพลจะถูกดำเนินคดีทางปกครอง อาญาหรือแพ่งหลังปฏิบัติงานแล้วหรือไม่ หรือประชาชนอาจไม่ยอมรับ เกิดความเกลียดชังตำราผู้ปฏิบัติงานให้พิจารณากฎการใช้กำลังหรือระดับการใช้กำลังที่คาดว่าผู้ชุมนุมจะก่อเหตุ (GRM) ให้มีความชอบธรรม สมเหตุผล พอสมควรแก่เหตุ		
๓.๕	พิจารณาภูมิประเทศที่จะไปปฏิบัติ (T) เช่น ไปปฏิบัติการควบคุมฝูงชนในเมืองที่มีฝ่ายต่อจันเจ้าหน้าที่ให้คำนึงถึงจุดสูงข่มที่กำลังกองร้อยอาจถูกข่มยิงโดยมือข่มยิงของฝ่ายต่อต้านหรือมือที่สาม สภาพอาคารหรือพื้นที่มีขนาดเท่าใด มีรั้วหรือสิ่งกีดขวางการปฏิบัติงานหรือไม่		
๓.๖	พิจารณากำลังฝ่ายเราที่มีอยู่ (T) ว่าเพียงพอที่จะดำเนินกลยุทธ์ให้สำเร็จเหนือว่าฝ่ายผู้ชุมนุมหรือไม่ รวมทั้งอุปกรณ์หรือยุทธโธปกรณ์ที่มี เช่น เลือกระาะ กระสุนยาง แก๊สน้ำตา สเปรย์พริกไทย หน่วยสนับสนุนที่จำเป็นต่อสถานการณ์ เช่น ชุดเก็บกู้วัตถุระเบิด		
๓.๗	พิจารณาเวลาที่เหลืออยู่ (T) ก่อนถึงเวลาไปรายงานตัวที่ค่ายพักหรือจุดรวมพลที่ ศปก.สน. หากมีเวลาเหลือมากก็สามารถเตรียมการได้ดียิ่งขึ้น		
๔	ขั้นเริ่มเคลื่อนย้ายหน่วยที่จำเป็น (Initiate Movement)		
๔.๑	เมื่อออกคำสั่งเตือนแล้วหากมีความจำเป็นให้เริ่มสั่งเคลื่อนย้ายกำลังเพื่อให้พร้อมที่จะปฏิบัติได้ เช่น การสั่งเข้าที่รวมพลขั้นต้นที่คลังพลาธิการ ภ.จว. สารชั้น เวลา ๑๒.๐๐ น. ของวันที่ ๒๙ พ.ย.๕๓ หรือกรณีการสั่งให้กองร้อยควบคุมฝูงชนไปพักที่ค่ายพักที่ศูนย์ฝึกอบรมกลาง ศาลายา เพื่อรอเข้าจุดรวมพลที่สนามม้านางเลิ้งเพื่อไปควบคุมฝูงชนที่หน้าทำเนียบรัฐบาล		
๔.๒	แจกจ่าย และตรวจความพร้อมของเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ประจำตัว อาวุธ และอุปกรณ์ประจำหน่วยต่างๆ		
๕	ขั้นตรวจภูมิประเทศ (Reconnoiter)		
๕.๑	คือการสั่งเจ้าหน้าที่ชุด บก.ร้อย หรือผบ.ร้อย หรือผบ.หมวดไปตรวจพื้นที่		

ลำดับ	งานหรือการปฏิบัติ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
๕.๒	ปฏิบัติการเช่น ตลาดนัดทางเข้าอำเภอสามพรานที่จะมีการชุมนุม อาจจะสั่งให้เป็นชุดล่วงหน้าไปทำการตรวจภูมิประเทศตั้งแต่ได้รับการกิจและนำข้อมูลไปประกอบการจัดทำแผนในเวลาเดียวกัน (ถ้าเป็นไปได้) ผบ.ร้อย ตรวจภูมิประเทศด้วยตนเองควรเลือกตรวจให้ตรงกับเวลาที่ต้องปฏิบัติจริง (ถ้าทำได้) เช่น ถ้าจะปฏิบัติงานในเวลากลางคืนก็ควรไปตรวจในเวลากลางคืนเพื่อดูแสงไฟนำมาปรับในการวางแผนโดยพิจารณาปัจจัย การตรวจการณ์ (Observation) ที่กำบังหรือสิ่งปลูกสร้างต่างๆ (Cover) สิ่งกีดขวาง (Obstacle) ภูมิประเทศสำคัญหรือที่สูงชัน (Key Terrain) เส้นทางสำคัญ (Avenue) และทิศทางลม ทิศนวิสัย สภาพฝนตก		
๕.๓	ผบ.ร้อยตรวจพื้นที่ที่อาจเป็นภัยคุกคาม เช่น ร้านขายอาวุธ หรือปั้มน้ำมัน หรือแหล่งเชื้อเพลิง		
๕.๔	ผบ.ร้อยกำหนดและตรวจสภาพการจัดการจราจร เส้นทางหลัก เส้นทางสำรอง จุดจอดรถ แหล่งรวมรถ จุดรวมพล(Assembly Point) ที่ตั้ง สปก. สน. การใช้สิ่งกีดขวางเพิ่มเติม เช่น แผงกั้น ที่หมายสำคัญ จุดนัดพบ (Rally Point) จุดจอดรถดับเพลิง น้ำดื่ม สุขา <pre> graph TD A[สภาพการจราจร] --> B[เส้นทางหลัก-สำรอง] B --> C[จุดจอดรถ] C --> D[จุดรวมพล] D --> E[สปก.สน.] E --> F[ที่หมายสำคัญตาม GRM] F --> G[จุดรวมพลหลัก, รอง] G --> H[จุดจอดรถดับเพลิง, น้ำดื่ม] H --> I[สุขา] </pre>		
๖	ขั้นการทำแผนให้สมบูรณ์ (Complete the Plan)		
๖.๑	นำปัจจัย $M=E-C(T+T+T)$ มาทำการวิเคราะห์จำลองยุทธ์ ว่าภายใต้ปัจจัยดังกล่าวจะปฏิบัติการกิจได้สำเร็จหรือไม่ แล้วเลือกหนทางปฏิบัติ เช่น การจัดกำลังของหน่วยจะต้องนำอาวุธพิเศษ เช่น เครื่องยิงแก๊สน้ำตา ปืนลูกซองยิงกระสุนยาง ไปด้วย		
๖.๒	นำแผนการปฏิบัติไปบรรยายสรุปกลับให้ผู้บัญชาการเหตุการณ์อนุมัติ		
๖.๓	ประสานหน่วยข้างเคียง เช่น กองร้อยควบคุมฝูงชนที่ไปรวมปฏิบัติการกิจด้วยให้ทราบแผนการปฏิบัติของหน่วย		
๗	ขั้นการสั่งการ (Issue Complete Order)		
๗.๑	เรียกประชุมผู้บังคับหมู่และผู้บังคับหมวด หากเป็นไปได้ให้มีแผนผังของที่หมายที่จะไปปฏิบัติการกิจประกอบด้วย โดยสั่งการด้วยวาจาเป็นข้อๆ ดังนี้ ๑.สถานการณ์ ๒. การกิจของกองร้อยควบคุมฝูงชน โดยอาจได้มาจากแผนระดับการใช้กำลังที่คาดว่าจะผู้ชุมนุมจะก่อเหตุ (GRM) ๓. การปฏิบัติของ		

ลำดับ	งานหรือการปฏิบัติ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
๗.๒	หน่วยเป็นการเพิ่มเติมรายละเอียดตามที่ระบุไว้ในแผนระดับการใช้จ่ายที่ทราบว่าคุณสมบัติจะก่อเหตุ (GRM) อธิบายถึงกฎการใช้จ่าย ๔. การส่งกำลังบำรุง การจ่ายอาหารน้ำ การเคลื่อนย้ายกองร้อยไปยังค่ายพักหรือจุดรวมพล ๕. การสื่อสารใช้ทางวิทยุเป็นหลัก โทรศัพท์เป็นทางรอง โดยใช้โทรศัพท์ในกรณีฉุกเฉิน		
	ตั้งเวลาให้นาฬิกาตรงกันแล้วกำหนดเวลาให้ผู้บังคับหมวดมาบรรยายสรุปกลับ (Brief back)		
๘	ขั้นกำกับดูแล (Supervise(Refine))		
๘.๑	เมื่อนำกองร้อยเข้าจุดค่ายพักหรืออาจนำเข้าไปที่ชุมนุมขึ้นต้น แล้วหลังจากรับฟังบรรยายสรุปกลับจากผู้บังคับหมวด ต้องจัดให้ซักซ้อมตามสภาพเวลาและสิ่งแวดล้อมที่จะอำนวยให้ เช่น การปฏิบัติตามที่หมายสำคัญที่ระบุไว้ในแผนระดับการใช้จ่าย ตามที่คาดว่าผู้ชุมนุมจะก่อเหตุ โดยจะซักซ้อมด้วยวิธีการใดให้พิจารณาแบบวิธีซักซ้อมให้เหมาะสม แบบง่ายสุดคือการสรุปกลับจนถึงการซักซ้อมในสถานที่จริงโดยใช้กำลังเต็มรูปแบบ จะเป็นผลดีถ้าทำได้		
๘.๒	ตรวจสอบความคืบหน้าด้านการข่าวและปัจจัย $M=E-C(T+T+T)$ กับ ศปก.สน. หรือได้มีการจัดสนาบรรดานการข่าว (IPB) ก็จะต้องนำมาตรวจสอบครั้งสุดท้ายก่อนออกจากจุดรวมพล หากการข่าวหรือสถานการณ์หรือปัจจัยให้เปลี่ยนแปลงก็ต้องปรับแผนและซักซ้อมให้การปฏิบัติการของกองร้อยควบคุมฝูงชนสามารถเอาชนะปัจจัยที่แปรเปลี่ยนไป		
๘.๓	เมื่อออกจากจุดรวมพลให้ตรวจสอบความปลอดภัยกับชุดคุ้มครองจุดสูงชมเพื่อรักษาความปลอดภัยจากคนชุมนุม		
๘.๔	โดยหลักการแล้วควรจะต้องมีกำลังสำรองอาจจะเป็นกำลังจากส่วนอื่นหรือภายในกองร้อยควบคุมฝูงชนเอง ไว้ฉุกเฉินช่วยเหลือในจุดรวมพล โดยอาจเพิ่มเติมกำลังได้ทันที		
๘.๕	เมื่อปฏิบัติการแล้วผ่านจุดหมายสำคัญตามที่กำหนดแล้วให้กำลังพลไปรวมกันที่จุดนัดพบเพื่อสำรวจความเสียหายและส่งผู้บาดเจ็บ ผู้ต้องหา หรือของกลาง		
๘.๖	จัดเตรียมยานหลักฐาน รูปภาพเพื่อส่งให้ฝ่ายสอบสวน		
๘.๗	รายงานหลังการปฏิบัติ (After Action Report(AAR)) เพื่อสรุปบทเรียนแก่ผู้บังคับบัญชาและใช้ฝึกอบรมในการปฏิบัติงานครั้งต่อไป		

ผนวก ค

การจับกุมขนาดใหญ่

การจับกุมผู้ชุมนุมเพื่อให้สถานการณ์สถานการณ์ความวุ่นวายหรือการชุมนุมกลับสู่สภาวะปกติโดยเร็ว

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อจัดการพื้นที่ให้มีความปลอดภัยเมื่อมีการเริ่มจับกุมและอาจมีการเริ่มต้นการระบุด่วนของผู้อยู่จับได้ต่อไป

๒. นโยบาย

ไม่ใช่ในสถานการณ์ที่มีการคุกคามชีวิตอย่างการจับกุมมวลชน จนกว่าจะมีการจัดเตรียมสถานที่ควบคุมเรียบร้อยและพิจารณาลำดับความปลอดภัย

๒.๑ ผู้จับกุม

๒.๒ জনท.ที่ร่วมปฏิบัติ

๒.๓ ประชาชนทั่วไป

๒.๔ ผู้ที่ถูกจับ

๓. ขั้นตอน

๓.๑ การติดต่อประสานงาน แจ้งสถานที่ควบคุมเตรียมพร้อมในการกักขังคนจำนวนมาก

๓.๒ หน.ชุด

๓.๒.๑ อาจเริ่มต้นตอนการจับกุมผู้ชุมนุม เมื่อสภาพเอื้ออำนวยสามารถใช้ขั้นตอนการจับกุมปกติแทนได้

๓.๒.๒ จะเป็นผู้แจ้งให้ทราบเมื่อเริ่มกระบวนการจับกุมผู้ชุมนุม

๓.๓.๓ การเตรียมการ/จัดการ

๑) ประสานงานพนักงานสอบสวน/อัยการ/ศาล

๒) ประสานงานสื่อมวลชน/ทีมประชาสัมพันธ์

๓) ประสานการเตรียมพร้อมทางการแพทย์ฉุกเฉิน

๔) เตรียมการด้านอาหาร/น้ำ/สุขอนามัย

๕) เตรียมพร้อมประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๖) การเตรียมพื้นที่ปลอดภัยสำหรับการควบคุม/บันทึกปากคำ

๗) พื้นที่ปลอดภัยสำหรับเยาวชน/เด็ก/สตรี

๔. การจัดตั้งสถานที่ควบคุม

๔.๑ ความปลอดภัย

๔.๒ การแบ่งแยกเพศ/วัย อื่นๆ

๔.๓ อยู่ห่างไกลจากที่จับกุม

๔.๔ หากช่วงเวลาสั้นๆอาจพิจารณาใช้สถานที่ที่เคลื่อนที่ได้(Mobile)

๔.๕ สนับสนุนด้านการแพทย์

๔.๖ จนท.ที่ควรมี

๔.๖.๑ หัวหน้า

๔.๖.๒ จนท.ควบคุม

๔.๖.๓ จนท.พิสูจน์หลักฐาน

๔.๖.๔ จนท.ด้านการระบุตัว

๕. การจับกุมและบันทึก

๕.๑ หน.ต้องแน่ใจว่าจำนวน จนท.เพียงพอกับผู้ถูกจับกุม

๕.๒ การควบคุม

๕.๒.๑ หากไม่ขัดขึ้นก็ใช้การเดินควบคุม

๕.๒.๒ หากมีการต่อต้านบ้างอาจใช้การจับต้นแขน

๕.๒.๓ อาจมีการจับล็อคหากมีการขัดขึ้น

๕.๒.๔ อาจต้องใช้ จนท.มากกว่า ๒ นายในการจับกุมและนำพา

๕.๓ การค้นหาวัตถุผิดกฎหมายต่างๆ

๕.๔ ใส่กุญแจมือกับทุกคนหรืออาจใช้แค่พลาสติกรัด

๕.๕ การระคายเคืองจากสารเคมี

๕.๕.๑ อนุญาตให้มีการชะล้างหากมีการระคายเคืองจากการใช้สารเคมีของ จนท.

๕.๕.๒ ให้การช่วยเหลือเพิ่มเติมกรณีมีอาการระคายเคืองยังไม่ทุเลา

๕.๖ การระบุตัวคน

๕.๖.๑ ใช้พลาสติกคล้องที่ข้อมือขวาของผู้ถูกจับโดยระบุรหัสของ จนท.ผู้จับและรหัสที่จับ

เช่น จนท.รหัส ๑๘๓ จับกุมคนร้าย ๒ คนติดกัน รหัสจับคือ ๑๘๓๐๑ และ ๑๘๓๐๒ เป็น

๕.๖.๒ ทำบัญชีควบคุมที่ระบุเลขที่จับกุม/ชื่อ/และลายนิ้วมือขวาของผู้ถูกจับ

๕.๖.๓ ถ่ายภาพผู้ถูกจับในสถานที่ควบคุมพร้อมด้วยชื่อ/วตป.เกิดเพื่อใช้เป็นหลักฐานทางคดี

๕.๗ บันทึกการควบคุม

๕.๗.๑ ใช้กรอบบันทึกควบคุมที่ต้องมีชื่อ/วตป.เกิด/ข้อหา

๕.๗.๒ หากมีการนำส่งตัวไปยังสถานที่ควบคุมอื่นให้มีการลงบัญชีให้ชัดเจน รวมทั้งลายนิ้ว

และภาพถ่าย

๕.๘ แผนเคลื่อนย้ายผู้ถูกจับกุม

จนท.ผู้จับกุมต้องส่งตัวพร้อมทรัพย์สินและแบบฟอร์มให้กับ จนท.ประจำสถานที่ควบคุม

ตัวอย่างระดับการใช้กำลังที่คาดว่าจะผู้ชุมนุมจะก่อเหตุ

ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๒

ณ โรงแรมดุสิตธานี หัวหิน อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี

ลำดับ	เหตุการณ์/ ภัยคุกคาม	แนวทางการใช้กำลังการปฏิบัติของตำรวจและเจ้าหน้าที่
๑	กลุ่มคน ผู้ชุมนุมหรือผู้ปราศรัย ประกาศหรือแสดงเจตนาจะไป ขัดขวางการประชุม รมต.ลุ่ม แม่น้ำโขง	๑. ตร.ออกประชาสัมพันธ์เชิงรุก (Strategic Communication) ให้เห็นผลประโยชน์ของชาติและความ จำเป็นของตำรวจที่ต้องจัดระเบียบการชุมนุมที่เป็นสิทธิตาม รัฐธรรมนูญแต่อาจกระทบความรู้สึกของคนทั้งประเทศที่เห็น แก่ประโยชน์ของการประชุม รมต.ลุ่มแม่น้ำโขง ๒. หน่วยตำรวจในพื้นที่รวบรวมพยานหลักฐานว่าเป็นเหตุที่ จะจับกุมได้โดยไม่มีหมายจับ ตาม ป.วิอาญา มาตรา ๗๘ (๒) และ ป.อาญา มาตรา ๔๖ ๓. หากเข้าหลักเกณฑ์ที่จับกุมได้ให้จับกุม หากการจับกุมจะ ไม่เกิดผลในทางลบต่อ ตร. หรือการประชุม
๒	กลุ่มคน สมคบ หรือมีการสั่ง การให้ส่งกำลังพลแทรกซึม พัก รอบพื้นที่จัดการประชุม และจะ เรียกระดมพลให้มาชุมนุมที่หน้า โรงแรมที่ประชุม	๑. ตร.ออกประชาสัมพันธ์เชิงรุก เพื่อแสดงให้เห็นว่าการ กระทำความผิดอาจกระทบต่อความเชื่อมั่นของนานาชาติ ต่อความปลอดภัยในพื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยวและอาจส่งผล กระทบถึงเศรษฐกิจของกลุ่มผู้ค้า หรือธุรกิจท่องเที่ยวใน พื้นที่ อ.หัวหิน, อ.ชะอำ ๒. หน่วยตำรวจในพื้นที่หาข่าวเพื่อให้เห็นและแสดงหลักฐาน ถึงเจตนาพิเศษที่จะทำให้มีผลกระทบต่อการประชุมในทางลบ ๓. ชุดสืบสวนฝังตัวหาข่าวในพื้นที่และปฏิบัติการจิตวิทยากับ ประชาชนในพื้นที่ให้เห็นแก่ประโยชน์ของการประชุม
๓	กลุ่มคน ประกาศหรือให้ข่าวว่า จะจัดแข่งขันรถแบบแรลลี่ และ มีเจตนาที่จะปาไข่ หรือสร้าง ความอับอายให้แก่ผู้มาร่วม ประชุม หรือบุคคลสำคัญในพื้นที่ ประชุม	๑. ดำเนินการสืบสวน จับกุม ตาม ป.วิอาญา มาตรา ๗๘ (๒) และ ป.อาญา มาตรา ๔๖ หากจับไม่ได้ให้เสนอ พยานหลักฐานให้ ศปก.ภ.๗ ทราบ เพื่อรวบรวมข่าว ๒. ตร.ประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจ และสืบสวนหาข่าว เกี่ยวกับแกนนำ และวิธีการที่จะปฏิบัติของกลุ่มผู้ที่จะมา ชุมนุม ๓. หากมีการปาไข่ หรือขว้างปาวัตถุอย่างอื่นให้มีการ บันทึกภาพ หรือถ้าจับกุมได้ให้จับกุมและแยกผู้กระทำผิด ออกจากกลุ่ม

ลำดับ	เหตุการณ์/ ภัยคุกคาม	แนวทางการใช้กำลังการปฏิบัติของตำรวจและเจ้าหน้าที่
๔	กลุ่มบุคคล ได้รวมตัวกันเพื่อมาสนับสนุนการประชุม รมต.กลุ่มแม่น้ำโขง โดยมีการจัดตั้งและเข้าพักอาศัยในโรงแรมที่จัดการประชุม หรือพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อเตรียมกองกำลังไว้ต่อต้านฝ่ายตรงข้าม ทั้งสนับสนุนหรือต่อต้านการประชุม	๑. ตำรวจแต่ละพื้นที่สืบสวนหาสัญญาณ หรือสีเสื่อแผนการปฏิบัติ หากมีพยานหลักฐานที่จะจับกุมได้ให้จับกุมตามวิธีการเพื่อความปลอดภัย หากไม่มีหลักฐานพยานเพียงพอที่จะจับกุม ให้รวบรวมพยานหลักฐานส่ง ศปภ.ภ.๗ ๒. จัดชุดประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจกับกลุ่มผู้มาต่อต้านหรือสนับสนุน ไม่ให้มีอาวุธหรือวิธีการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ๓. จัดการถ่ายภาพ จัดระบบเครือข่ายหรือสายการควบคุมบังคับบัญชาของกลุ่มต่างๆ ๔. แนะนำให้ทุกกลุ่มมีการจัดระเบียบและควบคุมพวกเดียวกันให้อยู่ในระเบียบ และมีผู้รับผิดชอบแต่ละกลุ่มให้ชัดเจน พิสูจน์ฝ่ายและสอบถามกันได้เพื่อป้องกันมือที่สามเข้าช่วยหรือก่อเหตุทำให้เกิดข่าวลือและเข้าใจผิด ๕. ตำรวจท้องที่ที่กลุ่มเหล่านี้พักอยู่จัดตั้งกองอำนวยความสะดวกและมีตัวแทนแต่ละกลุ่ม มาอยู่ประจำเพื่อพิสูจน์ทราบฝ่ายของตนเอง โดยให้ตำรวจท้องที่เชิญผู้นำท้องถิ่นหรือผู้นำภาคธุรกิจท้องที่มาเป็นตัวแทนในการจัดการตั้งกลุ่มร่วมควบคุมเหตุการณ์
๕	กลุ่มผู้ชุมนุมรวมตัวกันโดยสงบนอกเขตเจรจาขั้นสุดท้าย (ริ้วด้านทิศใต้หน้าค่ายนเรศวร, พล.ร.๑๕, ช่องเขาต่าง)	๑. ตร.จัดอำนวยความสะดวกสถานที่ชุมนุม เช่น หน้าค่ายนเรศวร หน้า พล.ร.๑๕ ๒. ร่วมมือกับแกนนำไม่ให้เกิดการชุมนุมกีดขวางการจราจร ๓. หากกลุ่มผู้ชุมนุมจะยื่นหนังสือให้จัดตัวแทนไม่เกิน ๑๐ คน ขึ้นรถตู้ไปยื่นหนังสือได้ในที่ประชุม ๔. ประสานแกนนำในการจัดกำลังตรวจค้นอาวุธ หรืออุปกรณ์ที่จะเกิดเหตุร้าย ๕. จัดชุดเคลื่อนที่เร็วตรวจตามจุดสำคัญเพื่อป้องกันมือที่สามก่อเหตุยิงหรือสร้างเหตุการณ์ให้รุนแรงขึ้นต่อกลุ่มผู้ชุมนุม ๖. ตั้งจุดตรวจตำรวจรอบสถานที่ชุมนุมเพื่อป้องกันการนำอาวุธเข้า – ออก หรือป้องกันในการก่อเหตุร้ายของกลุ่มผู้ชุมนุม
๖	กลุ่มผู้ชุมนุมพยายามจะฝ่าแนวเจรจาขั้นสุดท้ายเข้าไปในสถานที่ประชุม	๑. จัดชุดเจรจากับแกนนำ ๒. ประกาศสถานการณ์ และแจ้งเตือนให้กลุ่มผู้ชุมนุมรู้ว่าจะใช้

ลำดับ	เหตุการณ์/ ภัยคุกคาม	แนวทางการใช้กำลังการปฏิบัติของตำรวจและเจ้าหน้าที่
		น้ำฉีต ใช้กระสุนยาง และใช้กระสุนแก๊สน้ำตา เป็นลำดับสุดท้าย โดยอาจมีการจับกุมผู้กระทำความผิดทุกขั้นตอนตามหมายจับ หรือจับตามการกระทำความผิดซึ่งหน้า ๓. ขอความเห็นชอบแผนการใช้กำลังขั้นสุดท้ายต่อ ผวจ. เพชรบุรี หรือประจวบคีรีขันธ์ (แล้วแต่กรณี) และ สมุหราชองครักษ์ (ผ่านผู้อำนวยการ กองอำนวยการร่วมถวายความปลอดภัยไกลกังวล), ผบ.ตร. เพื่อให้ความเห็นชอบ และ ผบ.ตร. อาจนำเสนอผู้รับผิดชอบฝ่ายการเมืองเพื่ออนุมัติแผนเร่งด่วนตามสถานการณ์ หรือข่าวสาร
๗	ถ้าผู้ชุมนุมฝ่าแนวเจรจาขั้นสุดท้ายไปได้	๑. ใช้รถฉีดน้ำ ฉีดสกัดกั้นกลุ่มผู้ชุมนุมไม่ให้รวมตัวกันได้ที่ถนนด้านหน้าโรงแรม ๒. ปิดประตู หรือช่องทางเข้าโรงแรม หากผู้ชุมนุมป็นรื้อให้ใช้กระสุนยางยิง ๓. หากป็นรื้อเข้ามาได้ให้ทำการจับกุมเป็นรายบุคคล และ คัดแยกกลุ่มผู้ถูกจับไป ควบคุมตัวยังพื้นที่ปลอดภัยที่มีสื่อมวลชนเป็นพยาน
๘	กรณีผู้ชุมนุมเข้าไปนั่งหรือยืนในที่ถนน หรือล้อมบ้โรงแรม หรือสถานที่ประชุม	๑. ขอศาลออกหมายจับแกนนำ ๒. จับกุมแกนนำตามหมายจับ ๓. ตั้งจุดตรวจควบคุมการส่งกำลังบำรุง (ข้าว, น้ำ) ของกลุ่มผู้ชุมนุม ๔. เจรจาต่อรองให้ผู้ชุมนุมออกจากพื้นที่ ๕. สลายการชุมนุมตามแผนที่ได้รับอนุมัติจากแผนการใช้กำลังขั้นสุดท้ายต่อ ผวจ.เพชรบุรี หรือประจวบคีรีขันธ์ (แล้วแต่กรณี) และ สมุหราชองครักษ์ (ผ่าน ผู้อำนวยการกองอำนวยการร่วม ถวายความปลอดภัยไกลกังวล), ผบ.ตร. เพื่อให้ความเห็นชอบ และ ผบ.ตร. อาจนำเสนอผู้รับผิดชอบฝ่ายการเมืองเพื่ออนุมัติแผนเร่งด่วนตามสถานการณ์ หรือ ข่าวสาร

ผนวก ง

แนวทางการรักษาความปลอดภัยการแข่งขันกีฬาในสนามกีฬา

๑. พฤติกรรมก้าวร้าวของคนดู

- ๑.๑ การใช้คำพูด(Verbal)
- ๑.๒ การใช้ท่าทาง(Gesturing)
- ๑.๓ การขว้างปา(Missile)
- ๑.๔ การแก่งแย่งกัน(Swarming)
- ๑.๕ การทำลายทรัพย์สิน(Property Destruction)
- ๑.๖ การประทุษร้ายร่างกาย(Physical)

๒. การก่อเหตุที่อาจมี

- ๒.๑ ระหว่างผู้ชมด้วยกันหรือกลุ่มผู้ชม
- ๒.๒ ผู้ชมกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขัน
- ๒.๓ ผู้ชมกับ เจ้าหน้าที่สนามแข่ง
- ๒.๔ ผู้ชมกับสนามและอุปกรณ์ในสนาม

๓. สามเหลี่ยมเหตุแห่งความรุนแรง ๓ ปัจจัยสาเหตุของการก่อความรุนแรง)(Spectator Violence Triangle)

๓.๑ ลักษณะของสนาม(Venue Characteristics)

๓.๑.๑ ระยะของสนามกับผู้ชม(Performance Proximity)หากผู้ชมอยู่ใกล้สนามแข่งมากมักเป็นปัญหา

๓.๑.๒ ระดับเสียง(Noise Level)มีเครื่องวัดระดับเสียงไม่ดี(ในต่างประเทศเพื่อวัดระดับความดังของการเชียร์)ใช้เครื่องเสียงแข่งกันไม่ดี

๓.๑.๓ การจัดที่นั่งชม(Seating arrangement)หากมีที่นั่งที่แออัดเกินไป ก่อความรุนแรงกว่า

๓.๑.๔ ชื่อเสียงของสนาม(Place reputation)สนามบางแห่งมีชื่อเสียงมาก ในเรื่องความรุนแรงมีแนวโน้มมาก ที่อาจเกิดได้อีก

๓.๑.๕ อุณหภูมิ(Temperature)อุณหภูมิสูงมีแนวโน้มจะก่อเหตุร้ายหรือทะเลาะวิวาทสูง

๓.๑.๖ สถานที่ตั้งสนาม(Stadium location)อาจมีปัญหาเกี่ยวกับชุมชนรอบสนามแตกต่างกันระหว่างสนามในเมือง(inner cities)กับสนามชานเมือง(Suburban)

๓.๒ ลักษณะของการแข่งขัน(Event Characteristics)

๓.๒.๑ สภาพโครงสร้างฝูงชน(Crowd Demographic)เพศชายมีแนวโน้ม มากกว่าเพศหญิง วัยรุ่นมีแนวโน้มมากกว่าวันอื่น สนามทีมเจ้าบ้านมีแนวโน้ม ใช้ความรุนแรงมากกว่าทีมเยือน

๓.๒.๒ ความสำคัญของการแข่ง(Event significance)เป็นแมตช์ที่มีผลสำคัญ ทีมที่เคยพบกันมาก่อน ในฤดูกาลแข่งเดียวกัน มักจะมีแนวโน้มรุนแรง

๓.๒.๓ คุณภาพการแข่ง(Performance Quality)ผู้ไม่พอใจผลการแข่งของทีมตัวเอง มักก่อปัญหาการพุดตดถูก ขว้างปาสิ่งของใส่

๓.๒.๔ การจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์(Alcohol availability)ยิ่งเมายังก่อปัญหา ใช้แก้วที่ดื่มเป็นอาวุธได้

๓.๒.๕ การรวมตัวเบียดเสียด(Crowding)คนแน่นมากมีผลให้ก่อ ความรุนแรงมาก

๓.๒.๖ พฤติกรรมของนักกีฬา(Performer behavior)พฤติกรรมกันนักกีฬาส่งผล ให้เกิดความรุนแรงได้

๓.๒.๗ ระยะเวลาการแข่ง(Event duration)ระยะเวลาก่อนหลังแข่งต้องเหมาะสมกับจำนวนผู้คนที่การคอย การระบายผู้ชมออกเมื่อจบเกมส์

๓.๓ ลักษณะของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย (Staff Characteristics)

๓.๓.๑ การฝึก(Training)จนท.ต้องได้รับการฝึกที่เหมาะสม จนท.ต้องปฏิบัติการกิจต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการที่จืดจาง การนำคนเข้าที่นั่ง การจัดการกับฝูงชน ฯลฯ

๓.๓.๒ ประสบการณ์(Experience)หากไม่มีประสบการณ์นอกจากจะไม่สามารถป้องกันระงับเหตุได้แล้ว ยังอาจทำให้เกิดเหตุหรือสร้างความรุนแรงได้อีกด้วย

๓.๓.๓ การปรากฏตัว(Presence)โดยเฉพาะด้าน จนท.รปภ. การปรากฏกายของตำรวจในเครื่องแบบมากเกินไปก็อาจเป็นตัวกระตุ้นการก่อเหตุได้ ควรให้พอดี บุคคลที่สามารถช่วยลดความรุนแรงก้าวร้าวได้ เพื่อน ญาติของบุคคลนั้น ตำรวจหรือ จนท.รปภ.ที่ได้รับมอบหมายหน้าที่เฉพาะในการเฝ้าระวังเหตุและควบคุมพฤติกรรมผู้ชม จนท.สนามต่างๆ ผู้ชมด้วยกันแจ้งข่าว

๓.๓.๔ การสื่อสาร(Communication)มีการบังคับบัญชา การสั่งการที่ชัดเจน มีระบบการสื่อสารที่เป็นระบบชัดเจน

๔. เข้าใจสภาพปัญหาในพื้นที่(Understanding Your Local Problem)

๔.๑ ใครบ้างมีส่วนได้ส่วนเสีย ส่วนเกี่ยวข้อง(Stakeholders)

๔.๑.๑ ผู้จัดการจราจรและขนส่ง

๔.๑.๒ ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง

๔.๑.๓ การแพทย์ฉุกเฉิน(EMS)

- ๔.๑.๔ ผู้จัดการแข่งขัน
- ๔.๑.๕ ฝ่ายปกครองในพื้นที่
- ๔.๑.๖ เจ้าของสนามแข่ง/ผู้จัดการสนาม
- ๔.๑.๗ บริษัทประกันภัย
- ๔.๑.๘ ชุมชน

๔.๒ ถามคำถามที่ถูกต้อง(Asking the Right Questions)

๔.๒.๑ เหตุที่เกิด(Incidents) เคยเกิดหรือไม่ ก็ครั้ง เป็นเหตุประเภทใด ส่วนใหญ่จะเกิดเหตุระหว่างใครกับใคร มีใครที่ห่วงในปัญหานี้บ้าง(จะได้หาแนวร่วม) ปัญหาดังกล่าวสร้างปัญหาใหม่ด้วยหรือไม่ มีสนามไหนเป็นอย่างนี้บ้าง อะไรที่ต่างกัน มีทีมใดบ้างที่มักจะส่อเค้าการสร้างปัญหาตลอด

๔.๒.๒ สถานที่ เวลา (Location/Times)เหตุเกิดที่ใด ระบุให้เฉพาะ เช่น แถวบันได ทางเข้า ทางออก ทางเดิน ข้างสนาม ฯลฯ เหตุมักเกิดขึ้นในเวลาใด (ก่อน ระหว่าง หลังการแข่งขัน หลังเลิกแล้ว เข้ามาๆ)

๔.๒.๓ เหยื่อ(Victims)ใครเป็นเหยื่อของปัญหา(วิเคราะห์สภาพของผู้ที่เข้าชม) เหยื่อทำอะไรอยู่ ก่อนที่จะเกิดปัญหา เหยื่อมักอยู่ในสนามหรือแถมมาเยือนเป็นครั้งคราว

๔.๒.๔ สภาพสนามแข่งขัน(Venue Characteristics)สนามใกล้เคียงแค่ไหน มีสิ่งกีดขวางหรือไม่ อย่างไร สนามมีสิ่งอำนวยความสะดวกหรือไม่ ทางเดินพอกับปริมาณคนหรือไม่ มีป้ายบอกทิศทางต่างๆหรือไม่ มีจุดสนใจอยู่บริเวณใดบ้าง เช่น ร้านขายของชำ ของที่ระลึก อยู่กระจายกันหรืออยู่ในบริเวณเดียวกัน มีสถานที่สำหรับรถที่ชัดเจนหรือไม่ มีเส้นกันระหว่างคนที่เดินเท้าไปมาหรือไม่ สถานที่สำหรับบริการ เช่น ห้องน้ำ น้ำดื่ม เพียงพอหรือไม่ มี জনท.ดูแลเพียงพอหรือไม่ ที่นั่งคนดูเป็นอย่างไร(ม้านั่งยาว นั่งเดี่ยว ฯลฯ) ทางเข้าทางออก เหมาะสมกับปริมาณการระบายคนเข้าออกหรือไม่ ทั้งต้องมีการ ระบายที่เหมาะสมด้วย มีสิ่งใดในสนามชำรุด ต้องซ่อมแซมหรือไม่ เพราะอาจมีการจัดแะนำออกมาขว้างปาได้ รวมทั้งแผงเหล็กที่นำไปกั้นด้วย ฤดูกาลหรือสภาพอากาศมักมีปัญหา มีการจำหน่ายแอลกอฮอล์หรือไม่ มีการใช้ภาชนะใดในการดื่ม การเผชิญเหตุในอดีต และปัจจุบัน(Current and Previous Responses)มีการ ระบายเพิ่มเติมนอกจากตำรวจหรือไม่ เมื่อมีเหตุ জনท.ส่วนใดมักพบเป็นคนแรก(জনท.สนาม) จรท.รปภ. เด็กเดินตัว เด็กขายของ ฯลฯ อะไรคือมาตรฐานในการ ใช้จัดการเหตุการณ์ต้องมีอะไรฝึกอะไรบ้างที่ต้องเผชิญปัญหา

๔.๓ วัดประสิทธิภาพของท่าน(Measuring Your Effectiveness)

- ๔.๓.๑ การวัดทำให้ทราบว่าประสบความสำเร็จตามเป้าหมายหรือไม่ ต้องมีการปรับปรุงอย่างไร
- ๔.๓.๒ การพิจารณาปัญหาก่อนที่จะมีการปฏิบัติในการตอบโต้(เผชิญเหตุ)
- ๔.๓.๓ เมื่อปฏิบัติก็จะเป็นการวัดผล

๕. การเผชิญปัญหารุนแรงต่างๆในสนาม(Responses to the Problem of Spectator Violence in Stadiums)

๕.๑ สนามแข่งขัน(Venue)

- ๕.๑.๑ สิ่งกีดขวาง
- ๕.๑.๒ เครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆเหมาะสม เพียงพอ
- ๕.๑.๓ เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆที่ต้องใช้
- ๕.๑.๔ สถานที่จอดรถเพียงพอ
- ๕.๑.๕ ป้ายสัญลักษณ์หรือประชาสัมพันธ์ต่างๆเหมาะสม ครอบคลุม
- ๕.๑.๖ เปลี่ยนสนามหากมีการแข่งขันที่อาจมีความเสี่ยงสูง
- ๕.๑.๗ เตรียมการเรื่องกระบวนการและสถานที่สำหรับควบคุม ผู้ที่ถูกจับกุมหรือไม่ยอมออกนอกพื้นที่
- ๕.๑.๘ ออกแบบสนามใหม่ให้ไม่เอื้อต่อการก่อเหตุ
- ๕.๑.๙ จัดที่นั่งให้มีความเป็นส่วนตัวหรือแยกเป็นส่วนๆ

๕.๒ การจัดการเหตุการณ์(Event)

- ๕.๒.๑ ห้ามจำหน่ายของมีนเมา
- ๕.๒.๒ นำคนที่อาจสร้างปัญหาหรือก่อวุ่นออก
- ๕.๒.๓ ไม่ให้ผู้ก่อปัญหาเข้าสนาม
- ๕.๒.๔ ตรวจสอบสิ่งของก่อนลงสนาม
- ๕.๒.๕ ลดสถานการณ์อาจสร้างให้เกิดปัญหาได้ เสียงจากลำโพง เสื้อยืดที่เขียนคำที่ส่อเสียด ฯลฯ
- ๕.๒.๖ การวางมาตรการการควบคุมคนออกนอกสนาม
- ๕.๒.๗ ประกาศให้ทราบโทษสำหรับพฤติกรรมการก่อวุ่น

๕.๓ เจ้าหน้าที่(Staff)

- ๕.๓.๑ จัดตั้งศูนย์ควบคุมสั่งการ หรือศูนย์ปฏิบัติส่วนหน้า
- ๕.๓.๒ ฝึก จนท.ในการโต้ตอบที่เหมาะสม
- ๕.๓.๓ ใช้มาตรการเป็น”ระดับ”ความรุนแรงหรือความใหญ่โตของเหตุการณ์
- ๕.๓.๔ เพิ่มการแสดงกำลังของ จนท.รปภ.
- ๕.๓.๕ ใช้เทคโนโลยี เช่น กล้องวงจรปิด

ขั้นตอนการปฏิบัติในการรักษาความปลอดภัยในสนามกีฬา

เพื่อให้่ายต่อการทำความเข้าใจและทราบลำดับขั้นตอนในการวางแผนมาตรการในการรักษาความปลอดภัยสนามกีฬา ซึ่งสามารถอ้างอิงจากกรอบแนวคิดในการรักษาความปลอดภัยสนามกีฬาที่กล่าวมาแล้ว โดยสามารถแสดงให้เห็นถึงลำดับในการปฏิบัติประกอบกรอบแนวคิดในการรักษาความปลอดภัยในเชิงป้องกันได้ ดังนี้

๑. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเบื้องต้นและการข่าว

- ๑.๑ ประวัติการเกิดเหตุของสนามแข่ง(สนามเคยเกิดเหตุการณ์หรือไม่ บ่อยแค่ไหน)
- ๑.๒ ประวัติการเกิดเหตุของคู่แข่งแต่ละฝ่าย (ประวัติที่ฝ่ายที่แข่งขันเคยเจอกันแล้วมีเหตุหรือไม่)
- ๑.๓ ความวุ่นวายหรือความรุนแรงที่เคยเกิดมีอะไรบ้าง (เป็นเหตุอะไร/ลักษณะอย่างไร/มีความรุนแรงเพียงใด)
- ๑.๔ มีใครเกี่ยวข้องในเหตุการณ์บ้าง (ใครเป็นเหยื่อ/ใครก่อเหตุ/ใครได้รับความเสียหายผลกระทบ)
- ๑.๕ สภาพของสนามแข่งเป็นอย่างไร (มีการจัดวางระบบการรักษาความปลอดภัยหรือการป้องกันเหตุอย่างไรบ้าง)

๒. การสำรวจพื้นที่สนามและพิจารณามาตรการรักษาความปลอดภัยที่มีอยู่ โดยการเดินสำรวจตรวจสอบ และการประชุมระดมความคิดเห็นร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีสิ่งต่างๆที่ต้องพิจารณาในเบื้องต้นคือ

- ๒.๑ การจัดการจราจรและที่จอดรถ เพียงพอ แบ่งเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนคนหรือไม่
- ๒.๒ ขอบเขตแนวรั้ว สิ่งกีดกันต่างๆ มั่นคงแข็งแรง และมีประสิทธิภาพดีหรือไม่
- ๒.๓ สิ่งอุปกรณ์ต่างๆที่อยู่ในพื้นที่สนามกีฬามีสิ่งใดที่ชำรุดหรือหลุดร่วงที่สามารถนำมาเป็นอาวุธได้หรือไม่
- ๒.๔ ที่นั่งชมมีการแบ่งสัดส่วนเหมาะสมหรือไม่ มีการจัดผัง การระบุตัวเลขที่นั่งที่ชัดเจนเหมาะสมหรือไม่
- ๒.๕ ระยะห่างระหว่างสนามกับแนวผู้ชมใกล้เคียงเกินไปหรือไม่
- ๒.๖ ป้ายบอกทิศทาง ป้ายประชาสัมพันธ์ และป้ายต่างๆที่เป็นการอำนวยความสะดวกและลดความสับสนวุ่นวายเหมาะสมเพียงพอหรือไม่
- ๒.๗ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆเพียงพอหรือไม่ เช่น ห้องน้ำ ร้านอาหาร/น้ำ เป็นต้น
- ๒.๘ เส้นทางเดินทั้งภาวะปกติ และภาวะฉุกเฉินที่ต้องอพยพคนออก มีเพียงพอและเหมาะสมหรือไม่
- ๒.๙ มีอุปกรณ์เครื่องเสียงสำหรับประชาสัมพันธ์หรือไม่
- ๒.๑๐ มีห้องสำหรับทำเป็นที่ตั้งกองอำนวยความสะดวกหรือไม่
- ๒.๑๑ มีห้องสำหรับการแพทย์เบื้องต้นหรือไม่
- ๒.๑๒ มีห้องสำหรับควบคุมบุคคลหรือไม่ สามารถบรรจุคนได้กี่คน
- ๒.๑๓ มีกล้องวงจรปิดสำหรับบันทึกภาพหรือตรวจการณ์หรือไม่ ก็จุด มีระบบบันทึกภาพอย่างไร

๓. ข้อพิจารณาในการวางมาตรการรักษาความปลอดภัยเบื้องต้น

๓.๑ เส้นทางจราจรและที่จอดรถ

๓.๑.๑ มีเส้นทางจราจรที่กว้างขวางเพียงพอต่อจำนวนยานพาหนะที่ประมาณการ

๓.๑.๒ มีป้ายบอกทิศทางหรือเส้นทางการจราจรที่ชัดเจน ไม่เกิดความสับสน

๓.๑.๓ หากการแข่งขันมีพื้นที่ใหญ่มากอาจมีการแจกแผนที่แผนผังหรือให้สามารถดูได้จากสื่อเปิดต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ตหรือสิ่งพิมพ์ เพื่อให้ผู้ชมสามารถทำความเข้าใจเบื้องต้นก่อนนำยานพาหนะมาเข้าชม

๓.๑.๔ ที่จอดรถต้องมีการเตรียมให้เหมาะสมกับปริมาณรถ

๓.๑.๕ หากประเมินว่าการแข่งขันมีความเป็นไปได้สูงที่จะอาจมีการกระทบกระทั่งหรือเกิดความวุ่นวายระหว่างกองเชียร์หรือผู้แข่งเอง สามารถพิจารณาจัดที่จอดรถแยกส่วนในแต่ละทีม และส่วนของผู้ที่เป็นผู้ชมทั่วไป

๓.๑.๖ ที่จอดรถต้องมีความปลอดภัยและมีการตรวจตรารักษาความปลอดภัยในระดับที่เหมาะสม โดยพิจารณาทั้งในเรื่องสถานที่ แสงสว่าง และการประชาสัมพันธ์ผู้ใช้รถให้ถือครองและอย่าทิ้งสิ่งของมีค่าไว้ในรถ

๓.๒ แนวรั้วหรือสิ่งกีดขวางเพื่อบังคับทิศทางของฝูงชน

๓.๒.๑ แนวรั้วของสนามต้องมั่นคงแข็งแรง สามารถกีดกันหรือป้องกันการปีนป่ายเข้าออกได้

๓.๒.๒ มีป้ายประชาสัมพันธ์บอกสถานที่/เส้นทางที่ชัดเจนเหมาะสม

๓.๒.๓ สิ่งกีดกันที่นำมาติดตั้งชั่วคราว เช่น แผงเหล็ก หรือแนวรั้วรูปแบบอื่นๆ ต้องมั่นคงแข็งแรงและจากต่อกาถอดรื้อหรือพัง

๓.๒.๔ กรณีที่แนวรั้วไม่มีความแข็งแรงต้องมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรืออุปกรณ์อื่นใดที่ช่วยป้องกันการการบุกรุก ทำลาย หรือปีนข้าม

๓.๓ ประตูเข้า/ออก

๓.๓.๑ ต้องมีความกว้างและจำนวนที่เหมาะสมกับผู้ชม

๓.๓.๑ มีการติดป้ายบอกเพื่อให้ผู้ชมสามารถใช้เข้าหรือออกได้อย่างถูกต้องไม่เกิดความสับสน

๓.๓.๓ มีการแบ่งแยกทางเข้าออกที่ชัดเจน

๓.๔ ร้านขายอาหาร/เครื่องดื่ม

๓.๔.๑ ต้องห้ามขายเครื่องดื่มที่บรรจุในภาชนะที่ทำด้วยแก้ว

๓.๔.๒ ต้องห้ามขายหรือนำสุราหรือของมีเมาในสนามกีฬา

๓.๔.๓ การเร่ขายของตามอัธยาศัยสนามแข่งสามารถทำได้แต่ต้องไม่มีสิ่งที่จะต้องห้ามหรือสามารถหยิบฉวยเป็นอาวุธได้

๓.๕ การตรวจบุคคลและสิ่งของ

๓.๕.๑ บุคคลที่จะเข้าสนามแข่งไม่ว่าจะอยู่ส่วนใด มีหน้าที่ใด ต้องผ่านการตรวจค้นทั้งตัวและสิ่งของที่นำมา

- ๓.๕.๒ ต้องประชาสัมพันธ์สิ่งของต้องห้าม ที่ไม่ให้นำติดตัวเข้าสนามให้ทราบ
- ๓.๕.๓ ของที่ต้องห้ามต้องมีที่ยึดเก็บที่เหมาะสมแต่ไม่รับฝากของ(หากเป็นภาระ) โดยควรให้นำไปเก็บหรือแก้ไขปัญหาเอง (เหมือนกรณีที่สนามบิน)
- ๓.๕.๔ การใส่เสื้อผ้าที่มีลักษณะยั่วยุควรพิจารณาความเหมาะสม เช่น คำคำที่มฝ่ายตรงข้าม รอยสักต่างๆ เป็นต้น
- ๓.๕.๕ ป้ายหรือสิ่งที่เป็นอุปกรณ์ประกอบการเชียร์ต้องไม่เป็นการยั่วยุ
- ๓.๖ อุปกรณ์การเชียร์
 - ๓.๖.๑ ต้องเป็นอุปกรณ์ที่ไม่เป็นการรบกวนเกินไป ต้องไม่ใช่อุปกรณ์ที่เป็นการยั่วยุ ต้องไม่ใช่อุปกรณ์ที่สามารถนำมาใช้เป็นอาวุธได้ และต้องไม่มีผลต่อการรักษาความปลอดภัย
 - ๓.๖.๒ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับพลุหรือวัสดุที่ติดไฟทั้งหลายควรห้ามมิให้นำเข้าไป
 - ๓.๖.๓ เครื่องเสียงหรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดเสียงควรเหมาะสมและไม่สามารถนำมาเป็นอาวุธได้
- ๓.๗ การเตรียมเผชิญเหตุความวุ่นวายที่อาจเกิดขึ้น
 - การก่อเหตุจลาจล
 - ๓.๗.๑ มีบุคคลลงไปสร้างความวุ่นวายในสนามขณะแข่ง
 - ๓.๗.๒ การทะเลาะวิวาท
 - ๓.๗.๓ การเจ็บป่วยฉุกเฉิน
 - ๓.๗.๔ อัคคีภัย
 - ๓.๗.๕ อุบัติภัยต่างๆ
 - ๓.๘ การวางมาตรการเพิ่มเติมสำหรับบุคคลสำคัญที่มาร่วมงาน
 - ๓.๘.๑ การเตรียมการลำดับการต้อนรับและส่งกลับ
 - ๓.๘.๒ จุดหยุดส่งลงและจุดขึ้นรถ
 - ๓.๘.๓ ลำดับพิธีการ
 - ๓.๘.๔ ห้องรับรอง ห้องน้ำ สถานที่นั่งชม
 - ๓.๘.๕ การอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆ
 - ๓.๘.๖ การอพยพกรณีฉุกเฉินต่างๆ
 - ๓.๘.๗ สถานที่จอดรถ

๔. การประเมินผลการปฏิบัติงาน

- ๔.๑ ให้มีการประชุมสรุปผลการปฏิบัติเพื่อฟังปัญหาข้อขัดข้อง หรือข้อเสนอแนะต่างๆจากทุกภาคส่วน
- ๔.๒ จัดทำรายงานสรุปภาพรวมทั้งหมดเพื่อใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงหรือเป็นข้อมูลประกอบได้ต่อไป
- ๔.๓ เนื้อหาที่ควรปรากฏในรายงานสรุปผล อย่างน้อยควรประกอบด้วย
 - ๔.๓.๑ สถานที่แข่งขัน เวลา สภาพอากาศ

- ๔.๓.๒ จำนวนผู้ชม และเจ้าหน้าที่หรือบุคคลต่างๆที่เกี่ยวข้อง
- ๔.๓.๓ มาตรการในการรักษาความปลอดภัยที่ใช้ทั้งหมด (ให้ดูตามหัวข้อที่ 3)
- ๔.๓.๔ ผลการปฏิบัติในแต่ละส่วน ประกอบด้วย
- (๑) การจัดการจราจรและจอดรถ
 - (๒) การนำคนเข้าสนามและนำระบายออกจากสนาม
 - (๓) การปฏิบัติการระหว่างการแข่งขัน
 - (๔) การประชาสัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร
 - (๕) การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามจุดต่างๆ
 - (๖) ปัญหาข้อขัดข้อง
 - (๗) ข้อเสนอแนะ

๕. การจัดตั้งกองอำนวยการร่วม ในการจัดตั้งกองอำนวยการร่วมฯ หรือจะเรียกชื่ออย่างอื่นก็ตาม เป็นการเตรียมความพร้อมทั้งในการป้องกันและการเผชิญเหตุการณ์วุ่นวายต่างๆที่อาจเกิดขึ้น ดังนั้น ในกรอบคิดของการจัดตั้ง กองอำนวยการร่วมฯจึงจำเป็นต้องมีบุคลากรและการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ที่สามารถให้บริการ ให้ข้อมูล หรือติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น องค์ประกอบในเบื้องต้นที่ควรมีใน กองอำนวยการร่วมฯ ประกอบด้วย

๕.๑ เจ้าหน้าที่ตัวแทนที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานต่างๆที่ร่วมปฏิบัติการกิจในการรักษาความปลอดภัย อำนาจความสะดวก หรือบริการต่างๆ

๕.๒ ระบบติดต่อสื่อสารของทุกหน่วยงานที่ร่วมปฏิบัติการกิจ เช่น วิทยุสื่อสาร โทรศัพท์เคลื่อนที่ ระบบเสียงตามสาย ฯลฯ เป็นต้น

๕.๓ ช่องทางการประสานงาน (การติดต่อสื่อสาร)ของแต่ละหน่วย

๕.๔ ผังการติดต่อสื่อสารที่สามารถเห็นได้ชัดเจน

๕.๕ เบอร์โทรศัพท์หรือการติดต่ออื่นใดของบุคคลต่างๆที่เกี่ยวข้อง

๕.๖ เจ้าหน้าที่ตำรวจจะเป็นหลักในการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ โดยมุ่งเน้นการติดต่อที่ฉับไวและทันเวลา

๕.๗ รายละเอียดของสนามแข่งขัน(ผังสนาม), โปรแกรมการแข่งขัน, ทีมที่ร่วมแข่ง ,เส้นทาง การจราจร, สถานที่จอดรถ, จุดบริการหรือสถานที่อำนวยความสะดวกต่างๆ ฯลฯ เป็นต้น

๕.๘ งานบริการอย่างน้อยที่ควรมี

๕.๘.๑ การแจ้งคนพลัดหลงหรือของหาย

๕.๘.๒ การรับแจ้งเหตุผิดปกติเหตุร้าย

๕.๘.๓ การแจ้งเตือนผ่านเสียงตามสายหรือวิธีการอื่นใดถึงเหตุฉุกเฉินต่างๆ

๕.๘.๔ การดำเนินการตรวจการณ์และการตรวจสอบมาตรการรักษาความปลอดภัยจนกว่าจะเสร็จสิ้นภารกิจ

ผนวก จ
อภิธานศัพท์

ลำดับ	ศัพท์ไทย	ศัพท์อังกฤษ	คำย่อ	ศัพท์เฉพาะ	ความหมาย	ดัชนี
๑.	การก่อการร้าย	terrorism			การใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงซึ่งได้ไตร่ตรองไว้ล่วงหน้าเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเมือง ศาสนา หรืออุดมการณ์(รส๑๐๐-๒๐)	
๒.	การก่อความไม่สงบ	insurgency			คือการเคลื่อนไหวของขบวนการที่มุ่งประสงค์จะล้มล้างอำนาจรัฐที่มีอยู่เดิมโดยใช้การบ่อนทำลายหรือการต่อสู้ด้วยอาวุธที่มีระดับความรุนแรงต่ำ (รส๑๐๐-๒๐)	
๓.	การก่อความวุ่นวายของประชาชน	civil disturbance			การใช้ประชาชนเข้าขัดขวางการปฏิบัติของรัฐบาลเพื่อบั่นทอนการสนับสนุนของประชาชนทั้งอย่างปกปิดและเปิดเผย (รส๑๐๐-๒๐)	
๔.	การก่อวินาศกรรม	sabotage			ปฏิบัติการที่มีความประสงค์ในการทำอันตรายการเข้าแทรกแซง หรือขัดขวางการป้องกันประเทศโดยมุ่งทำลายสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือทรัพยากรของประเทศนั้นๆ(รส๑๐๐-๒๐)	
๕.	การควบคุมยุทธการ	operational control		ทหาร	การควบคุมการปฏิบัติการทางยุทธการเพื่อให้เป็นไปตามแผนที่ได้วางไว้	
๖.	การควบคุมการปฏิบัติ	operational control		ตำรวจ	ความหมายเช่นเดียวกับการควบคุมทางยุทธการ	
๗.	การจัดตั้ง	organizing		การจัดการ	มีการจัดระบบความสัมพันธ์ของบุคคลทั้งแนวตั้งและแนวนอน มีหัวหน้าหรือแกนนำและผู้ติดตาม	
๘.	การจัดการ	management		การจัดการ	วิธีการบรรลุเป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการวางแผน การจัดการองค์การ การนำพา และการควบคุม บรรดาทรัพยากรทั้งหมดขององค์การ	
๙.	การชุมนุม	rally		ตำรวจ	กลุ่มคนรวมตัวกันเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ดูกีฬาหรือการแสดง ขอพรสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ดูอุบัติเหตุ ดูขบวนแห่ ฟังคำปราศรัย	
๑๐.	การชุมนุมเรียกร้อง	Demorstration			คนรวมตัวกันโดยมีเงื่อนไขหรือข้อเรียกร้อง	
๑๑.	การชุมนุมประท้วง	Pratert			คนรวมตัวกันโดยปฏิเสธการปฏิบัติหน้าที่หรือผลจากงานที่ต้องหรือควรกระทำ	
๑๒.	การจัดการความเสี่ยงวิเคราะห์	analytical risk management			การวิเคราะห์ปัจจัยและขบวนการการดำเนินการต่างๆแล้วทำการบริหารปัจจัยและขบวนการนั้นๆเพื่อลดโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย	
๑๓.	การบ่อนทำลาย	subversion		รส100-20	การกระทำเพื่อบั่นทอนอำนาจทางทหาร เศรษฐกิจ การเมือง จิตวิทยา ด้วยการใช้อำนาจความรุนแรง	
๑๔.	การปฏิบัติการข่าวสาร	information operation	IO		การสนธิ์การปฏิบัติต่างๆด้านข้อมูลข่าวสารและปัจจัยความสำเร็จเพื่อให้มีอิทธิพลหรือลดประสิทธิภาพของฝ่ายตรงข้ามด้านมวลชน	
๑๕.	การป้องกันและปราบปรามความไม่สงบ	counter insurgency	ปปส		การปฏิบัติการทางทหารและกึ่งทหารเพื่อเอาชนะการก่อความไม่สงบ	

ลำดับ	ศัพท์ไทย	ศัพท์อังกฤษ	คำย่อ	ศัพท์เฉพาะ	ความหมาย	ดัชนี
๑๖.	การต่อต้านการก่อการร้าย	antiterrorism			มาตรการเชิงรับที่ใช้เพื่อลดอันตรายที่เกิดต่อบุคคลและทรัพย์สินจากการก่อการร้าย	
๑๗.	การตอบโต้การก่อการร้าย	counter terrorism			มาตรการเชิงรุกในการป้องกันการก่อการร้าย	
๑๘.	การสื่อสารเชิงยุทธศาสตร์	strategy operation			การปฏิบัติของรัฐบาลที่มุ่งเน้นความเข้าใจและปฏิบัติต่อกลุ่มบุคคลเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างหรือดำรงไว้ซึ่งทัศนคติและความนิยมชมชอบของบุคคลเหล่านั้น ในทิศทางที่สนับสนุนผลประโยชน์ นโยบาย และวัตถุประสงค์ของชาติโดยใช้แผนงาน โครงการ เนื้อหา ข้อความและการกระทำที่ประสานสอดคล้องกับการปฏิบัติของทุกกลไกอำนาจรัฐ	
๑๙.	ความเสี่ยง	risk		การจัดการ	เหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนซึ่งอาจเกิดขึ้นหรือทำให้ภารกิจเกิดความผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหล ความสูญเสีย ไม่สามารถดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้	
๒๐.	คู่ตรวจ	buddy		ตำรวจ	ระบบการทำงานคู่ของกำลังพลที่ทำงานร่วมกับ	
๒๑.	จุดแถลงข่าว	Information Center			สถานที่ซึ่งใช้ในการกระจายข่าวสาร	
๒๒.	จุดรวมพล	assembly area		ทหาร	เป็นสถานที่หรือจุดที่กำลังพลเข้าไปพักคอยใกล้กับสถานที่หรือจุดปฏิบัติการ	
๒๓.	จุดนัดพบ	Rendezvous		ทหาร	เป็นสถานที่หรือจุดที่กำลังพลเมื่อเข้าไปปฏิบัติการแล้วถอยร่นหรือแตกหนีไปนัดรวมตัวเพื่อจัดระเบียบใหม่	
๒๔.	จุดอ่อน	vulnerability		การจัดการ	จุดที่ฝ่ายตรงข้ามจะเอาชนะได้โดยง่าย	
๒๕.	จลาจล	riot		ตำรวจ	การก่อเหตุรุนแรงโดยฝูงชนขยายตัวกว้าง	
๒๖.	ฐานหรือที่พักรอ	staging area/base		ทหาร, พลเรือน	เป็นสถานที่สำหรับให้กำลังพลหรือหน่วยมารายงานตัวพร้อมสิ่งอุปกรณ์พักคอยก่อนรับภารกิจหรือเป็นแหล่งรวมพักหลังกลับจากพื้นที่ปฏิบัติการ	
๒๗.	ฝูงชน	crowd		ตำรวจ	กลุ่มคนที่รวมตัวกันแต่ไม่ละเมิดกฎหมาย	
๒๘.	ฝูงชนคลั่ง	mob		ตำรวจ	ฝูงชน ⇒ ฝูงชนบ้าคลั่ง ละเมิดกฎหมาย ⇒ จลาจล กลุ่มคนที่บ้าคลั่งละเมิดกฎหมาย	
๒๙.	ภัยคุกคาม	threat		การจัดการ	อันตรายจากสิ่งต่างๆ ซึ่งทำให้เกิดผลกระทบเชิงลบต่อการปฏิบัติการกิจ	
๓๐.	ผลกระทบ	impact		การจัดการ	ผลลัพธ์ที่ทำให้กระทบกระเทือนไปถึงผู้อื่นหรือเหตุการณ์ที่จะตามมา	
๓๑.	ผู้ใช้ความรุนแรง	hard core		ตำรวจ	สมาชิกในกลุ่มคน เป็นผู้ที่ใช้ความรุนแรง	
๓๒.	ผู้บัญชาการเหตุการณ์	incident commander			คนซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการแก้ไขการสั่งการหรือการปฏิบัติต่อเหตุการณ์นั้นๆตามกฎหมาย	
๓๓.	ยุทธศาสตร์	strategy			วัตถุประสงค์ของชาติหรือของกลุ่มองค์กร โดยภาพรวมและใช้พลังอำนาจของชาติ กลุ่มองค์กรทั้งปวงเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว	

ลำดับ	ศัพท์ไทย	ศัพท์อังกฤษ	คำย่อ	ศัพท์เฉพาะ	ความหมาย	ดัชนี
๓๔.	ยุทธการ	operational			การเชื่อมโยงการใช้กำลังทางยุทธวิธีเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางยุทธศาสตร์	
๓๕.	ยุทธวิธี	tactic			การใช้แผนวิธีการปฏิบัติของหน่วยกำลัง	
๓๖.	ศูนย์แถลงข่าวร่วม	Joint information center	JIC		เป็นศูนย์กลางในการกระจายข่าวสารของทุกหน่วยงานร่วมกัน	
๓๗.	ศูนย์ปฏิบัติการ	command post		ทหาร	เป็นหน่วยแยกจากกองบัญชาการหรือที่บังคับการสำหรับผู้บังคับหน่วยใช้สำหรับควบคุมบังคับบัญชาหน่วย ภาษาทหารใช้คำว่า ที่บังคับการ (ระดับกรมลงมา)	
๓๘.	ศูนย์ปฏิบัติการส่วนหน้า	Incident Command post	ศปก.สน.	ตำรวจ	เป็นหน่วยแยกจากศูนย์ปฏิบัติการหลักที่เป็นที่ทำงานของผู้บัญชาการเหตุการณ์และฝ่ายอำนวยการใกล้ชิดกับจุดเกิดเหตุเพื่อเข้าปฏิบัติงานทางยุทธวิธีโดยตรง ทหารใช้คำว่า tactical command post ซึ่งแปลว่า ที่บังคับการทางยุทธวิธี(ทก.ยว.)	
๓๙.	ศูนย์ปฏิบัติการหลัก	main command post	ศปก.หลัก		ภาษาทหารใช้คำว่า mian command post ซึ่งจะมีผู้บังคับบัญชาและฝ่ายอำนวยการปฏิบัติงานและมีศูนย์ปฏิบัติการทางยุทธวิธี(ศปย. Tactical operation center=TOC)	
๔๐.	สงครามกลางเมือง	civil war			ความขัดแย้งภายในประเทศโดยเปิดเผยและมีการปะทะกันด้วยกำลัง	
๔๑.	สงครามกองโจร	guerilla warfare			การปฏิบัติการทางทหารและแบบทหารในพื้นที่ที่ข้าศึกหรือฝ่ายตรงข้ามยึดครองอยู่โดยใช้ยุทธวิธีการรุกโดยการจู่โจมและการถอยตัวอย่างรวดเร็ว	
๔๒.	สงครามนอกแบบ	unconventional warfare	สนบ.		การปฏิบัติการทางทหารต่อข้าศึกโดยวิธีการที่ไม่เป็นไปตามแบบแผน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทางทหารที่ต้องการ	
๔๓.	สงครามพิเศษ	spacial warfare			แขนงหนึ่งของสงครามนอกแบบ	
๔๔.	สนับสนุนส่วนรวมหรือช่วยส่วนรวม	general support	ชร.		หน่วยที่มีภารกิจในการสนับสนุนหน่วยต่างๆในภาพรวม	
๔๕.	กฎการใช้กำลัง	rule of engagement	ROE	ทหาร	คำสั่งกำหนดแนวทางที่ให้หน่วยหรือผู้ปฏิบัติงานปฏิบัติต่อฝ่ายตรงข้ามให้สอดคล้องกับระดับการใช้กำลังตามสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมในแต่ละภารกิจและยุทธวิธี	
๔๖.	ระดับการใช้กำลัง	rules for the use of force	RUF	ตำรวจ	เป็นแนวทางที่กฎหมายกำหนดให้พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายกำลังพอสมควรแก่เหตุในการปฏิบัติต่อคนร้ายหรือผู้ที่ก่อภัย	
๔๗.	พื้นที่ปลอดภัย	Safety gaf		ทหาร	พื้นที่ระหว่างแนวของตำรวจกับฝูงชนหรือฝ่ายตรงข้าม เพื่อให้มีระยะห่างเพื่อใช้อาวุธพิเศษเช่น แก๊สน้ำตา หรือป้องกันการเข้าปะทะของฝูงชนกับรูปขบวน	
๔๘.	สิ่งกีดขวาง	barrier		ทหาร	อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับหยุดยั้งการเคลื่อนที่ของยานพาหนะหรือคนเดิน	

ลำดับ	ศัพท์ไทย	ศัพท์อังกฤษ	คำย่อ	ศัพท์เฉพาะ	ความหมาย	ดัชนี
๔๙.	บรรยายสรุปกลับ	briefback		ทหาร	ผู้ได้บังคับบัญชาบรรยายการปฏิบัติอย่างย่อของหน่วยตนหรือของตนเองหลังจากรับคำสั่งปฏิบัติการจากผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยเหนือก่อนเริ่มปฏิบัติงานจริง	
๕๐.	พื้นที่ปฏิบัติการ	area of operation	AO	ทหาร	เป็นพื้นที่ปฏิบัติการส่วนหนึ่งในพื้นที่รับผิดชอบ	
๕๑.	พื้นที่รับผิดชอบ	area of responsibility		ทหาร	พื้นที่รับผิดชอบ มีอำนาจตามกฎหมายจัดการเหตุที่เกิดขึ้นในพื้นที่นี้	
๕๒.	จุดตรวจ	checkpoint		ตำรวจ	เป็นจุดที่ฝ่ายเจ้าหน้าที่ตั้งอยู่บนเส้นทางก่อนเข้าถึงที่ชุมนุมเพื่อ ๑.ตรวจสอบอาวุธ สิ่งผิดกฎหมาย บุคคล และยานพาหนะ ๒.เพื่อประสานงานของทุกฝ่ายก่อนเข้าที่ชุมนุม	
๕๓.	ที่บังคับการ	command post			เป็นสถานที่ซึ่งเป็นศูนย์กลางในการควบคุมและบังคับบัญชา การติดต่อสื่อสารและการส่งกำลังบำรุง	
๕๔.	ทีมบริหารเหตุการณ์	incident management team	IMT	ตำรวจ	กลุ่มบุคคลซึ่งมีหน้าที่ในการวิเคราะห์และแก้ไขเหตุการณ์วิกฤตนั้นๆ	
๕๕.	ค่ายพัก	camp			จุดที่อยู่นอกพื้นที่เกิดเหตุมีอุปกรณ์ดำรงชีพและการส่งกำลังบำรุง สำหรับให้กำลังพลพักก่อนเข้าพื้นที่ประสบภัย	
๕๖.	การดำเนินธุรกิจต่อเนื่อง	Business Continuity Management	BCM	การจัดการ	ระบบการจัดการให้มีการดำเนินธุรกิจต่อเนื่องในองค์กรหรือหน่วยงานหรือถูกคุกคามจากภัยพิบัติทั้งธรรมชาติและการกระทำของมนุษย์	
๕๗.	แผนเผชิญเหตุ	incident action plan	IAP	พลเรือน	เป็นแผนปฏิบัติการเร่งด่วนต่อเหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้นเฉพาะหน้าอาจสั่งการด้วยวาจาหรือข้อเขียน	
๕๘.	การวาดภาพการรบ	common operation picture	COP	ทหาร	การเข้าใจสถานการณ์ตรงกันทุกส่วนทำให้การประมาณการและการตัดสินใจสามารถอยู่บนพื้นฐานเดียวกัน	
๕๙.	โครงสร้างพื้นฐานสำคัญ	critical infrastructure		พลเรือน	เป็นระบบที่สาธารณูปโภคพื้นฐานที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร และเชื้อเพลิง	
๖๐.	เจ้าหน้าที่ติดต่อ	Liaison officer	LNO		เจ้าหน้าที่ที่อยู่ประจำ ศปก. ส่วนหน้ารับผิดชอบประสานงานหน่วยอื่นที่มากขึ้นควบคุมการปฏิบัติ (ทหาร จะเรียกกลับกันหมายถึง ชื่อเรียกของผู้แทนหน่วยที่มาสนับสนุนหรือขึ้นควบคุมทางยุทธการ)	
๖๑.	โฆษกประจำหน่วย	Public information officer	PIO	การจัดการ	บุคคลซึ่งมีหน้าที่แจ้งข่าวสารหรือแถลงข่าวของหน่วยงานให้กับประชาชนได้รับทราบ	
๖๒.	ระเบียบปฏิบัติประจำ	Standing operating procedure	SOP	รปจ.	ระเบียบที่ต้องปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอช่วยในการลดขั้นตอนในการออกคำสั่ง เช่นรปจ.การเคลื่อนย้ายหน่วย	
๖๓.	ผู้บัญชาการพื้นที่	Area commander			ผู้ที่เป็นผู้บัญชาการเหตุการณ์ในพื้นที่ มีหน้าที่ความรับผิดชอบแก้ไขเหตุวิกฤตทุกประเภทในพื้นที่ที่รับผิดชอบ	

ลำดับ	ศัพท์ไทย	ศัพท์อังกฤษ	คำย่อ	ศัพท์เฉพาะ	ความหมาย	ดัชนี
๖๔.	สนามจอดเฮลิคอปเตอร์	Helicopter Pad			ที่จอดเฮลิคอปเตอร์ชั่วคราว	
๖๕.	หน่วยบินเฮลิคอปเตอร์	Helicopter Base			ที่จอดเฮลิคอปเตอร์ที่มีการส่งกำลังบำรุงเช่น เติม น้ำมัน หรือเป็นจุดบรรทุกรัดสิ่งของ	
๖๖.	ผู้แทนหน่วย	Agency Responentative			บุคคลที่เป็นตัวแทนของหน่วยที่มากขึ้นควบคุมการปฏิบัติหรือสนับสนุนที่ ศปก.ส่วนหน้าทางทหารจะใช้ว่า นายทหารติดต่อ	
๖๗.	ศูนย์ปฏิบัติการหน่วย	Department Operation Center	DOC		การจัดศูนย์ปฏิบัติการของหน่วยที่มาร่วมสนับสนุนหรือขึ้นควบคุมการปฏิบัติ เช่น ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจทางหลวง	
๖๘.	หัวข้อข่าวสารสำคัญ	request for information	RFI.	ทหาร	ความต้องการข่าวสารที่กำหนดขึ้นโดยเฉพาะจากหน่วยเฉพาะกิจที่มีหน้าที่เผชิญเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งซึ่งไม่จำเป็นที่จะต้องเกี่ยวกับระเบียบประจำทางด้านการข่าวหรือผลผลิตทางด้านข่าวกรองตามวงรอบความต้องการข่าวนี้อาจจะเริ่มโดยความต้องการจากปัจจัยความสำเร็จในการปฏิบัติการกิจนั้นๆเป็นสำคัญ (JP 2-01)	

บรรณานุกรม

- กรมตำรวจ. (๒๕๓๖). คู่มือการปฏิบัติในการควบคุมฝูงชน, โรงพิมพ์ประสานมิตร จำกัด, กรุงเทพฯ.
- กรมตำรวจ. (๒๕๓๙). คู่มือการเจรจาต่อรองช่วยเหลือตัวประกัน, โรงพิมพ์ตำรวจ, กรุงเทพฯ.
- กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (๒๕๔๙). คู่มือตำรวจเล่ม ๗ หมวด วิชายุทธวิธีตำรวจ, โรงพิมพ์ตำรวจ, กรุงเทพฯ.
- กองทัพบก. การก่อความไม่สงบในเมือง. วันที่สืบค้น ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔, จาก http://www.geozigzag.com/infantry%20book/8Yutthawithi/Kan_Pongkan_Prappram/Kan_KoKhwaam_MaiSangop_Nai_%20Mueang.pdf
- กองทัพบก. (๒๕๓๗). คู่มือราชการสนาม ๑๐๐-๒๐ ว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ. วันที่สืบค้น ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔, จาก http://www.geozigzag.com/infantry%20book/9Ratchakan_Sanam/8_K_100_20.pdf
- กองวิทยาการ ศูนย์การทหารราบ. คู่มือการฝึกราชการสนาม ว่าด้วยการฝึกกำลังทหาร (รส.๒๕-๑๐๐). วันที่สืบค้น ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔, จาก http://www.geozigzag.com/infantry%20book/9Ratchakan_Sanam/21_K_25_100.pdf.
- คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ. กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง. วันที่สืบค้น ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔, จาก <http://www.nhrc.or.th/webdoc/ICCPR.pdf>.
- แผนกต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ สถานเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทย. (๒๕๕๒). เอกสารประกอบการฝึกอบรมหลักสูตร การจัดการเหตุวิกฤติระดับก้าวหน้า (Advance Crisis Management) (ม.ป.ท.).
- แผนกต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ สถานเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทย. (๒๕๕๒). เอกสารประกอบการฝึกอบรมหลักสูตร การควบคุมฝูงชน (Crowd Control) (ม.ป.ท.).
- พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.๒๕๕๐. ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ ๑๒๔ ตอนที่ ๕๒ ก (๒๕๕๐, กันยายน ๗) หน้า ๑-๒๓.
- โรงเรียนนายร้อยตำรวจ. (๒๕๔๘). คู่มือหลักสูตรกลางทบทวนสายงานป้องกันปราบปราม, โรงพิมพ์ตำรวจ, กรุงเทพฯ.
- ลิขิต สุทธิพิณรุฑ, พ.ต.อ. (๒๕๕๒). เอกสารประกอบคำบรรยายรายงานศึกษาเฉพาะกรณีการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนของตำรวจ ปี พ.ศ.๒๕๕๑, (ม.ป.ท.).
- สถาบันพัฒนาข้าราชการตำรวจ. (๒๕๕๑). คู่มือการบริหารเหตุการณ์และการแก้ไขสถานการณ์ในการควบคุมฝูงชนตามแผนรักษาความสงบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (กรกฎ ๔๘) (ม.ป.ท.).

บรรณานุกรม (ภาษาต่างประเทศ)

- California Commission on Peace Officer Standards and Training (2003).CROWD MANAGEMENT AND CIVIL DISOBEDIENCE GUIDELINES. Retrieved January 31, 2010,from<http://lib.post.ca.gov/Publications/CrowdMgtGuidelines.pdf>
- Edward Connors (2007).Planning And ManagingSecurity For Major Special Events: Guidelines for Law Enforcement. Retrieved January 31, 2010, From http://www.cops.usdoj.gov/files/ric/Publications/e07071299_web.pdf
- FM 2-22.9. (2006). OPEN SOURCE INTELLIGENCE. Retrieved January 31, 2010, from <http://www.fas.org/irp/doddir/army/fmi2-22-9.pdf>
- FM 3-05.30. (2005). Psychological Operations. Retrieved January 31, 2010, from <http://www.fas.org/irp/doddir/army/fm3-05-30.pdf>
- FM 3-06. (2009). Joint Urban Operations. Retrieved January 31, 2010, from http://www.dtic.mil/doctrine/new_pubs/jp3_06.pdf.
- FM 3-19.50. (2006). Police Intelligence Operations. Retrieved January 31, 2010, from <http://www.scribd.com/doc/25338893/FM-3-19-50-Police-Intelligence-Operations-July-2006>
- FM 3-22.40.(2003). TACTICAL EMPLOYMENT OF NONLETHAL WEAPONS. Retrieved January 31, 2010, from <http://www.globalsecurity.org/military/library/policy/army/fm/3-22-40/fm3-22-40.pdf>
- FM 5-19. (2005). Composite Risk Management. Retrieved January 31, 2010, from <http://www.cid.army.mil/documents/Safety/Safety%20References/FM%205-19%20Composite%20Risk%20Management.pdf>
- IRFU. (2008). EVENT MANAGEMENT HANDBOOK. Retrieved January 31, 2010, from http://www.irishrugby.ie/downloads/IRFU_Advisory_handbook.pdf
- Joint Forces Staff College(2003).Joint InformationOperations Planning Handbook Retrieved January 31, 2010,from <http://www.carlisle.army.mil/DIME/documents/io-handbook-2003%5B1%5D.pdf>
- JP 1-02. (2001). Dictionary of Military and Associated Terms. Retrieved January 31, 2010, from [http://www.bits.de/NRANEU/others/jp-doctrine/jp1_02\(10-08\).pdf](http://www.bits.de/NRANEU/others/jp-doctrine/jp1_02(10-08).pdf)
- JP 1-04. (2007). Legal Support to Military Operations. Retrieved January 31, 2010, from http://www.fas.org/irp/doddir/dod/jp1_04.pdf
- JP 2-0. (2007). Joint Intelligence . Retrieved January 31, 2010, from http://www.fas.org/irp/doddir/dod/jp2_0.pdf
- JP 2-01.3. (2000). Joint Tactics, Techniques,and Procedures for Joint Intelligence Preparation of the Battlespace. Retrieved January 31, 2010, from http://www.bits.de/NRANEU/others/jp-doctrine/jp2_01_3.pdf

JP 2-01.3. (2009). Joint Intelligence Preparation of the Operational Environment. Retrieved January 31, 2010, from <http://www.fas.org/irp/doddir/dod/jp2-01-3.pdf>

JP 3-0. (2010). Joint Operations Incorporating Change 2 22 March 2010. Retrieved January 31, 2010, from http://www.fas.org/irp/doddir/dod/jp3_0.pdf

JP 3-28. (2007). Civil Support. Retrieved January 31, 2010, from <http://www.fas.org/irp/doddir/dod/jp3-28.pdf>

JP 3-68. (2007). Noncombatant Evacuation Operations. Retrieved January 31, 2010, from <http://8tharmy.korea.army.mil/NEO/JP3-68NEO1.pdf>

JP3-13. (2006). Information Operations. Retrieved January 31, 2010, From http://www.fas.org/irp/doddir/dod/jp3_13.pdf

Kenai Peninsula Borough (2007). Minutes – Local Emergency Planning Committee. Retrieved January 31, 2010, From <http://www.borough.kenai.ak.us/emergency/LEPC/minutes/Minutes071107.pdf>

KPB (2004). Emergency Operations Plan Emergency Operations Center Guide. Retrieved January 31, 2010, From <http://www.borough.kenai.ak.us/emergency/EOC/Front.PDF>

London Emergency Services Liaison Panel(2007). MAJOR INCIDENT Procedure Manual. Retrieved January 31, 2010, From http://www.leslp.gov.uk/docs/Major_incident_procedure_manual_7th_ed.pdf

The London Resilience Team(2009). LONDON STRATEGIC EMERGENCY PLAN. Retrieved January 31, 2010, From <http://www.londonprepared.gov.uk/downloads/emergplanv5.pdf>

Strathclyde Police (2007).Crow Control And PicketingPolicy. Retrieved January 31, 2010,from http://www.strathclyde.police.uk/getFile.asp?FC_ID=2144&docID=463

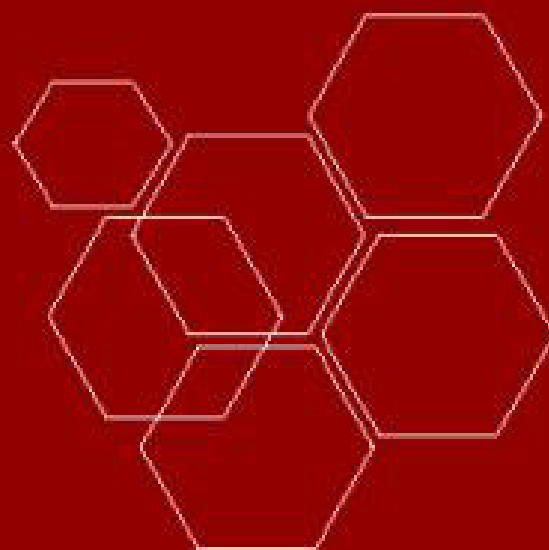
U.S. Department of Home Land Security(2008). National Incident Management Syste. Retrieved January 31, 2010, From http://www.fema.gov/pdf/emergency/nims/NIMS_core.pdf

U.S. Department of Defensy (2008).Principles of Strategic Communication. Retrieved January 31, 2010, From http://www.au.af.mil/info-ops/documents/principles_of_sc.pdf

WORKSAFE VICTORIA. (2006). CROWD CONTROL AT VENUES AND EVENTS GUIDE. Retrieved January 31, 2010, from http://www.lcs.biz/publications/Crowd_Control_OHS_Guide.pdf

“ความสุข ความสวัสดิ์ของข้าพเจ้า จะเกิดขึ้นได้ก็ด้วย
บ้านเมืองของเรา มีความเจริญมั่นคงเป็นปรกติสุข”

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่า
พระราชทานเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๒

คณะผู้จัดทำ

๑. พันตำรวจเอก สุกิจ ก้องจตุศักดิ์	ผู้กำกับการ ๒ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจ
ตระเวนชายแดน/หัวหน้าคณะทำงานพัฒนาปรับปรุงระเบียบ
การฝึก
๒. พันตำรวจโท ธีรพล ภูเนติ	รองผู้กำกับการ ๒ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการ
ตำรวจตระเวนชายแดน/รองหัวหน้าคณะทำงานพัฒนา
ปรับปรุงระเบียบการฝึก
๓. พันตำรวจโทหญิง พัชรีย์ ชาภูวงศ์	สารวัตรงานการฝึกและวิชาการ กองกำกับการ ๒ กองบังคับ
การฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน/
เลขานุการคณะทำงานพัฒนาปรับปรุงระเบียบการฝึก
๔. ร้อยตำรวจเอก สุเมธ พลเยี่ยม	ผู้บังคับหมวด กองกำกับการ ๒ กองบังคับการฝึกพิเศษ
กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน/คณะทำงานพัฒนา
ปรับปรุงระเบียบการฝึก
๕. ดาบตำรวจ นรินทร์กษ คนกล้า	ผู้บังคับหมู่' กองกำกับการ ๒ กองบังคับการฝึกพิเศษ
กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน/คณะทำงานพัฒนา
ปรับปรุงระเบียบการฝึก
๖. ดาบตำรวจ อัมรินทร์ นพโสภณ	ผู้บังคับหมู่' กองกำกับการ ๒ กองบังคับการฝึกพิเศษ
กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน/คณะทำงานพัฒนา
ปรับปรุงระเบียบการฝึก
๗. จ่าสิบตำรวจ เกียรติศักดิ์ ล่ามสมบัติ	ผู้บังคับหมู่' กองกำกับการ ๒ กองบังคับการฝึกพิเศษ
กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน/คณะทำงานพัฒนา
ปรับปรุงระเบียบการฝึก
๘. สิบตำรวจเอก กิตติพนธ์ สีเขียว	ผู้บังคับหมู่' กองกำกับการ ๒ กองบังคับการฝึกพิเศษ
กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน/คณะทำงานพัฒนา
ปรับปรุงระเบียบการฝึก
๙. สิบตำรวจโท สยมภู ทิพย์อินพรม	ผู้บังคับหมู่' กองกำกับการ ๒ กองบังคับการฝึกพิเศษ
กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน/คณะทำงานพัฒนา
ปรับปรุงระเบียบการฝึก

คผ.ตชด. ๐๒/๒๕๖๘

การดูแลการชุมนุมสาธารณะ

บก.กผ.บช.ตชด.
SPECIAL TRAINING DIVISION